

APRILIE 1937

ANUL XLIX

NR. 4

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

S U M A R U L :

Studii :

Lithocolletis populifoliella Tr.
Un fluture vătămător frunzelor de plap . . . . . Dr. Gr. Eliescu

Referate — Comentarii :

Contabilitatea la ecoale . . . . . Ing. M. Pandrea
Școală și serviciu . . . . . Dr. Em. G. Negulescu
Industrializarea lemnului de fag în subii . . . . . Ing. A. Tocusev
Cronica drept mijloc pentru promovarea științei forestiere românești . . . . . Dr. Ilie C. Demetrescu

Problemele zilei :

Incendiile în păduri

Problema prevederii incendiilor . . . . . Dr. Gr. Eliescu
Măsuri necesare pentru prevenirea și stingerea incendiilor . . . . . Ing. V. Magdaș
Asigurări forestiere contra incendiilor prin societăți de asigurare . . . . . Ing. I. C. Dragomir
Incendiile în păduri sub variatele aspecte ale problemei . . . . . Ing. C. Cristea

Insemnări :

Taxodium distichum . . . . . Gr. Marinescu
Salcâmul românesc . . . . . Gr. M.
Un atac de Liparis dispar . . . . . Gr. M.

Cronici :

În slujba ideii forestiere . . . . . At. Har.
Contribuțiuni bibliografice . . . . . C. Cr.

Mercuriale :

Exportul internațional în 1937 . . . . . V. Filip

Recenzii — Revista revistelor — Soc. «Progresul Silvic» — Cercul de studii forestiere — Informațiuni — Necrolog — Publicațiuni : decizii ministeriale

S O M M A I R E :

Etudes :

Lithocolletis populifoliella Tr.
Un papillon préjudiciable
aux feuilles des peupliers Dr. Gr. Eliescu
La comptabilité des canton-
nements forestiers . . . . M. Pandrea
Enseignement et service . . . . Em. Negulescu
Industrialisation du bois de
hêtre . . . . . A. Tocusev
La critique comme moyen de
progrès de la science for-
estière roumaine . . . . I. C. Demetrescu

Problèmes à l'ordre du jour :

Les incendies en forêts

Notices — Chronique — Mercuriales — Les
livres — Revue des revues — Soc. «Progresul
Silvic» — Cercle d'études forestières — In-
formations — Nécrologie — Publications :
décisions ministérielles.

I N H A L T :

Abhandlungen :

Lithocolletis populifoliella Tr.
Ein für das Pappellblattwerk
schädliche schmetterlingsart Dr. Gr. Eliescu
Buchführung an den staat-
lichen Forstrevieren . . . . M. Pandrea
Forstunterricht an Forsdienst Em. Negulescu
Industrialisierung des Buchen-
holzes . . . . . A. Tocusev
Die kritik als mittel zur For-
derung der rumänischen
Forstwissenschaft . . . . I. C. Demetrescu

Tagesfragen :

Waldbrände

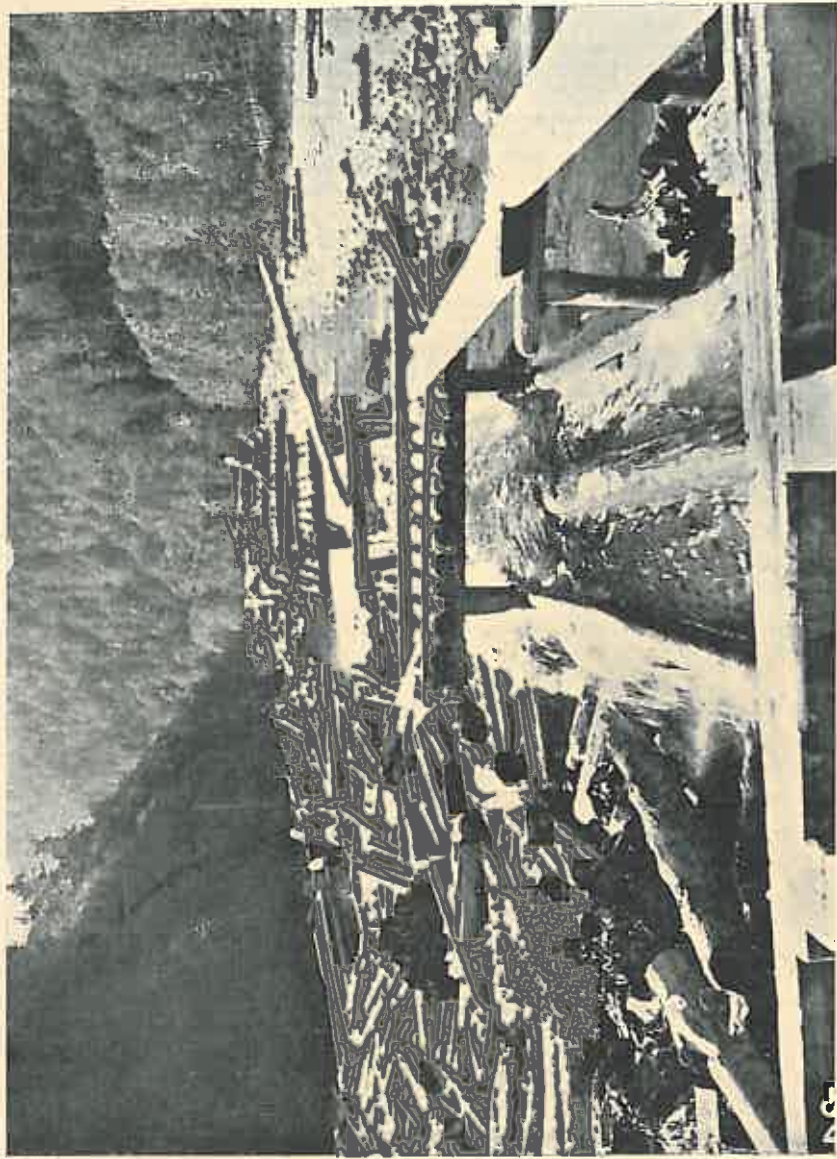
Notizen — Chronik — Rezensionen — Die
Zeitschriften — Verein «Progresul Silvic» —
Forstlicher Studienkreis — Nachrichten —
Nachruf — Amtlichen Veröffentlichungen.

Clycu A. Lavalamb

Butuci transportați prin plutitul liber (Cumpăna, Argeș).

*Flottage à bûches perdues,
Wildfrucht.*

Canal de sortarea butucilor plinți liber (Cumpăna, Argeș).
Installation pour la classification des francs flottés.
Sortierungsanlage für geflossene Stämme.

Călugăr Al. I. I. I. I. I.

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

LITHOCOLLETIS POPULIFOLIELLA TR.
UN FLUTURE VĂTĂMĂTOR FRUNZELOR DE PLOP

de Dr. GR. ELIESCU
Ing. insp. silvic

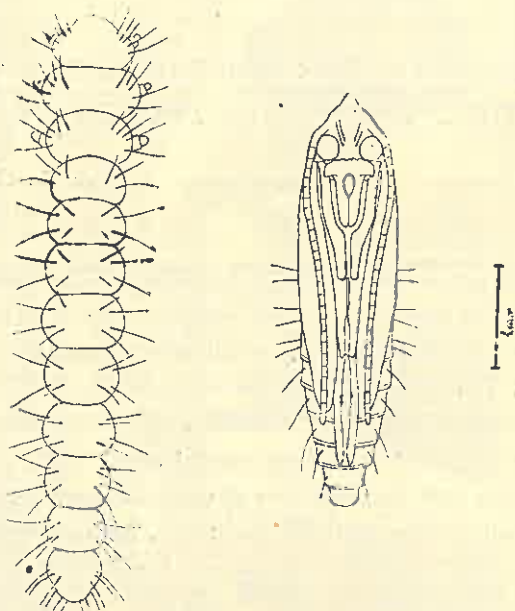
În vara anilor 1934 și 1935 frunzele plopilor piramidali, negri și de Canada au suferit un foarte puternic atac al larvelor fluturelui *Lithocolletis populifoliella* Tr., un microlepidopter din familia Gracilariidaelor. Deoarece în tratatele de entomologie forestieră nu se găsește descrierea atacului și insectei, voi da în această notă observațiile ce le-am făcut cu ocazia acestui atac.

Atacul a fost foarte intens și ușor de observat mai ales acolo unde plopii au fost în cantitate mai mare. În București, unde plopul e foarte răspândit ca arbore ornamental, calamitatea a fost atât de puternică încât aproape toate frunzele plopilor erau vătămate. Dar atacul a fost observat și în jurul Bucureștilor, la Brănești (Ilfov), tot atât de puternic.

Atacul e cauzat de omida acestui fluturaș. Omida e mică de circa 5.5 mm., albă, afară de capul ei triunghiular care e de o culoare brună. Are pe fiecare parte a capului câte 4 oceli, din care cei anteriori foarte apropiați. Corpul are 12 segmente. Primele trei, toracale, au câte o pereche de picioare. Pe segmentele 6, 7 și 8 se găsesc peri ordonat așezați, câte 10 pe inelele toracale, câte 8 pe inelele abdominale, afară de ultimul pe care se găsesc mai mulți peri.

Larva atacă frunza în parenchimul ei, între cele două epiderme ale frunzei. E deci o omidă minieră. Ea pătrunde acolo chiar din momentul când iese din oul depus de fluture pe frunză. Dacă se

cercetează atacurile la începutul lor, se găsește totdeauna chorionul oului lipit ca un solz, pe suprafața frunzei. Prin intrarea în parenchim, larva face o galerie mică, mai mult sau mai puțin sinuoasă, după care face galeria propriu zisă. Aceasta e la început circulară, apoi în forma unei elipse mai mult sau mai puțin alungită, din cauza piedicei pe care nervurile o pun la lărgirea galeriei. Din cauza măririi galeriei propriu zise, galeria primară nu mai e evidentă.

În galerie se găsesc excremente sferice, negre, de diferite mărimi, după stadiul în care se găsește larva. De obicei în fiecare stadiu, excrementele sunt dispuse pe marginile galeriei.

O altă caracteristică a galeriilor e că sunt mai aproape de o epidermă decât de cealaltă și anume de aceea pe partea unde a intrat larva; adică pe partea ventrală a frunzei. Din această cauză galeria apare ca o bășică pe această parte, galeria fiind făcută în parenchimul lacunar al frunzei. Se recunosc ușor galeriile dacă se privește frunza în zare. Atunci se văd și larvele mișcându-se în interiorul galeriei.

În stadiul ultim, când larva e mare, este atacat și parenchimul palisadic al frunzei, așa că uneori galeria se întinde între cele două epiderme.

Fig. 1 și 2. — *Lithocolletis populifoliella* Tr. cu aripile întinse și strânse.

Fig. 3. — Frunză de plop atacată. Se văd trei galerii; una cu o pupă ieșită înafară.

Fig. 4. — Început de galerie.

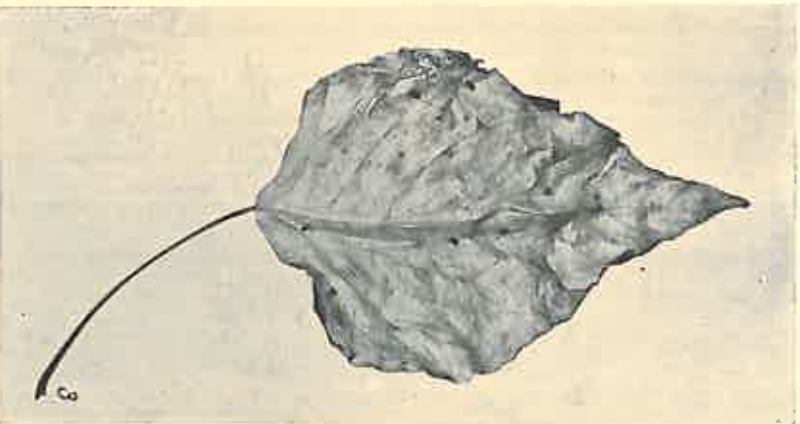
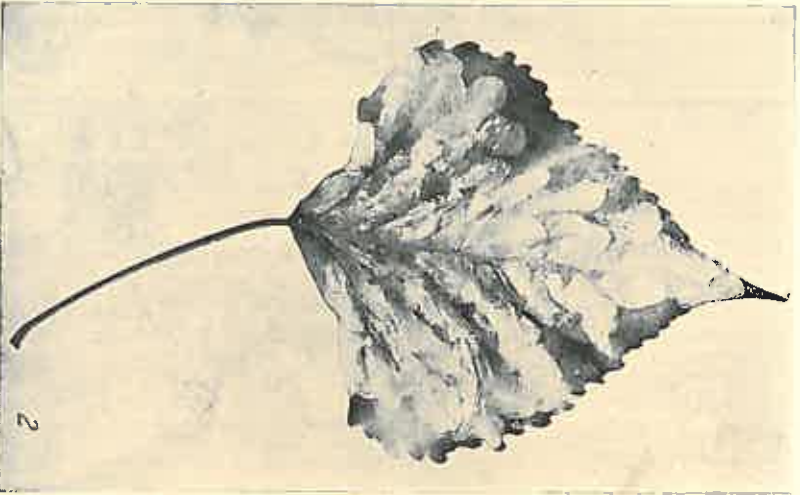
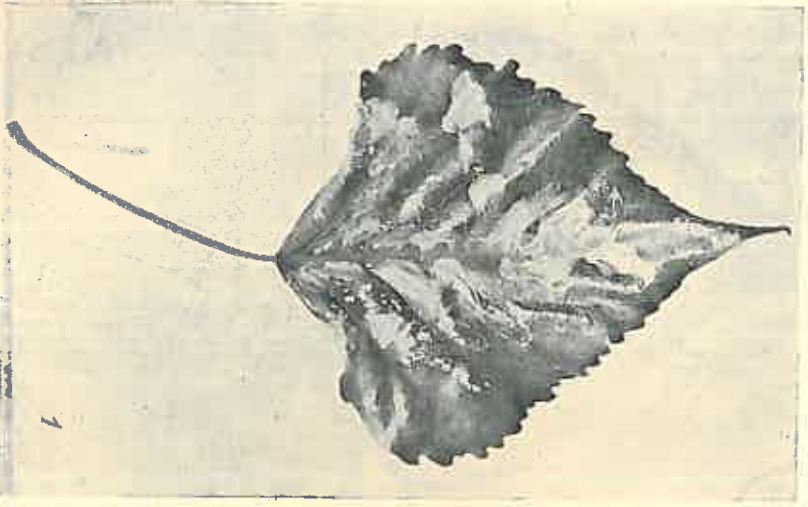

Fig. 1 și 2. — Frunză de plop alacăță; fața superioară și inferioară a frunzei.

Fig. 3. — Frunză alacăță. Se văd 7 pupe țesle.

Tot atunci se observă și o încrețire a epidermei în lungul galeriei, încrețire produsă prin țeserea epidermei cu fire de mătase în interiorul galeriei. În felul acesta se formează galeria tipică a acestor microlepidoptere : ptychonomul.

Din cercetarea frunzelor se observă ușor că majoritatea galeriilor și deci depunerea ouălor are loc pe partea ventrală a frunzelor. Dar atunci când atacul e foarte puternic depunerea ouălor are loc pe amândouă fețele frunzelor și de aceea se găsesc asemenea ptychonoame pe ambele fețe ale frunzei. Tot acum trebuie să observ că pe o frunză, când atacul e slab, sunt de regulă 1, 2, 3 atacuri. Când atacul e puternic pot fi chiar 30 și chiar mai multe larve. În acest caz galeriile se unesc între ele, epidermele frunzelor rămânând nedeslpite doar în dreptul nervurilor mari.

Observarea atacului este greu de făcut dacă el e slab, deoarece galeriile sunt pe fața inferioară. Apoi ele sunt verzi tot timpul cât omida e încă în interiorul galeriei. Numai când omida s'a transformat în fluture, epiderma galerii devine brună, împreună cu țesăturile din jurul galeriei, care deasemeni se imbrunează. În total frunza se pătează și se scorojește. Atunci atacul e evident.

Efectul atacului. Din cele de mai sus rezultă că atacul are ca urmare uscarea părții din frunza atacată. Efectul va fi cu atât mai puternic cu cât pot fi fluturi mai mulți. Atunci e posibil să se usuce întreaga frunză. Urmarea în acest caz este căderea prematură a frunzei. Această cădere este însă mai activă spre toamnă. Se explică aceasta prin atacul celei de a doua generații de omizi.

În anul 1934 această generație a fost enorm de numeroasă, lucru evidențiat prin atacarea tuturor frunzelor arborilor. Generația a doua de larve poate cauza căderea frunzelor atacate de prima generație.

Dar adevărata vătămare constă din întreruperea hrănirii arborilor, din cauza reducerii în cazul unui puternic atac cu mai mult de jumătate din suprafața de asimilațiune clorofiliană. Cred că uscarea ramurilor plopilor observată foarte frecvent, se datorește cel puțin în parte acestor atacuri repetate an după an.

Atacul se observă mai cu putere în partea de jos și mijloc a coronamentului. Totuși, cum am spus mai sus, în 1934 l-am observat până în vârful arborilor. Căderea frunzelor spre toamnă are de asemeni loc mai mult jos în coronament, însă când atacul e intens el se luminează treptat până sus.

În legătură cu speciile de plop atacate, nu am văzut nici o deosebire, așa că cele spuse aci au fost observate și pe plopul de Canada și pe cel negru și pe cel piramidal. Se poate spune doar că frunza celui de Canada fiind mai mare poate rezista mai bine atacului, pe când cea de piramidal se usucă mai repede. De aceea fenomenul de luminare a coronamentului e mai evident la plopul piramidal.

Desvoltarea larvei se face tot timpul în galerie până la împupare. În acest timp năpârlește, după observațiile mele, de 3—4 ori. Înainte de împupare larva țese un cocon în galerie mult mai mare decât ea. Apoi, se transformă într'o pupă brună închis, cu un cap ascuțit cu un cioc puțin curb spre partea ventrală, și câte 6 peri pe fiecare inel abdominal. Pentru ieșirea din cocon și din galerie pupa face puternice mișcări, împingând cu ciocul ascuțit al capului epiderma frunzei. Aceasta, într'un moment dat, crapă iar pupa iese afară până la jumătate din lungimea corpului. După aceasta are loc ieșirea fluturelui prin crăparea pupei.

Sborul fluturelui. Fluturile este bogat acoperit cu solzi mari și lași, cari sunt albi cenușii sau albi cu vârf brun. În general culoarea aripilor anterioare e albă dar pătată din loc în loc cu câte o pată brună. Aripile posterioare sunt înguste și acoperite cu solzi argintii. Atât aripile anterioare cât și cele posterioare au franjuri lungi de culoare brună deschisă. Pe cap un moț bogat din fire albe și brune. Antene vârgate alb cu brun. Mărimea, cu aripile deschise, de circa 6,5 mm. Fluturile are un sbor ca de molie. Ziua stă ascuns printre crăpăturile scoarței, cu aripile închise. În 1935 l-am observat la baza coronamentului plopilor stând cu sutele pe scoarța arborelui. În laborator i-am putut ține cam două săptămâni, în care timp le-am dat ca hrană apă cu zahăr, pe care o luau cu mare aviditate.

În acest timp am putut observa și împerecherea care se face prin apropierea bărbătușului în sens opus femelei. Așa că împerechiate, sexele sunt opuse. Deși în înfățișarea generală nu e deosebire, sexele se pot deosebi prin abdomenul mai dezvoltat al femelei, decât al bărbătușului.

Generații. Fluturile are două generații pe an. Iernează ca fluture. Depune ouăle pe frunze după formarea completă a ace-

stora. Al doilea sbor are loc în Iunie. În 1935 am găsit la 14 Iunie, larve mici, pe lângă pupe.

În 1934, anul de cea mai puternică supraînmulțire, am observat și o a treia depunere de ouă, nu însă generalizată. Desvoltarea bineînțeles că nu a putut avea loc din cauza timpului înaintat. De aceea cred că în clima noastră nu poate avea loc decât cel mult două generații.

Combaterea. Din cele de mai sus se poate vedea că o combatere a acestui fluturaș este extrem de grea, dacă nu chiar imposibilă. Prin faptul că larva stă tot timpul în frunză combaterea nu s'ar putea face decât prin stropirea cu o soluție a cărei otrăvă să treacă prin epiderma frunzei. Încercările ce le-am făcut cu soluții de nicotină, în concentrație oricât de tare (chiar cu extras), n'au dat nici un rezultat.

Prin faptul că frunzele atacate cad mai repede s'ar putea strânge și arde aceste frunze și deci s'ar putea distruge omizile. Dar după cele arătate, nu toate frunzele atacate cad. În majoritatea cazurilor, cel puțin în prima generație fluturii ies din pupe când încă frunzele sunt în arbore. Adunarea nu s'ar putea aplica cu succes decât cel mult toamna, când căderea e mai bogată.

Literatură

- Escherich, Dr. K.*: Die Forstinsekten Mitteleuropas Bd. III, 1931.
Hering, Dr. M.: Die Oekologie der blattminierenden Insektenlarven 1926.
Spuler, Dr. A.: Die Schmetterlinge Europas. Bd. II, 1910.

Lithocolletis populifoliella Tr., eine für das Buchenblattwerk schädliche Schmetterlingsart.

Lithocolletis populifoliella Tr.

Pendant les années 1934—1935 ont été observés sur les peupliers de fortes attaques dus à une microlépidoptère, *Lithocolletis populifoliella* Tr.; dans les environs de Bucarest, l'insecte a été trouvée sur le peuplier noir, celui de Canada et sur le peuplier pyramidal.

L'article donne la description de ces attaques et en même temps expose les caractères de différents états de développement du papillon.

En plus, l'article contient quelques détails sur les observations faites en ce qui concerne la biologie de *Lithocolletis populifoliella* Tr.

REFERATE — COMENTARII

CONTABILITATEA LA OCOALE

de Ing. Inspector M. PANDREA

S'a scris în revista „Viața Forestieră” un șir de articole — referitoare la contabilitatea la ocoale — printre care unele foarte interesante. Cu gândul că voi contribui cât de puțin la lămurirea acestei chestiuni, devenită spinoasă pentru noi, încerc a scrie aceste rânduri.

Vorbind despre contabilitate, am norocul că nu sunt străin de ea și că în anii de școală am fost nevoit să mă ocup cu această știință, deși nu titlul interesează, căci mai toți camarazii mei de la ocoale și-au însușit suficiente cunoștințe contabile, iar unul dintre înaintașii noștri a fost și este, pare-mi-se, mentorul multor contabili.

Contabilitatea este astăzi la modă, probabil ca o consecință a numeroaselor abuzuri de care s'a auzit de la războiu încoace. Nu voi discuta dacă contabilitatea aduce sau nu leacul în contra acestor abuzuri. Fără a nega importanța contabilității, cred însă că mulți au sărit peste cal în această chestiune și că sufăr de contabilomanie, deoarece aceștia văd peste tot numai contabilitate și cred că totul există numai prin ea.

Pe zi ce trece se dă tot mai mult importanță acestui organ din administrația noastră, ca de altfel și în alte administrațiuni, așa în cât am impresia că se va ajunge la o hipertrofie a contabilității și la o denaturare a rolului ei, când știut este că rolul contabilității se rezumă la acela de a înscrie și înregistra cifre indiscutabile, ceea ce, de altfel, este destul de mult. Mă gândesc, scriind aceste rânduri, la o frază spusă cu mult spirit de un stimat camarad al nostru: „Se dă impresia unei schimbări de roluri și anume se dă importanță nu aceluia care săvârșește o bravură, ci aceluia care o povestește”.

Considerațiunile de mai sus mă fac să tratez chestiunea ceva mai pe larg abuzând de ospitalitatea Revistei, căreia îi voiu răpi un număr destul de însemnat de pagini.

Nu cred de prisos a începe prin a lămuri, mai întâiu, ce se înțelege prin contabilitate.

Cuvântul contabilitate este francez la origină și derivă de la „compter“, a socoti, iar prin contabilitate se înțelege ținerea unor socoteli referitoare la averea unei persoane chiar în cazul când aceste socoteli se reduc la cea mai simplă formă.

Și cine nu simte nevoia unor astfel de socoteli? În cea mai mică gospodărie sunt necesare socotelile referitoare la venituri și cheltuieli. Ciobanul sau cărașul neștiutor de carte recurge la răboj, pentru a-și ține socotelile. Răbojul este contabilitatea lor.

În mod obișnuit însă, când zicem contabilitate, înțelegem o socoteală orânduită a mișcării bunurilor dintr'o gospodărie sau întreprindere cu gestiune mai importantă.

Unii cercetători, în această materie, socotesc contabilitatea ca o știință, alții ca o artă și anume arta de a ține socoteli în ordine.

În ce măsură este una sau alta nu am a mă preocupa. Ceea ce ași vrea să reiasă din aceste rânduri este ideea că, această știință sau artă de la forma cea mai simplă până la cea mai complexă, este numai mijlocul prin care putem înfățișa, într'o formă evidentă, activitatea unei întreprinderi. Dar pentru ca să se țină aceste socoteli trebuie să existe motivul socotelii. Nici odată nu va lua ființă o contabilitate, dacă nu există mai întâiu o întreprindere ale cărei socoteli trebuiesc ținute. Pe când întreprinderea poate exista fără o contabilitate, contabilitatea nu poate exista fără întreprinderea respectivă. Ciobanul trebuie să aibă mai întâiu turma de oi și apoi se gândește la răboj, iar proprietarul de pădure caută mai întâiu administratorul specialist în creșterea și exploatarea pădurilor și numai dacă-i permit veniturile reflectează și la funcționarul sau funcționarii necesari unei contabilități. I.a fel se întâmplă cu orice întreprindere. .

De aceea socotesc că contabilitatea nu poate să fie de sine stătătoare; ea există numai ca auxiliară a întreprinderii la care se referă.

Acest lucru trebuie reținut, căci adesea se trec asupra contabilității sau se cere de către ea roluri pe cari nu le poate deține. În această privință, D-l André Balsace, absolvent al Școalei Politech-

nice din Paris, într'o lucrare a sa „Principes généraux du bilan et de la comptabilité“ definește foarte clar locul pe care trebuie să-l ocupe contabilitatea și contabilii într'o administrație.

Citez câteva fragmente: „Il est de fait que depuis quelques années il y a tendance à augmenter le rôle des comptables dans les affaires. Des hommes distingués ont estimé qu'il y avait intérêt à confier l'étude des prix de revient, celle également épineuse des amortissements et des bilans, à des spécialistes de la comptabilité. On va même jusqu'à conseiller l'organisation de l'administration industrielle par des „Organisateurs Comptables“.

Nous croyons qu'il y a là une erreur de principe extrêmement grave, qui peut être lourde de conséquences.

Que doit-on demander à la comptabilité ?

A notre avis, uniquement d'enregistrer fidèlement ce qui se passe (et ce n'est pas toujours très facile).

Le comptable ne doit pas apprécier: il inscrit.

Ce qui entre dans ces livres, de son fait, ne doit pouvoir être discuté par personne...“.

.....Il en est de même des amortissements: bien des motifs techniques, commerciaux ou financiers décident de leur fixation, et ce n'est pas l'affaire du comptable, qui doit se borner à enregistrer les chiffres qui lui sont donnés...“.

Iar Fayol în doctrina sa, socotește că funcțiunea de contabilitate este organul vizual în orice întreprindere, pentru că prin contabilitate vedem în orice moment situația întreprinderii. Această funcțiune nu trebuie confundată cu funcțiunea financiară, care are rolul procurării și utilizării capitalului în cele mai bune condițiuni și în vederea celui mai bun profit.

Dacă acesta este rolul contabilității, să vedem care este raportul dintre funcțiunea contabilității și conducerea administrației.

De cele mai multe ori, și mai ales în cazurile când proprietarul este însuși administrator, contabilitatea se ține de către administrator. În orice caz, contabilul nu lucrează în afară de ordinele administratorului, astfel că un administrator conștient trebuie să cunoască cât mai de aproape și contabilitatea pe care o are în gospodăria sa.

Inginerul silvic, și mă refer aci la șeful de ocol, care este administratorul domeniului cuprins în raza ocolului său, nu trebuie să rămână străin de chestiunile contabile așa cum nu poate rămâne străin de chestiunile de topografie, amenajări, botanică, geologie, etc. Șeful de ocol nu poate să se rezume numai la știința silviculturii. El trebuie să posede cunoștințele necesare unui administrator de păduri căci în alt caz ar urma ca pentru fiecare natură de lucrări să cheme un specialist: inginer, amenajist, botanist, etc. Evident, că la un ocol și mai ales la unul greu nu toate aceste lucrări se vor executa de șeful ocolului: el se poate sluji de ajutoarele sale pentru ridicări în plan, pentru amenajeri, etc. dar aceasta nu înseamnă că el nu trebuie să cunoască ceea ce lucrează subalternul său. Același lucru este și cu contabilitatea la ocoale. Șeful de ocol trebuie să cunoască și să cerceteze ceea ce se lucrează în registrele de contabilitate de către subalternul său, cu atât mai mult, cu cât datele estimate și statistice ce-i sunt necesare, trebuiesc extrase deseori din aceste registre.

Cine nu cunoaște ceea ce lucrează subalternul său nu poate fi un administrator desăvârșit. Fayol spune că: „a fi un bun administrator înseamnă a prevedea, a organiza, a comanda, a coordona, a controla și deaceia un administrator trebuie să posedă o capacitate deosebită și cunoștințe suficiente pentru conducere și control”.

Șeful de ocol a fost și este un administrator, desigur fiecare cu capacitatea lui și de aceea el nu a fost și nu poate să fie străin de felul cum se contabilizează produsele și veniturile ocolului.

Pentru noi, contabilitatea nu există numai de la anul 1930, de când Casa Pădurilor a devenit autonomă. Se mai vorbește și astăzi prin cancelariile ocoalelor de registrele de regiți, sau de registrele 72, 78, etc. Și erau bune aceste registre pentru acele vremuri când operațiunile erau mai simple și când toate încasările se făceau prin percepțiile fiscale ale Statului.

Nu trebuie să uităm că contabilitatea, mai mult de cât oricare altă știință necesară șefului de ocol, are nevoie de adaptare și e cu atât mai natural să fie așa, cu cât am stabilit că ea este auxiliara oricărei gospodării. Contabilitatea noastră trebuie să nu se rezume numai la ținerea unui lung șir de socoteli; este necesar să fie astfel întocmită în cât să răspundă și la nevoile specialității noastre, menținând o strânsă legătură cu amenajamentul și registrul cazier al

pădurilor, procurându-ne în același timp cifrele statistice de cari avem nevoie. Toate acestea trebuie să treacă pe sub ochii șefului de ocol, pentru a le coordona și a le controla. De aceea s'a căutat întotdeauna să se dea contabilității de la ocoale o formă cât mai simplă, aceasta însă fiind în funcție de datele ce-i sunt necesare șefului de ocol sau de datele pe cari le cere contabilitatea centrală.

Se vorbește în ultima vreme tot mai insistent de schimbarea din nou a contabilității noastre, preconizându-se introducerea contabilității în partidă dublă la ocoale și odată cu aceasta mărirea rolului său. Schimbările de scripte sunt întotdeauna neplăcute pentru cei ce sunt ținuți a le aplica. Totuși, aceste schimbări trebuiesc admise atunci când motive serioase le reclamă și anume: când administrația își schimbă directiva și structura economică, cum a fost în anul 1930, când s'a trecut la regia pură sau când rezultatele date de o sistemă oarecare de contabilitate nu au fost mulțumitoare.

La baza schimbării ce se intenționează însă, nu vedem nici una din aceste cauze. Din contra, abia s'au obișnuit ocoalele cu actualele scripte și cine le ține bine își dă seama că ele sunt suficiente pentru a răspunde cerințelor de specialitate silvică cum și pentru a trimite contabilității centrale toate datele de care are nevoie.

Voiu încerca în cele ce urmează să arăt în ce măsură ar fi necesară această schimbare.

Dar mai întâiu găsesc necesar să lămuresc în câteva cuvinte ce deosebire este între contabilitatea simplă și aceea dublă, deoarece cred că nu toți cititorii sunt suficient de documentați în această chestiune.

Contabilitatea simplă se rezumă la înscrierea intrărilor și ieșirilor de valori, având ca bază registrul de casă și registrul de materiale.

Contabilitatea în partidă dublă este metoda de contabilitate prin care operațiunile se înscriu pe conturi, astfel ca atunci când se debitează contul primitor se creditează și contul predător. Un exemplu: se cheltuesc 5000 lei pentru exploatare. În contabilitatea simplă această operațiune se înscrie în registrul jurnal așa cum se aude: „cassa să dea 5000 lei pentru cheltueli“.

În contabilitatea în partidă dublă, care este împărțită pe conturi și anume: cassa, cheltuelile generale, mărfuri, etc., operațiunea

se înscrie în registrul Jurnal astfel : „cheltueli generale la cassă”. Aceasta înseamnă că, pe când contul cassa se descarcă (creditează) cu suma de 5000 lei, contul cheltueli generale, care primește, se încarcă (debitează) cu aceeași sumă; în felul acesta creditul contului „casa” este egal cu debitul contului „cheltueli”, ceea ce se vede clar în registrul Cartea Mare.

Primul avantaj pe care-l aduce contabilitatea în partidă dublă, este că prin această dublă trecere se dă un procent mai mare de siguranță contabilului, că nu a greșit, aceasta în afară de cazul când, bineînțeles, nu s'a făcut aceeași eroare atât în debit cât și în credit sau când actul după care s'a înscris operațiunea a fost greșit întocmit. În aceste cazuri contabilitatea nu mai este de nici un ajutor iar eroarea nu mai poate să fie identificată de cât prin revizuirea documentelor contabile, verificându-se fiecare operațiune în parte.

Contabilitatea în partidă dublă prezintă pentru contabili aceiași avantaj, pe care-l prezintă problemele, admise în aritmetică pentru verificarea celor patru operațiuni. De aceea auzim adeseori din gura contabilului: „La mine nu mai poate să fie eroare, de oarece mi-a eșit balanța de verificare”. Aceasta înseamnă că contabilul însumându-și toate conturile din Cartea Mare ajunge la o egalitate perfectă între debit și credit.

În al doilea rând, contabilitatea în partidă dublă dă posibilitatea să se creeze cât mai multe conturi — clase de valori privite din anumit punct de vedere — prin ajutorul cărora se poate analiza cât mai amănunțit mișcarea valorilor și materialelor dintr'o administrație oarecare. Contabilitatea în partidă dublă prezintă însă în același timp și desavantajii, căci operațiunile sunt cu mult mai numeroase și așa putea spune mai complicate, deoarece pentru a menține dubla trecere, se recurge la un surplus de operațiuni și chiar la un surplus de conturi. Aceste operațiuni nu pot fi efectuate de cât de un bun cunoscător de contabilitate, căci în alt caz se poate ajunge ușor la falsificarea adevărului.

Contabilitatea în partidă dublă clasică impune prezența registrelor: Strața, Jurnal, Maestru și Auxiliare, acestea toate referindu-se la contabilitatea în bani, căci pentru materiale urmează să ținem registre deosebite și adaptate după necesitățile noastre, așa că contabilitatea în partidă dublă impune un surplus de registre. Contabilitatea în partidă dublă este mai pretențioasă căci nu se poate

ține de cât de practicieni versați; ceilalți o duc de răpă de nu mai înțeleg nimic nici cei mai grozavi experți. Aceste desavantaje desigur nu pot nega importanța contabilității în partidă dublă, dar învederează, că ea nu poate fi plasată ori unde, după cum vom vedea mai departe. Toată lumea recunoaște importanța unui Minister, dar aceasta nu însemnează că trebuie să se introducă în fiecare comună câte un Minister.

Orice lucrare prezintă avantajii și desavantajii iar soldul activ sau pasiv al acestora ne hotărăsc pentru executarea sau neexecutarea ei. N'ar fi ridicol individul, care având numai 1000 lei în pungă s'ar hotări să-și țină socoteala prin contabilitatea în partidă dublă în care scpp ar cheltui câteva sute de lei pentru procurarea registrelor Strață, Jurnal și Cartea Mare ?

Aceasta nu însemnează însă că cetățeanul nostru nu trebuie să-și mai țină socoteala averii sale de 1000 lei. Și-o poate ține foarte bine, fără ca să anuleze nici chiar avantajele contabilității în partidă dublă, avantaje, despre care am vorbit mai sus.

Se deduce dar, că, cu cât o administrație este mai săracă și redusă ca volum de operațiuni cu atât contabilitatea trebuie redusă și ea la cea mai simplă formă, pentru a menține un echilibru între avantaje și desavantaje. Chestiunea se pune și mai simplu pentru cazul când, cetățeanul la care mă refeream mai sus, nu este independent ci este un salariat, care are delegație de a cheltui suma de 1000 lei după anumite indicații. În acest caz socoteala este ținută de proprietarul sumei iar el trebuie să prezinte decât documente că suma s'a plătit celor în drept, putând ține în același timp o socoteală foarte simplă care îi este verificată de patronul său.

La fel sunt și ocoalele noastre silvice. Ele nu sunt dotate cu un buget propriu care să le facă independente, ci lucrează numai pe baza aprobărilor ce primesc din partea Direcțiunilor care țin un lung șir de socoteli pentru fiecare unitate în parte.

Bazat pe aceste motive conchid că la ocol este necesară o contabilitate adaptată intereselor noastre, care să înlătore complet desavantajele contabilității în partidă dublă dar care să nu ne lipsească de avantajele ei și aceasta nu poate să fie decât contabilitatea simplă.

Dușmanii contabilității actuale, care se practică la ocoale, și susținătorii contabilității în partidă dublă, au găsit și găsesc un șir de motive pentru susținerea tezei lor.

Astfel se spune :

1. — Că este o mare lipsă, faptul că nu se poate întocmi un bilanț pe ocol la finele anului, deoarece neavând acest bilanț nu se poate vedea rentabilitatea administrației respective.

2. — Că bilanțul general al Casei Pădurilor se închide cu mare întârziere din cauza lipsei unui bilanț întocmit la ocol.

3. — Că s'au găsit la ocoale unele nereguli datorită lipsei contabilității în partidă dublă și poate a unui contabil, de mână forte, care să oprească pe șeful de ocol de a face unele operațiuni neregulate.

4. Că trebuie să se introducă contabilitatea în partidă dublă la ocol, ea fiind singura contabilitate științifică.

5. — Și că, în fine, contabilitatea în partidă dublă la ocol ar fi impusă de Legea Contabilității Publice.

Imi propun să răspund la fiecare din punctele de mai sus:

1. — Este lipsită de temei afirmațiunea că nu se poate întocmi un bilanț pe ocol.

În unul din anii trecuți, știu, că, contabilitatea Direcțiunii a întocmit astfel de bilanțuri pentru fiecare ocol în parte. Mi-am pus însă și-mi pun și astăzi întrebarea: la ce-au folosit aceste bilanțuri, pentru care s'a muncit luni de zile și ce temei se poate pune pe ele, când se cunoaște cu câtă aproximație s'au repartizat cheltuelile Casei Pădurilor și ale Direcțiunilor asupra ocoalelor? Degrevate de aceste cheltueli, ce nu le aparțin, ocoalele pot prezenta oricând o situație din care să se poată vedea inventarul și beneficiul realizat.

În ce privește rentabilitatea pe care o urmărim, mă adresez celor din afară de meseria noastră, cari trebuie să afle, că întreaga noastră activitate se bazează pe calculul rentabilității, calcul pe care suntem ținuți să-l facem anterior contabilizării și anume la întocmirea actului de punere în valoare al parchetului, ce vine în rând de exploatare și chiar dela întocmirea amenajamentului, care ia ființă cu mult înaintea oricărui început de contabilizare. Cu datele înscrise în scriptele de gestiune ne verificăm doar prevederile noastre, verificare pe care o putem face din partizele, pe cari le avem deschise pentru fiecare unitate de exploatare. Noi nu trăim aceste

fapte numai dela anul 1930, de când s'a înființat contabilitatea în partidă dublă la Direcții. De când există exploatari în regie s'au deschis aceste partizi așa cum le deschidem și azi pentru fiecare parchet pus în exploatare. Din aceste partizi se vede rentabilitatea pe parchet, ceea ce nu se poate vedea din eventualul bilanț, care s'ar întocmi pe ocol. Bilanțul reprezintă rentabilitatea pe ocol, rentabilitate, care pentru estimator nu însemnează nimic. După cum se vede, noi nu ne oprim la rentabilitatea pe ocol, ci mergem la rentabilitatea fiecărei păduri în parte, ceea ce se poate vedea în actele de punere în valoare și apoi se poate verifica în partizile deschise în registrul Jurnal-Partizi.

Se fac azi bilanțuri pe Direcții. Intreabă cineva de ele? Ni-meni. Toată lumea se interesează de bilanțul Casei Pădurilor.

Iată dar că bilanțul întocmit pe ocol nu-și are nici un rost practic.

2. — Afirmațiunii ce se face, că din cauza lipsei unei contabilități duble la ocol se întârzie bilanțul general, răspund că este o eroare, o mare eroare. Bilanțul ce se încheie azi la Direcțiunea București nu a întârziat nici odată din cauza ocoalelor, ci numai din cauză că centrala a ordonat tîrziu diverse sume sau a comunicat cu întârziere diferitele modalități de contabilizare.

Dacă azi, când administrația centrală are de făcut 12 comunicări la cele 12 Direcțiuni Regionale, încheierea bilanțului se întârzie cu 4—5 luni, mă întreb, cât timp ar necesita ca și Direcțiunile la rîndul lor să facă astfel de comunicări ocoalelor, iar acestea pe baza acestor comunicări să facă înregistrările respective și apoi bilanțul pe ocol.

Astăzi, ocoalele cu contabilitatea lor simplă, pot închide toate registrele și situațiile în mai puțin de 15 zile.

3. — Am ascultat cu multă atențiune acuzațiunea adusă contabilității actuale prin evidențierea unor nereguli găsite la diverse inspecții și am văzut că aproape toate acestea se referă la aceea că unele unități au plătit adeseori lucrări urgente din venituri, aceasta bineînțeles în mod provizoriu, fapt care totuși este oprit de Legea Contabilității Publice. Cine cercetează cauzele acestor, așa zise, nereguli va găsi că ele sunt: pe de o parte existența a diverse ordine urgente de executare de lucrări, iar pe de altă parte lipsa de fonduri aproape permanentă în care se sbat ocoalele și Direcțiunile. Lucră-

rile de regie în general ca și lucrările de ordin tehnic, cum sunt plantațiunile, au un caracter urgent și cei mai mulți conducători, din lipsă de fonduri la timp, au fost puși în alternativa ca ori să respecte L. C. P. și să înceteze lucrările, producând reale pagube pentru administrație, ori să meargă înainte călcând temporar L. C. P. și normele de contabilizare, dar aducând un real folos instituției.

N'am auzit încă de conducătorul, în cazul în speță Directorul Regional, care să dea ordin să înceteze lucrările și să creeze cu bună știință pagube Administrației. Recunosc că aceasta este o ne-regulă, dar cred oare ortodocșii contabilității în partidă dublă că prin ea se va vindeca această rană? Este o iluzie! Această rană va rămâne deschisă până când se va soluționa chestiunea avansurilor suficiente sau a unui fond de rulment, egal cu cel puțin 1/3 din bugetul anual.

Cine susține altfel, ori este tendențios ori neștiutor, căci ne-regulile despre care am auzit nu se petreceau la ocoale ci la Direcțiune, unde avem deja contabilitate în partidă dublă.

De către alții se mai afirmă că actuala contabilitate ar fi insuficientă deoarece s'a găsit că un ocol oarecare a eliberat materiale fără bon de vânzare. Cred că această acuzațiune poate ieși din discuțiunea noastră, de oarece pe de o parte contabilitatea în partidă dublă nu va putea corecta acest defect, care frizează buna credință; iar pe de altă parte, nimic mai simplu, decât ca să se observe ca nici un fel de material să nu iasă din pădure fără bon de vânzare, singurul document contabil pentru astfel de operațiuni. Au unii o judecată prea simplistă în chestiune de reforme, căci dacă găsesc, la un moment dat o lipsă provocată de nerespectarea instrucțiunilor în vigoare, soluționează această lipsă prin creierea unui nou registru. Aceasta îmi aduce aminte de o anecdotă: un uituc își însemna diverse date de care avea nevoie în agendă dar uita să mai cerceteze agenda. Atunci un amic glumeț i-a dat sfatul următor: „mai cumpărăți o agendă ca să însemni că trebuie să cercetezi prima agendă”.

4. Din altă parte se mai aude, că trebuie să se introducă contabilitate științifică.

Acesta este cel mai copilăresc argument. El nu se poate susține de cât de acela care n'are suficientă practică în administrație.

După raționamentul acesta, ar urma să facem la ocol labora-

torii pentru soluri, botanică, entomologie, stațiune de meteorologie, etc., pentru a fi în cadrul cât mai științific.

În administrație nu se caută metoda cea mai științifică, ci cea mai practică. Nu facem aici știință pentru știință.

După cum analizele de sol se fac la ocol în mod practic și cine vrea să știe mai mult, trimite probele la centru, tot așa și cu contabilitatea; la ocol se fac situații, iar la centru se trec cifrele din aceste situații prin tot laboratorul contabilității în partidă dublă.

5. Să vedem acum, întrucât Legea Contabilității Publice ne obligă să ținem contabilitatea în partidă dublă la ocoale.

Cei mai mulți susținători ai contabilității în partidă dublă la ocoale se servesc de art. 11 din L. C. P.

Pentru a se evita orice discuțiuni în jurul conținutului acestui articol din lege, îl citez :

«Orice serviciu public, care angajează, lichidează, ordonanzează, mănuește bani sau materiale publice, trebuie să aibă un organ de contabilitate (Direcție, Serviciu, Biuro sau impiegat contabil).

Activitatea acestor organe este concentrată și controlată în serviciul central de contabilitate al Ministerului sau a Administrației respective, sau prin contabilitatea centrală a administrațiilor publice cu caracter comercial, etc.

Restul articolului se referă numai la serviciile centrale.

După cum se vede, nici o vorbă de contabilitatea în partidă dublă.

Acel impiegat, despre care vorbește legea, noi îl avem și l-am avut întotdeauna.

Cine cercetează însă această lege și anume Titlul III, art. 168 și următoarele, sub care se tratează organizarea contabilității Statului, deduce că legiuitorul și-a dat seama că nu va fi posibil și nici necesar să se introducă peste tot contabilitatea în partidă dublă și de aceea precizează unde să se țină o asemenea contabilitate. În tot acest titlu, singurele articole în care se pomenește denumirea de contabilitate în partidă dublă, sunt articolele No.: 168, 183 și 192, iar mai departe în Titlul IV vorbește ceva despre contabilitatea în partidă dublă art. 223.

Pentru documentare citez părțile cari interesează din aceste articole.

Art. 168 : „Serviciile centrale de pe lângă fiecare Minister sunt datoare să țină o contabilitate centralizatoare.... Contabilitatea va fi ținută în aceleași forme la toate *Ministerele*, aplicându-se metoda contabilității în partidă dublă».

Art. 183 : «Registrele și felul de înregistrare al operațiunilor efectuate de către oficiile de casierie publică și de către serviciile de contabilitate ale *ad-țurilor financiare* și de pe lângă *Casieria Centrală a Tezaurului Public* se vor determina de Direcțiunea Contabilității Generale a Statului.

Metoda de înregistrare a serviciilor de contabilitate de pe lângă *ad-țurile financiare*, precum și de pe lângă *Casieria Centrală* va fi bazată pe principiile contabilității în partidă dublă».

Art. 192 : «Scriptele *Contabilității Generale a Statului și a Mișcării Fondurilor* vor fi ținute după metoda contabilității în partidă dublă».

Iată dar că legiuitorul precizează unde trebuie să se țină contabilitatea în partidă dublă și anume la: serviciile centrale, ministere și Contabilitatea Generală a Statului.

În Titlul IV, unde se vorbește de Ad-țurile Publice autonome sub art. 223 se arată modul de contabilizare pentru aceste instituțiuni, indicând deasemeni la centrale contabilitatea în partidă dublă. Citez întreg art. 223 :

«Ministerul de Finanțe prin Direcția Contabilității Generale a Statului și în înțelegere cu Ministerul de Interne va întocmi instrucțiuni și formulare pentru alcătuirea bugetului, forma registrelor și modul de înregistrare care la : *asociațiile județene generale, județe, municipii și conșune urbane* se va face după principiul contabilității în partidă dublă».

După cum se vede, chiar la instituțiile autonome, în adevăratul înțeles al cuvântului, legiuitorul s'a oprit la comunele urbane lăsând să se înțeleagă, că comunele rurale nu sunt obligate să întrebuițeze această contabilitate cu toate că comuna rurală este autonomă și cu buget propriu. Din contră, atunci când legiuitorul vorbește despre mănuiitorii de bani sau materiale publice, în care categoric ar intra și ocoalele noastre, cere un singur registru de casă și unul de materiale (art. 178), în cari materialele se înscriu la intrări și ieșiri pe speță de materiale, pe cantități și valori, cu transformări, predări, etc. (art. 186), iar lunar să se înainteze serviciilor de contabilitate centrală de care depind, situații, rezumând pe speță de materiale toate operațiunile de încărcări și descărcări ce au avut loc în luna precedentă (art. 188), ceea ce ocoalele noastre fac prin actualul raport de gestiune. Vorbind tot despre această categorie de gestionari, vedem că prin art. 190 acești mănuiitori de materiale

nu sunt obligați a face la finele anului bilanț, ci un cont anual de gestiune, care se va înainta prin serviciile centrale Inaltei Curți de Conturi.

Iată dar că chiar pe baza Legei Contabilității Publice, Casa Pădurilor nu este obligată să țină contabilitatea în partidă dublă de cât la centrală și că în nici un caz legiuitorul nu a înțeles să se împingă această contabilitate până la ocol, depozit sau parchet.

De altfel, nici una din instituțiile Statului nu a făcut greșala de a duce contabilitatea în partidă dublă, până la cele din urmă unități din exterior. Ministerul de Finanțe, însuși, nu are contabilitatea în partidă dublă la percepții și nici chiar la ad-țările financiare cu toate că legea o indică pentru acestea din urmă. Din o scrisoare a unui specialist contabil din serviciul exterior al Ministerului de Finanțe iau cunoștință că la 1 Ianuarie 1931 a fost introdusă contabilitatea în partidă dublă la Percepții și Administrații Financiare, dar în același an la 31 Martie Ministerul a fost nevoit s'o părăsească și să treacă din nou la contabilitatea în partidă simplă, deoarece, în acest timp de 3 luni, ajunsese să nu mai cunoască nimic din situațiile trimise de Percepții și Administrațiile Financiare. De notat că, contabilitatea Administrațiilor Financiare se rezumă numai la contabilitate în bani pe când Administrația noastră trebuie să contabilizeze și materialele cu transformările și industrializările lor etc. cum și cu scăderile și plusurile inevitabile. De atunci Ministerul de Finanțe a căutat să simplifice din ce în ce mai mult normele de contabilitate ale unităților în subordine. Am în fața mea broșura cu instrucțiunile de urmat în contabilitatea percepțiilor și administrațiilor financiare din care se vede că Ministerul de Finanțe și-a simplificat din nou normele de contabilitate dela 1 Aprilie 1936. Expunerea de motive a acestor instrucțiuni, în care se arată rezultatele de până acum, ar fi foarte utilă pentru cei ce vor să introducă la ocol contabilitatea în partidă dublă, chiar dacă ar voi să facă acest lucru cu titlul de experiență.

Citez pentru aceștia câteva pasagi : «...Rezultatele nu au fost cele așteptate, ci din contră aplicarea sistemului a dat naștere la o serie întregă de operațiuni atât de complicate, în cât pe de o parte constituiau o piedică în încheerea rapidă a socotelilor; iar pe de altă parte absorbeau întreg personalul, pentru o muncă excesiv de grea și de lungă durată...». Iar mai departe : «...Sistemul nostru ce va fi aplicat dela 1 Aprilie 1936 este foarte simplu... Va da posibilitatea să fie înțeles și pus în practică de oricare dintre funcționari...».

Iată ce urmărește cea mai mare instituție publică financiară a țării : *simplificare și rapiditate*.

Mai amintesc că nici Societățile Forestiere particulare nu țin contabilitate în partidă dublă de cât la centrale. La exploatarea și fabricile pe unde am trecut am găsit numai registre de intrare și ieșire, după care se trimit la centru zilnic sau săptămânal, situații de mișcarea materialelor pentru a fi contabilizate.

Iată dar, o sumă de argumentări, cari toate pledează pentru simplificare și rapiditate și cari răspund cu destul temeiu criticilor ce se fac contabilității simple.

Dar să vedem acum ce urmări ar avea pentru administrația noastră schimbarea actualei contabilități dela ocol și introducerea contabilității în partidă dublă. Dela început afirm că avantajele contabilității în partidă dublă rămân neînsemnate pe lângă multiplele neajunsuri pe cari le va întâmpina ocolul și administrația noastră, căci :

a) Se vor înmulți registrele de gestiune la fiecare ocol cu cel puțin 3 : Strața, Jurnal și Maestru.

b) Va trebui ca anual să se închee un bilanț la fiecare ocol și aceasta nu este puțin, dacă se ține seama cu câtă greutate se întocmesc aceste bilanțuri la direcțiuni, unde avem mai mulți contabili cu școli superioare și academie, și unde, cu toate acestea, Casa Pădurilor este nevoită să trimită la finele anului contabili din centru pentru a ajuta la întocmirea acestor bilanțuri, cari, de multe ori, numai noi știm cum sunt întocmite.

Își poate oricine închipui calvarul ce ar naște pentru direcțiuni, atunci când vor fi obligate ca să întocmească bilanțul la 20-30 unități unde nu s'ar afla decât câte unul sau doi contabili;

c) Între Direcțiune și Ocol vor naște noi valori de corespondență și un hățiș de neînțelegeri pe seama diverselor înregistrări și a nepotrivirilor balanțelor de verificare, așa cum este astăzi între Casa Pădurilor și Direcțiunii, când contabilitatea Caps deși primește dela direcțiunile regionale copie după Strața zilnică, totuși aceasta rămâne fără efect;

d) Direcțiunea va scăpa de sub control unele operațiuni ale ocolului, așa cum scapă azi direcțiunile regionale de sub controlul Casei Pădurilor, deoarece Casa Pădurilor nu se poate asigura dacă

contabilitatea Direcției este în regulă, decât prin inspecții făcute la fața locului de către inspectorul contabil; pe când astăzi Direcțiunea prin raportul de gestiune are evidența oricărei operațiuni a ocolului, pe care-l poate controla la fiecare pas chiar din biroul Direcțiunii;

e) Pentru ținerea contabilității în partidă dublă Casa Pădurilor va trebui să numească la fiecare ocol câte un contabil bine plătit.

Având în vedere că contabilitatea în partidă dublă se referă numai la contabilitatea în bani, urmează că pentru materiale trebuiesc ținute mai departe registre de materiale, așa că la cele mai multe ocoale vom avea 2 funcționari contabili și poate chiar 3.

Înainte de anul 1930 se țineau la Direcțiune câte unul până la 3 funcționari însărcinați cu contabilitatea Direcțiunii; astăzi sunt câte 10, în afară de funcționarii biuroului financiar însărcinați cu verificarea cheltuelilor și veniturilor cum și cu ordonanțarea sumelor.

Bugetul deci, va trebui să suporte un nou spor de cheltueli care se ridică la circa 12 milioane lei, deși cuvântul economie are o mare importanță la Casa Pădurilor; bugetul său relativ sărac abia poate să acopere cele cca 300 milioane cu care se înscrie anual ca rentă a pădurilor. Nu sunt puține ocoalele, cari sunt deficitare sau aproape deficitare. De aci și cauza principală pentru care ramura inginerească cea mai prost plătită este cea silvică. Dar credinciosul nostru personal ajutător pe ce leafă mizerabilă muncește și păzește averile de milioane ce-i sunt încredințate? N'am aranjat situația acestui personal și nici a personalului contabil existent la direcțiunile regionale, care din cauza proastei salarizări se schimbă de la zi la zi, și voim să introducem în aceleași condițiuni de mizerie și bineînțeles fără o selecționare, un nou număr de funcționari?

f) Dar pentru controlul lucrărilor contabile dela ocoale va fi necesar să se înființeze pe lângă fiecare Direcțiune Regională câte unul, doi sau trei controlori contabili, deoarece scriptele de contabilitate în partidă dublă nu vor mai putea fi verificate de către Șeful de Ocol sau de către Inspectorul de control. Pe lângă greutatea bugetară un nou Inspector la ocol ar face astăzi o impresie urită, căci se cunoaște că s'a cam exagerat cu controlul și nu sunt rare zilele în care se întâlnesc la același ocol câte 2 și chiar 3 inspectori. Trec azi în inspecție la ocol: inspectorul de control al ocolului odată pe lună și chiar de două ori, inspectorul financiar, inspectorul:

general al Direcțiunii, inspectorul regenerărilor, iar acum conform ultimului regulament și inspectorul contabil din Casa Pădurilor. Aceștia toți în afară de șefii de serviciu sau alte organe cari primesc delegațiuni speciale și în afară de Directorul sau Subdirectorul Regionalei respective.

Nu trebuie să se uite că șeful de ocol are nevoie și de liniște pentru a lucra, dar mai ales nu trebuie să se uite că toate aceste deplasări costă bani și D-zeu știe dacă aportul, ce aduce fiecare, este în raport direct cu suma pe care o cheltuiește.

g) Șeful de ocol, administratorul domeniului său, nu va mai putea cerceta și nici inspecta registrele de gestiune, deosebit de faptul că încetul cu încetul autoritatea sa va fi știrbită putând da naștere unor neînțelegeri și poate chiar la pretențiuni neîntemeiate.

Cu drept cuvânt un domn consilier, puneă întrebarea următoare de mult bun simț: „dacă se numește câte un contabil la ocol, care nu va fi inspectat de șeful de ocol, șeful de ocol va mai putea da ordine contabilului?”

Cunosc un caz petrecut acum câțiva ani când un contabil și încă netitrat ne-a răspuns cu un ton neobișnuit nouă, celor din Corpul Silvic, că el nu poate fi inspectat de Inspectorul general silvic, care venise la acea Direcțiune și că el cere să i se trimită un inspector contabil.

Iată unde vom ajunge dacă nu vom lăsa administrația ocolului pe seama unui singur conducător. Vom crea un zid despărțitor de sus până jos între contabilitate și restul administrației, așa că în loc de o conlucrare vom avea un veșnic antagonism între cele 2 elemente independente dela ocol; șeful de ocol și șeful de contabilitate. Să se gândească la aceste considerațiuni cei ce stăruiesc la introducerea contabilității în partidă dublă la ocoale. Chiar dacă vor să introducă această contabilitate numai cu titlul de experiență, să se gândească că această experiență ar fi prea crudă pentru noi și că în orice caz de pe urma acestei experiențe vom rămâne cu o racilă, care nu se va putea vindeca ușor.

La toate cele de mai sus adăog relatarea unui fapt autentic petrecut nu de mult în Direcția București :

Prin anul 1932 au luat ființă în Direcția București 4 depozite de lemne și anume : Giurgiu, Călărași, Brăila și Galați. Conform ordinelor și normelor publicate în broșura de contabilitate tipărită

de Caps și anume în Cap. V, aceste depozite, urmând a lucra pe bază de rentabilitate proprie, au fost înzestrate cu contabilitate în partidă dublă. Ulterior s'a revenit asupra independenței lor, trecându-se în gestiunea Direcțiunii ca orice ocol.

Am menținut însă separat pentru depozite contabilitatea în partidă dublă cu scopul s'o adoptăm și pentru ocoale, dacă va da rezultate bune. Fram deci adeptul contabilității în partidă dublă. Cât timp depozitele au fost independente, numai contabilii au știut ce-au făcut în scriptele de gestiune, pentru că șeful de ocol sau de depozit nu putea să verifice operațiunile înregistrate.

Dela trecerea depozitelor în gestiunea Direcțiunilor așteptam să primim din partea contabilității lor, situații mult mai complete și mai clare de cât dela ocoale, unde nu avem astfel de contabilitate, aceasta cu atât mai mult cu cât contabilitatea unui depozit este incomparabil mai ușoară de cât a unui ocol. Nu numai că această contabilitate nu a corespuns așteptărilor — chiar acolo unde am avut și avem și azi un contabil foarte bun — dar după însuși cererea șefului contabilității din Direcție, ajunseseam la concluzie că trebuiesc înlocuite; mai mult încă, la unul din aceste depozite, titularul ocolului care conducea și depozitul, a ajuns în fața justiției. Ridicându-se de către Parchet registrele de contabilitate ținute de contabil, aceste registre au fost date în verificarea unui expert — profesor la o școală superioară de comerț — care cercetându-le a ajuns la concluzia că după înregistrările făcute, conducerea depozitului, în speță șeful ocolului, este vinovat de fraudă. Remarc că între timp trecuse la acel depozit în inspecție și un contabil al Direcțiunii, care nu făcuse însă nici un fel de constatare în acest sens.

A grevat această acuzație asupra șefului de ocol timp de aproape un an, în care timp Casa Pădurilor a cheltuit mulți bani cu deplasarea inspectoșilor din centru, ceruți de Justiție. Deslegarea chestiunii mergea foarte greu după registrele contabilității și în cele din urmă contabilii au trebuit să lasă la o parte aceste registre și să se conducă după o contabilitate simplă; iar în ultima etapă, ca culme, tot șeful ocolului cu ajutorul acestei contabilități simple, hulită de unii, i-a putut lămuri și pe experți și pe magistrați că nu există nici o neregulă și că cel mult există o înregistrare defectuoasă în contabilitatea în partidă dublă, pe care el nu o putea verifica.

Iată cum unul din camarazii noștri, om de acțiune și corect,

a scăpat ca prin urechea acului de infamia ce putea să-i păteze pentru totdeauna onoarea, din cauza unor contabili nepricepuți sau de rea credință, a căror activitate nu mai putea fi inspectată de titularul ocolului, titular care totuși a rămas răspunzător de ceea ce s'a înscris în această contabilitate.

Dela această întâmplare am desființat contabilitatea în partidă dublă la toate depozitele și nu o afirm numai eu dar însuși contabilii Direcțiunii mi-au documentat în nenumărate ori, că nu au nici o pierdere prin această desființare, și că din contra dela data schimbării le vin și dela aceste depozite situații clare, expuse prin raportul de gestiune existent la ocoale. Șefii de ocoale respectivi, cari conduc și aceste depozite, deasemeni mi-au confirmat că pe când din vechile registre de contabilitate nu înțelegeau nimic, acum înțeleg și controlează orice operațiune făcută de contabili. În același timp personalul s'a redus, căci numai este nevoie să ținem un contabil special pentru depozit, deoarece toate operațiunile depozitului se fac în registrele ocolului de către brigadierul contabil al ocolului.

Acestea sunt fapte verificate, cari m'au decis să nu mai mă gândesc la contabilitatea în partidă dublă la ocoale. Chiar la Direcții, contabilitatea în partidă dublă se impunea dacă se păstra întocmai spiritul legiuirilor și normelor din anul 1930, când se hotărîse descentralizarea Casei Pădurilor, dându-se aproape o totală independență Direcțiilor, cari urmau să aibă un buget propriu, un comitet de Direcție etc. Astăzi însă, când Casa Pădurilor, încetul cu încetul, a ajuns la o centralizare sufocantă nu numai din punct de vedere financiar, ci chiar și din punct de vedere tehnic, cred că contabilitatea în partidă dublă nu se mai poate impune cu aceeași necesitate la Direcțiuni și că s'ar putea înlocui această contabilitate în partidă dublă cu una simplă având în același timp și registre de materiale după care s'ar putea întocmi lunar un raport de gestiune centralizator pe Direcție, care să fie înaintat la Caps pentru a se face contabilizarea în sistemul contabilității în partidă dublă. Acest raport de gestiune ar fi mult mai util pentru Casa Pădurilor servind atât Direcției Comerciale, care ar putea să cerceteze în orice moment disponibilitățile de materiale, cât și contabilității, care ar putea să renunțe la actualele copii după strașă și balanțe de verificare.

În concluziune, contabilitatea în partidă dublă sau simplă este funcțiune de dezvoltarea economică și independența unității admi-

nistrative, la care se referă, păstrând un loc bine proporționat față de veniturile întreprinderii; iar rolul său nu este de cât acela de a înscrie cifrele cari i se procură, lăsând administratorului rolul de conducere și control.

Din experiențele făcute de alte administrațiuni publice sau particulare cum și din cele făcute la noi, în mod sporadic, se deduce că contabilitatea în partidă dublă nu trebuie introdusă la ocol și că, din contra, acolo se impune o contabilitate simplă și adaptată necesităților silvice, contabilitate care să dea o deosebită importanță gestionării materialelor și legăturii dintre acestea și bani, această contabilitate fiind în absolută concordanță cu prevederile Legii Contabilității Publice.

Buchführung an den staatlichen Forstrevieren.

La comptabilité des cantonnements forestiers.

En liaison avec la réorganisation de l'Administration des forêts de l'état sur des bases commerciales, on a discuté largement dans la presse de spécialité s'il n'y était pas le cas d'introduire la comptabilité en double partie dans la gestion des cantonnements forestiers, afin que leur activité soit plus évidente.

Dans cette ordre d'idées, l'auteur compare les avantages et les désavantages de cette comptabilité en double partie. Il arrive à la conclusion que celle-ci reclame un personnel spécialement instruit et estime que pour les besoins des cantonnements forestiers suffit la comptabilité simple.

Par contre, celle en double partie est nécessaire pour les services centraux qui disposent d'un personnel suffisant et qualifié. Du reste, ces dernières unités administratives sont obligées par la loi de tenir leur comptabilité en double partie.

ȘCOALA ȘI SERVICIU

de Ing. Dr. EMIL G. NEGULESCU

Cine a asistat în timpul din urmă la un examen de admitere în Școlile de conductori sau de brigadieri, a avut un sentiment de nestăpânită duioșie și o temătoare strângere de inimă.

Vin spre școală tineri porniți din toate ungherile țării, împinși de nevoi sau de-un neastâmpăr ce dibuește la întâmplare, și numai rar de tot atrași de dragostea meseriei și a pădurii.

Exponenți aproape totdeauna ai populației dela țară, vin poate cu toată hotărârea să îmbrace verdele pădurii ca rost și crez de viață.

E atât belșug de tinerete și energie ce vrea să smulgă cu orice preț imputernicirea valabilă în lupta tot mai strânsă pentru existență, încât rămâi profund impresionat.

Dar e și atâta nesiguranță în acest torent de năzuinți, că nu te poți răbda și vrei să-ți ieși în cale și să-l înfrunți până la îmblânzire, spre a nu lăsa în voia soartei patrimoniul plin de îmbelșugare al pădurii, în care și tu cu trecerea vremii ai început să crezi cu adevărat.

Din această sumedenie de candidați, adesea 150 pentru 30 locuri, — stranie împeștrire de costume, pregătire, deprinderi și aptitudini — se rețin cei mai buni la probele ce li se dau, făcând totodată impresia a fi și cei mai corespunzători pentru cerințele școlii, ca un rezumat al nevoilor viitoare ale serviciului.

Concursul se ține conform prevederilor legii, care fixează pentru școlile de conductori absolvenți a 4 clase de liceu, iar pentru brigadieri cel puțin învățământul primar.

În cazul tot mai rar al celor din urmă, oamenii aceștia modești cu 4 cl. primare, pe lângă o inteligență adesea scîlpitoare, aduc

în școală frăția cu nevoia, aplecarea și stăruința în greu, cumpătarea în bine, recunoștința în ajutoare, însușiri de mare preț și care nu trebuiesc neglijate, căci nu-și găsesc totdeauna echivalentul în puțina carte ce-au frunzărit-o în plus cei cu câteva clase secundare.

Dar dela acest minim, cu fiecare promoție s'a mers tot mai departe, ajungându-se astăzi ca în școlile de brigadieri să avem candidați și apoi elevi cu 8 clase de liceu.

E locul poate să spunem, pentru a spulbera o temere nu lipsită de temeii, că și acești presupuși naufragiați ai soartei fac în școală dovada deplină a omeniei și a legăturii strânse cu care se prind de treburile și greutatea meseriei noastre pădurărești. Bănuiesc și ei această îndoială a noastră și de aceea mulți nici nu dau în vâleag ultimul certificat sau diplomă, decât după intrarea în școală, pentru a nu fi înlăturați din oficiu, ca imbuibați de prea multă carte.

Însă nu totdeauna cartea are numai un rol nefast, diformând și înrăutățind pe om.

Așa că în afară de cele câteva date de stare civilă ce le putem găsi în acte și de exteriorul ce nu spune totdeauna prea mult, și unul și altul aduce cu sine imponderabilul și poate hotărîtorul atâtor necunoscute, ce scapă aprecierii de o clipă chiar și celui mai abil examinator.

Fapt pozitiv este însă că în felul acesta și prin ei nivelul școlilor s'a ridicat uimitor.

Astfel s'a ajuns că astăzi în serviciu lucrările conductorului le poate face brigadierul cu ușurință și deplin succes, iar conductorii la rându-le pot suplini în unele ocazii pe ingineri.

În acest haos de apucături și mentalități, contrast de ascuțime și nepricepere, școala își începe opera de purificare și întregire, intervenind cu toată tăria și de multe ori radical în educarea nouilor vârstare, ce vin să se altoiască pe trunchiul de acum destul de cioturos al năzuințelor și realizărilor noastre.

Neurmărind să deprindă și să asigure numai asimilarea unui număr oarecare de cunoștințe, cu care el să păsească în viață, având de aface cu oameni în vârstă, partea cea mai grea a școlii este câteodată să-și desbare de ce se arată a fi nepotrivit carierei pentru care se pregătesc. Și în plus, ea caută să sădească în sufletul fiecăruia dragostea de pădure, singura prin care prinde consistență și trăinicie conștiința profesională, din care vor mai pierde poate cu timpul,

dar fără de care toate celelalte noțiuni nu vor putea însemna prea mult, dacă nu va mai păstra în el un sens chiar negrăit al pădurii dincolo de ceea ce o socotește meschin negustorul de lemne. Legământul acesta se face cu greu și pe încetul, din momentul în care au pășit pragul școlii și au primit în pioasă reculegeré simbolicul „botez al pădurii”.

Multe din probele teoretice, pe baza celor predate în clasă sau învățate pe teren — cu care greșim de sigur atunci când exagerăm — se par inutile, dar deprinderea de-a munci și conștiințiozitatea, lor le-o datorăm de foarte multe ori..

Pregătirea practică, pentru care trebuie să pretindem întâietatea în programa școlilor noastre, nu poate nici ea decât câștiga de pe urma cuvântului scris sau vorbit, atunci când acesta s'a desprins sau a avut în vedere numai nevoile reale ale meseriei. Cu tot regretul, trebuie să spunem însă că aceste lucrări practice au fost grav stânjenite prin deposedarea școlilor de pădurile cu care fuseseră înzestrate încă dela înființare, pentru aplicațiunile silvo-cinegetice. S'a căutat și s'a găsit în parte corectivul, apelându-se la șefii de ocoale din jur, pentru a avea acces în pădurile cele mai apropiate.

Oricum ar fi, școala exercită stăruitor asupra nouilor veniți a sluji pădurii o influență dintre cele mai hotărâtoare, ce se vrea și binefăcătoare, mergând cu transformările de multe ori până la necunoaștere. Lăsând la o parte faptul că școala în genere scutește serviciul de greutatea educării individuale, ea-i asigură în același timp și deodată elemente ce au fost verificate sub atâtea aspecte. Nu vor lipsi de sigur nici surprizele care desmint într'un fel sau altul așteptările, dar în marea majoritate a cazurilor, școala poate da certificate și face asupra lor recomandări cu destulă siguranță, atunci când i se cere de cei interesați.

Dar acum se pune dela sine întrebarea: școlile rămânând, cum e și natural să fie, singura cale pe unde se poate ajunge în cadrele corpului, așa cum au fost și mai cu seamă așa cum sunt astăzi, corespund nevoilor reale ale serviciului? Cei imblânziți în vrerile școlii și care se învrednicesc școlărește de o diplomă, corespund ei cerințelor lui sau nu?

Aici, răspunsul definitiv îl așteptăm dela alții.

Amintim totuși unele lucruri ce trebuiesc avute în vedere, atunci când se va da răspuns la această îndreptătită întrebare.

Dela război încoace, serviciul nostru a încercat de toate și a reușit foarte mult.

De azi pe mâine se schimbă însă metoda de lucru, organizarea serviciului și căile lui.

De cealaltă parte, învățământul, — am putea spune de toate gradele — se trudea să prindă și cuprindă toată această nestatornicie, năzuind să fie cât mai adecvat nouilor cerințe. Și pentru o cât mai temeinică și corespunzătoare pregătire a viitoarelor cadre, a solicitat tot mai insistent ajutorul inginerilor din diferitele ramuri de activitate, spre a-și spune cuvântul autorizat și plin de conținut practic.

Toate frământările din corp și-au avut astfel ecoul în viața școlii.

Însă, cum era și de așteptat, o sincronizare perfectă nu s'a putut asigura decât numai în cazuri foarte rare. Aici și serviciul își are partea lui de vină.

Școala fiind numai o consecință directă a lui, se impunea în primul rând o disciplinare și mai ales o normalizare a acestuia.

Oricum, după doi ani de școală inferioară sau patru medii, buni sau răi, odată scăpați după băncile ei, acești noi absolvenți pot ei să fie lăsați mai departe să trăiască la voia întâmplării sub imboldul tentațiilor și al nestăpânirii de sine?

Oare serviciul, odată ce i-a primit în lumea lui, nu mai are să dea nici-o socoteală de ei, școala fiind singura ce poartă răspunderea până la pensionarea lor? Ne vine în minte anecdota celui care a legat de zece ori sacul până la moară, că nu-l legase bine nevastă-sa la plecarea de acasă.

Crescuți în religia cinstei și a muncii și căliți la temperatura înaltă a exemplului viu, socotim că tot astfel și de acum înainte trebuie să nu numai păstrați, ci și desăvârșiți. Și aici rolul educator al șefului — de ocol sau de serviciu — în care a excelat corpul nostru în trecut, rămâne actual și nu trebuie să înceteze niciodată în viitor, oricâte alte obligații i-ar incumba și cu priceperea oricâtor merite ar avea.

Căci e bine să nu se uite, că dacă elevii sunt numai reflexul de scurtă durată al școlii, personalul subaltern este și rămâne mereu însăși imaginea serviciului în genere și a șefilor în special. Școala i-a avut prea puțin în mijlocul ei și în acest scurt timp nu-mai le-a descifrat tainele meseriei și vrerile serviciului. Altfel, insu-

ficiențele sau nepotrivirile inițiale, pe care școala nu le-a putut observa sau face să dispară cu desăvârșire, dar cu care sunt luați pentru mai departe în primire, se vor accentua în timpul și poate tocmai din cauza neatenției din serviciu, până acolo unde ieșind din inofensivitate încep primejduirea lui. Inerentele lacune, cu care vin uneori într'un serviciu prea specializat, pot fi foarte ușor întregite după aceea. Căci de o specializare în școală nu se poate vorbi deocamdată.

Oricare ar fi raporturile între școală și serviciu, o constatare trebuie totuși făcută : în ultimul timp, cu toată starea de provizorat, a experiențelor de tot felul și păcatele la care se face aluzie curentă, corpul silvic și-a realizat un prestigiu de invidiat, și aceasta prin dovezile, am putea spune fără exagerare, grandioase ce le-a dat, în luptă nu numai cu cele mai mari greutateți ale naturii ci și cu răutatea sau lăcomia omenească.

La nivelul tot mai ridicat și în această operă de pozitivă afirmare profesională, care e până la un punct singura mulțumire din care trăim, personalul subaltern a jucat un rol de seamă. Și o părțică oricât de mică din acest merit se resfrânge și asupra învățământului silvic mediu și inferior, oricât de restrâns ar fi fost în comparație cu nevoile mereu crescânde cărora trebuia să le facă față, ajungând cu mijloace minime să puie la dispoziție acești agenți de execuție, din vremelnicul elev suspectat ca memorizator.

În viața ocoalelor — aceste unități eficace de acțiune — inginerul aduce imboldul nou și sigur al progresului, având inițiativa, conducerea și responsabilitatea întregii activități. Personalul subaltern s'a situat și adaptat după nevoie, conductorul reprezentând, prin stabilitatea mai îndelungată, tradiția care poartă în sine deslegarea locală și fără greș a oricărei lucrări de ordin curent, iar brigadierul, pricepera și puterea masivă ce stăruie și traduce în faptă tot ce i se arată ca absolut necesar.

În această schematică ierarhizare ce s'a făcut aproape automat, de-o încurajare a personalului subaltern prea puțin a fost vorba până în ultimul timp. La greul serviciului, leafa de mizerie i-a venit direct a demoralizare. Așa că până acum de curând, toate revendicările lui se rezumau în una singură : dreptul la o pâine, printr'o echitabilă salarizare. Și nesatisfăcându-i-se nici pe de parte legal acest deziderat, a trecut la alte formulări, ce n'au atras totdeauna

unanima aprobare. Ca o alinare și-au adus mereu aminte că în familia noastră pădurărească, aceeași vitregie bugetară apasă greu chiar și cele mai înalte grade. E o revendicare de corp și s'ar comite o mare greșală, dacă guvernanta s'ar opri în soluționarea acestei grave probleme vitale, înainte de-a lua și personalul subaltern în justă considerare și cât mai grabnică îndreptățire. Căci dacă elitele corpului nostru au determinat progresul forestier în genere — de corp, mentalitate și faptă — acesta nu s'a putut realiza și mai ales susține decât pe umerii ocestor tăcuți mobilizați ai păcii.

Așa că bună parte din opera ce ne onorează astăzi — dar pentru care corpul silvic românesc n'a primit încă recunoașterea deplină a oficialității — poartă și amprente de destoinicie personalului subaltern, care s'a făcut astfel vrednic părtăș.

Aceasta e vorba de laudă la care socotim că are dreptul armata anonimilor agenți în subordine, și pe care ne place să credem că o va bine merita tot mai mult în viitor.

Nu putem termina aceste câteva rânduri, fără a accentua că vorba de bine ce n'am înțeles s'o preocupăm la adresa personalului silvic subaltern, dorim să fie ca o recunoaștere și satisfacție pentru cei ce-o merită, vrând în același timp să fluture ca o aspră muștrare și un stăruitor îndemn pentru acei ce nu s'au învrednicit de ea până astăzi. Căci nu trebuie să se uite, că pregătirea și priceperea nu dau numai dreptul ci impun și datoria la muncă, în postul unde fiecare e sortit să-și slujească țara și neamul.

Forstunterricht und Forstdienst.

Enseignement et service.

L'auteur, directeur d'une école de brigadiers forestiers, soumet à une analyse les rapports qui existent entre l'école et le service et constate que dans le dernier temps le personnel subalterne, préparé par ces écoles, est à la hauteur de sa mission et constitue un corps dont on ne saurait assez apprécier les services apportés aux administrations forestières.

INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI DE FAG IN SUBII

de Ing. șef silvic A. TOCIȘEV

Cuvântul *subie*, deși folosit de mulți, a rămas și astăzi încă nedefinit. Înainte deci, de a intra în studiul acestui sortiment de material, voi explica termenul.

Prin subii se înțelege bucăți sau dulapi de anumite dimensiuni (a se vedea mai jos) ce rezultă din spargerea buștenilor de fag în sensul razelor medulare, iar după aceea cioplite, pentru a li se da netezirea și dimensiunile cerute de întrebuințare.

Conform uzanțelor comerciale străine (Triest), acest sortiment de material consumat în mari cantități, în special de țările mediterane, este cunoscut în trei clase și anume: cl. I, II și scartul.

Subiile din clasa I, trebuie să fie din lemn absolut sănătos, cioplite în unghi drept (fără nici o toleranță) și în dimensiunile de mai jos. Se tolerează noduri mici dar sănătoase (diam. $1\frac{1}{2}$ —2 cm.) dar care nu străbat în partea cealaltă. De asemenea, se mai tolerează crăpături mici, precum și curburi cu totul mici și aceasta numai excepțional. Subiile din clasa II, sunt bucățile cioplite cu mai puțină precizie, toleranța la această clasă fiind și la dimensiuni de 4—5 mm. în minus. Subiile scart sunt acelea care conțin părți din inimă, putregai, atacuri de insecte, pete, noduri, muchii prea rotunjite, curbură dublă sau dacă este, numai una însă săgeata să nu treacă de 3% din lungime.

Subiilor cele mai căutate pe piețele străine, au următoarele dimensiuni :

Lungimea subiiilor în		Ecarisajul secțiunii transversale		Observațiuni
picioare	metri	degete	mm.	
6	2,05	3×3	87×87	La vânzare prețul se stabilește pe bucată. În comerț când se acceptă condițiunea „monte” se înțelege clasa I și II-a.
6	2,05	4×4	116×116	
9	3,10	3×3	87×87	
9	3,10	4×4	116×116	
10	3,40	3×3	87×87	
10	3,40	4×4	116×116	
12	4,15	3×3	87×87	
12	4,15	4×4	116×116	
13	4,50	3×3	87×87	
15	5,20	3×3	87×87	
15	5,20	4×4	116×116	
15	5,20	5×6	145×173	

În Sudul Banatului, în raza ocolului silvic Berzasca (județul Caraș) datorită marilor suprafețe ce se exploatează (păduri expropriate pentru teren de cultură și izlazuri) și calității bune a fagului din anumite porțiuni de pădure situate în teren accidentat, fără mijloace bune pentru transport (în bușteni nu se putea transporta, deci urma a se transforma în lemn de foc revenind la un preț de vânzare pe m. c. loco pădure pe picior de 30—40 lei) s'a recurs, pentru o mai bună valorificare, la confecționarea sau la industrializarea fagului direct în pădure, reușindu-se astfel să se obțină 90 lei pe m. c. loco pădure pe picior de fag.

Astfel în anul 1932 s'a vândut din pădurile „Ravna”, Ocolul Berzasca, cantitatea de 1900 m. c. fag (loco pădure, pe picior) din care material, un antreprenor din Galați, a scos 470 m. c. subii, cu un randement de 40%.

Dimensiunile subiiilor confecționate în raza ocolului silvic Berzasca sunt :

Lungimea subiiilor în m.	Ecarisajul secțiunii transversale a subiiilor					Observații
	m/m	m/m	m/m	m/m	m/m	
2	80—80	90—90	100—100	120—120	140—140	
3	80—80	90—90	100—100	120—120	140—140	
4	80—80	90—90	100—100	120—120	140—140	
5	—	—	100—100	120—120	140—140	

Avantajul statului (respectiv Caps.), prin confecționarea în parte a materialului de fag în subii, este mare, din două puncte de vedere :

1) Obținerea unui preț de 90 lei m. c. loco pădure pe picior pentru fag, într'o pădure greu accesibilă unde materialul nu s'ar fi putut transporta în bușteni, ci numai ca lemn de foc.

2) Valorificarea materialului, în termenul prevăzut de hotărârile de expropriere conform L. R. Agrară, deoarece terenul păduros „Ravna“ unde s'au confecționat subii era expropiat ca teren de cultură pe seama comunei Bigăr, județul Caraș. Neexploatarea sau nevalorizarea în termenul dat, ar fi avut drept consecință pentru Caps, pierderea materialului după suprafața expropiată (cazul Gârbovăț).

În concluzie : este de preferat ca, în pădurile de fag cu material apt pentru cherestea și unde transportul materialului nu se poate face din cauze bine determinate în stare de bușteni, să se adopte confecționarea de subii, mai înainte de a se începe cu exploatarea lemnului de foc.

Industrialisierung des Buchenholzes in «Subii».

L'industrialisation du bois de hêtre.

Lorsque les forêts de hêtre sont peu accessibles et le transport des grumes jusqu'aux fabriques est bien difficile, on recourt parfois à une modalité d'industrialisation sur place, en préparant des *subies*, matériel recherché dans les constructions navales. Cet industrialisation du hêtre reclame un bois sain et de bonne qualité.

Comme détails, l'auteur nous donne les usances commerciales en matière et montre le profit que les propriétaires pourraient avoir, si au lieu d'employer le matériel comme bois de chauffage, ils consentent à façonner des *subies*.

CRITICA, DREPT MIJLOC PENTRU PROMOVAREA ȘTIINȚEI FORESTIERE ROMĂNEȘTI

— Cu prilejul unei polemici —

de ILIE C. DEMETRESCU

I. GENERALITAȚI ASUPRA CRITICEI ȘTIINȚIFICE IN LITERATURA NOASTRA DE SPECIALITATE.

Sine ira et studio.

Tacit.

În lumea românească, noțiunea de critică are de cele mai adeseori un sens pejorativ. A critica, ar fi cam tot una cu a bârfi. Incontestabil că această concepție își găsește, în oarecare măsură, explicație și justificare în moravurile noastre. Lucrul este însă cu totul greșit și noi avem datoria de a face, cel puțin de acum înainte, ca lumea să-și schimbe părerea în această privință.

A face critica unei lucrări științifice, înseamnă a-i pune în lumină caracteristicile, a lua o atitudine față de dânsa, în scopul de a-i fixa natura și valoarea.

Sub acest ultim raport, se poate distinge o valoare oarecum absolută și una relativă. Primul caz ar fi atunci când ne referim la însemnătatea și utilitatea unei lucrări în general. Despre valoarea relativă, ar fi vorba numai atunci când ne propunem să stabilim un raport de comparație cu lucrările similare precedente.

Aici interesează, în primul rând, meritul autorului sau ce pas înainte reprezintă lucrarea respectivă, față de stadiul cunoștințelor în materie, la apariția sa. Se poate foarte bine, ca o lucrare să aibă o mare valoare absolută și o mică valoare relativă. În generalitatea cazurilor, o lucrare nouă, și în special ultima ediție a unei lucrări, are o mai mare valoare absolută.

Pentru a ilustra această distincție, pe care critica științifică este datoare să o facă, ne permitem să dăm un exemplu din literatura germană de specialitate. Lucrarea lui Dengler: „Waldbau auf oekologischer Grundlage“, din 1930, reprezintă astăzi, după părerea noastră, cea mai bună carte de silvicultură în nemțește. Ea are așa dar, o mare valoare absolută. Dacă vrem însă să luăm în considerare cece însemnează acea carte față de nivelul lucrărilor similare, în momentul apariției sale, n'am putea-o pune, de pildă, pe același plan cu lucrarea lui Gayer: „Waldbau“ din 1880. La vremea sa, aceasta din urmă a reprezentat o culme, neatinsă încă de nici o altă lucrare.

Intr'un articol, publicat anul trecut în revista „Viața Forestieră”¹⁾, colegul nostru mai tânăr, D-l Inginer silvic G. Toma, expune într'o foarte frumoasă formă, un punct de vedere aproape unanim acceptat în cercul membrilor Institutului nostru forestier, asupra problemei criticii în literatura noastră de specialitate. Ne îngăduim s'o spunem, că am fost printre primii cari am pledat, într'o consfătuire a membrilor Institutului, asupra necesității inextinguibile de a se lăsa să intre în funcțiune cuțitul binefăcător al criticii. Eram indignați, atât eu cât și alți camarazi, de ușurința condamnatibilă cu care se scriu la noi unele articole și cărți de specialitate. Ne refeream îndeosebi, asupra pericolului ce amenință tânăra și promițătoarea noastră producțiune literară, cu discreditarea în ochii cetitorilor. O persoană cu mari merite și mare responsabilitate în materie de stimularea și conducerea scrisului nostru, ne-a făcut atenți asupra predispoziției multor critici de a cădea în exces. Acest lucru ar conduce la o paralizare a entuziasmului începătorilor, mai puțin experimentați în arta scrisului. „Critică, da, dar nu căinoasă”. Deși cei ce susțineau punctul de vedere de mai sus, ne gândeam, ca și D-l Inginer Toma, numai la o critică obiectivă, am încercat totuși o temperare serioasă a zelului nostru.

În legătură cu aceste lucruri, ne revine în amintire povestea lui Esop cu mâncările de limbă. Acest Esop fiind pus să prepare mâncări pentru două oșpeți, odată din cele mai dulci și apoi din cele mai amare lucruri din lume, a pregătit, și într'un caz și într'altul, numai mâncări cu limbă. Cerându-i-se socoteală, ar fi răspuns

1) «Literatura noastră de specialitate», 1936, pag. 449.

prima dată : „Nimic nu poate fi mai dulce pe lume decât limba. Cu ea rostim cuvinte într'aripate pentru cinstirea zeilor și-a eroilor. Pacea între oameni e ținută prin cuvântul cel bun“. Iar în al doilea caz : „Este într'adevăr ceva mai amar decât limba ? Cu ea insultăm și învrăjbim pe oameni“.

Cam acelaș lucru se poate spune despre critica științifică. Ea poate să îndeplinească o admirabilă funcțiune de promovare a mișcării științifice, după cum poate constitui și o serioasă piedică în calea progresului. Depinde de cine o exercită și, mai ales, de mobilul care însuflețește pe critic.

După cum se exprima, acum o sută de ani, un profe or și scriitor german, Dr. Wiedemann, în prefața unei publicațiuni periodice a sa ¹⁾, „Critica — pusă în slujba adevărului și a științei, iar nu a unor interese sau pasiuni meschine — prezintă avantajii de două feluri. Ea contribuie, pe deoparte, la ameliorarea producțiunii scriitoricești în totalul său, și pe de alta, înlesnește celor ce prin ocupațiunea lor nu pot să se dedice în mod exclusiv științei, o orientare asupra progresului acesteia. „Evident, scriitorul care știe că se poate aștepta la o critică competentă, își va da osteneala în mod deosebit, de a fi cât mai bine documentat și de a da o formă cât mai îngrijită expunerii sale. Apoi, fără ca să micșoreze întru nimic meritul lucrării respective, criticul poate, cu acest prilej, să aducă contribuțiuni noi la chestiunea tratată. În acest caz, critica poate deveni o lucrare în sine, uneori chiar mai valoroasă decât cea vizată. Literatura noastră beletristică ne oferă, sub acest raport, un frumos exemplu. Marele nostru Odobescu, rugat fiind de prietenul său Cornescu să-i scrie o prefață la Manualul său vânătoresc, ajunge — fiindcă nu era vânător — să compună cea perlă a literaturii noastre, care este „Pseudokynegeticos“. Bibliografia germană prețuiește, dealtfel, la justa lor valoare, aceste critici, catalogându-le cu grije, ca anexe ale lucrărilor respective ²⁾).

În mod indirect critica contribuie la un fel de clasificare a diverselor științifice. Prin aceasta, ea ușurează sarcina cetitorului obișnuit, indicându-i ce merită a fi citit, în primul rând.

1) Literarische Berichte für Forstmänner, Vol. I. Tübingen. 1832. Vorrede.

2) Vezi publicația bibliografică «Forstliche Rundschau der Zeitschrift für Weltforstwirtschaft».

Deci, a fi critic înseamnă a fi judecător. După cum acesta este un slujitor al justiției, criticul oficiază ca preot în templul științei. El trebuie să aibă prezentă înaintea ochilor, în mod permanent, marea responsabilitate ce incumbă dreptului judecător. Verdictul său trebuie să cadă în chip obiectiv, *sine ira et studio*. Cine se abate dela acest postulat, cine se lasă influențat de „interese sau pasiuni meschine”, este departe de a servi științei. Cunoștințele și talentul scriitoricesc devin, în acest caz, vitejia mercenarului, frumusețea și grația curtezanei.

În afară de acest fundamental lucru, care este slujirea operelor științifice, este al doilea element esențial, ce trebuie să aibă o orientare definită și, mai mult sau mai puțin, constantă, în chipul cum privește obiectele criticii sale. Punctul de vedere din care se fixează natura și voloarea unei opere științifice, este al doilea element esențial, ce trebuie să caracterizeze pe criticul adevărat. Dacă această orientare nu-i este proprie, el trebuie, cel puțin, să se alăture unei anumite școli.

În mod formal, critica se poate prezenta ca :

1. recenzie;
2. prefață sau cuvânt de prezentare în corpul lucrării însăși;
3. ca accesoriu sau pretext al unei noi lucrări în materie.

Dintre acestea, recenzia reprezintă cea mai tipică formă a criticii. Prefața sau cuvântul de prezentare, pentru rațiuni ușor de înțeles, nu poate fi decât favorabilă lucrării criticate. Cea de a treia formă, se poate îndepărta mai mult sau mai puțin de obiectivul însăși al criticii putând deveni o lucrare de *sine stătătoare*.

Literatura noastră de specialitate cunoaște într'adevăr o critică; o critică însă, cu multe lipsuri. În generalitatea cazurilor, publicațiunile indigene sunt trecute cu vederea. Ne lipsește curajul și lipsește și mediul prielnic pentru a ne putea spune opinia obiectivă. Autorul român, oricare ar fi el, nu înțelege să se spună decât lucruri bune, cât mai bune, despre lucrarea sa. Altfel, este în stare să te urmărească cu dușmănia sa o viață întreagă. Pentru aceste motive, mulți dintre noi ne vedem siliți de a ne preocupa mai mult de producțiunile străine. În fond, și din considerațiunea că acestea sunt la un nivel științific mai ridicat, deci mai utile pentru cetitori.

Mare parte din puținele critici ale publicațiilor indigene, cad apoi, în exagerări: sau sunt excesiv de elogioase și părtinitoare, sau frapant de pornite să găsească nod în papură. Și una și alta dintre aceste atitudini — dar cu deosebire cea din urmă — nu servesc științei.

Tuturor ne lipsește apoi criteriul obiectiv, orientarea proprie, definită și statornică în materie de activitate critică. Aceasta presupune o solidă stăpânire a specialității, bazată pe o serioasă pregătire teoretică și practică, cu rădăcini bine înfipte în disciplinele teoretice de ordin mai superior.

Oricum, începutul de critică științifică din specialitatea noastră, trebuie adâncit și perfecționat, dacă voim în mod cinstit să progresăm științificește. Pentru realizarea acelei „critici în spirit constructiv”¹⁾, pe care o recomandă D-l Profesor Stinghe, trebuie să fi îndeplinite câteva condițiuni preliminare, de ordin capital și anume :

1. obișnuința de a gândi drept, neinfluențat de interese sau pasiuni;
2. curajul de a ne exprima gândurile obiectiv;
3. curajul de a primi să ni se spună adevărul.

Credem că numai în acest fel vom putea vorbi în numele unei critici obiective și vom putea ridica pretențiuni de reală contribuție la clădirea unei științe forestiere românești.

Die Kritik als mittel zur Förderung der rumänischen Forstwissenschaft.

La critique comme moyen de progrès de la science forestière roumaine.

L'article contient un certain nombre de considérations sur le caractère et la fonction de la critique scientifique en général et sur sa situation dans la littérature roumaine de spécialité forestière.

1) Revista pădurilor 1934, pag. 48.

PROBLEMELE ZILEI

INCENDIILE IN PĂDURI

PROBLEMA PREVEDERII INCENDIILOR

de Dr. Gr. Eliescu

Problemele relative la focuri pot fi privite din două puncte de vedere. Unul este acela al comentării diferitelor condiții în care au avut loc la noi în țară. Aceste comentarii vor fi făcute, probabil, de colegii noștri, șefi de ocoale, cari au avut de luptat cu asemenea calamități. Al doilea punct de vedere e de a grupa problemele într'un sistem, pentru a vedea ce progrese s'au realizat în această materie și în ce stadiu se află astăzi preocupările relative la o știință a incendiilor din pădure.

· In cele de mai jos voi urmări acest mod de a vedea.

Cel care cercetează capitolul focurilor într'un tratat de protecția pădurilor, și ceea ce spunem pentru capitolul incendiilor putem spune pentru orice capitol din protecție, capătă părerea că materia acestui tratat e insuficientă. Deși abundentă, ea nu poate satisface pe practician, mai ales atunci când e vorba de combatere. Astăzi se cunosc suficient de bine *cauzele vătămărilor* (factorii atmosferici din studiul meteorologiei, ciupercile și plantele vătămătoare din studiul botanicii, animalele din zoologie).

· Se cunosc și *vătămările in sine* suferite de plante în urma atacurilor (din studiul patologiei vegetale). Dar *condițiile în care nasc diferite vătămări* (degerările, doborârile de arbori, focurile, etc.) adică *fenomenele de protecție propriu zise* se cunosc foarte puțin. Și tocmai cunoșterea acestor fenomene este mai necesară pentru combatere.

· In ultimul timp însă, se remarcă tendința de studiu și al acestui domeniu de cercetare. Lucru e explicabil prin faptul că protecția

pădurii e o știință tânără, care va lua avânt pe măsură ce materialul pe care trebuie să-l apere, va deveni mai prețios.

În materie de incendii cercetările actuale tind să găsească date indicatoare în vederea *prevederii* focurilor. Prevederea este absolut necesară pentru o combatere rațională a incendiilor. Aceasta necesită lucrători, aparatură și bani. Pentru ca toate acestea să fie la timp, ele trebuiesc prevăzute cu o probabilitate cât mai mare, care va fi atinsă atunci când prevederea se va baza pe o cunoaștere adâncă a relațiilor cauzale dintre focuri și factorii ce le determină. Astfel cercetarea prevederii se confundă cu însuși studiul cauzelor focurilor.

Asemenea cercetări au fost începute încă din 1922 în Statele Unite ale Americii unde problema focurilor e una din principalele probleme forestiere.

În cele ce urmează voi arăta preocupările actuale în legătură cu prevederea focurilor pentru a putea trage concluziile relative la direcția pe care trebuie să o ia cercetările relative la incendii în țara noastră.

Cercetările americane au toate un scop practic, de-a putea afla în fiecare moment, într'o anumită regiune, dacă este pericol de incendii și cât de mare este acel pericol.

Cercetările lui *Gisborne* și ale lui *Matthews*, au fost îndreptate la stabilirea gradului de pericol pornind dela inflamabilitate. După acești cercetători inflamabilitatea este determinată de umiditate. A fost ales în special acest factor pentru că pe deoparte e unul din factorii importanți în determinarea focurilor, iar pe de altă parte este singurul care are mari posibilități de a varia într'un timp scurt.

Gisborne și *Matthews* utilizează bucăți de lemne de diferite esențe. Aceste bucăți sunt alese ca mărime, formă și esență diferit la cei doi cercetători. Dar utilizarea lor este foarte asemănătoare. Piese de lemn sunt expuse la intemperii, în stațiunile de observația focurilor din regiunea ce trebuie apărată, tot timpul cât durează perioada focurilor. În fiecare zi se măsoară umiditatea relativă a bucăților de lemne expuse. Metoda *Gisborne* face măsurarea cu un higrometru, cealaltă prin cântărire.

Prin măsurarea acestei umidități și prin comparația ei cu aceea din tabelele făcute în anii trecuți se poate deduce pericolul incendiilor.

O altă metodă aplicată de *Shank* se bazează tot pe indicațiile date de umiditate. Teoria care stă la baza acestei metode, este aceea că pericolul de incendiu nu stă în directă legătură cu umiditatea care variază dela zi la zi, ci cu umiditatea (sau lipsa de umiditate) ce se acumulează într'un număr carecure de zile. Această acumulare este socotită în comparație cu o umiditate de bază pe care autorul o scoate din observațiile focurilor pe o mai mare perioadă de ani. Diferențele cumulative, în exces sau în deficit față de bază, sunt împărțite de cercetător în patru grupe corespunzătoare la patru intensități de pericole. În practică, pentru calcularea zilnică a diferențelor cumulative, e nevoie numai de două termometre (întrucât se ține seamă și de temperatură, iar determinarea se face în cel mult 10 minute. Prin căutarea în tabelă se află gradul pericolului.

Metoda *Loveridge* pleacă dela teoria că deficiturile în precipitațiile anuale se cumulează și că aceste cumulări fiind în raport invers cu suprafețele focurilor pot arăta tendința de creștere sau scădere a pericolului de foc. Indexul făcut de *Loveridge* arată legătura între deficiturile cumulate ale precipitațiilor și suprafețele arse în procente din suprafața totală a focurilor pe o perioadă de 30 ani.

Metoda aceasta pune mai mare preț, în determinarea pericolului de incendiu, pe influența vremii într'o perioadă mai mare de timp, decât de condițiile de pe o perioadă scurtă de timp, cum utilizează celelalte metode.

Din expunerea de mai sus, se vede că cercetările arătate se întemeiază pe presupunerea că incendiile depind mai ales de un factor (umiditatea sau precipitațiile, care, determinat, va putea indica gradul pericolului.

Se constată însă că determinarea pericolului este condiționată de mai mulți factori, cari se pot împărți în două grupe. Un grup de *factori constanți* (proveniți din stațiune și din felul de comportare la foc a materialului) cari pot fi clasafi astfel :

a) În legătură cu materialul ce arde : iuțea de răspândire, rezistența la combatere, cantitatea de material.

b) Hărțile necesare.

c) Accesibilitatea întrucât aceasta influențează mobilizarea forțelor necesare stingerii.

Apoi un grup de *factori variabili* cari sunt influențați de timp și de gradul de pregătire. Ei sunt :

- a) Inflamabilitatea materialului.
- b) Probabilitatea întâmplării să ia foc.
- c) Vântul.
- d) Vizibilitatea întrucât aceasta influențează descoperirea focurilor.
- e) Umiditatea.
- f) Influența anotimpului (perioade de foc lungi sau scurte).
- g) Posibilități de darea focului prezise sau existente. (Crocker).

Prima grupă cuprinde factori relativ constanți într-o anumită regiune și deci diferă din loc în loc. Factorii variabili sau temporari diferă în aceeași regiune din timp în timp. Progresul în acești ultimi ani a constatat în a recunoaște că fiecare din acești factori trebuie să fie măsurati nu numai ghiciți ca până acum (Gisborne).

Aceste constatări au dus la ideea de a se face tabele sau mici aparate mecanice care să integreze efectele fiecărui factor în parte, măsurat după o anumită metodă.

Gisborne a găsit că pentru Northern Rocky Mountain Region U. S. A. probabilitatea incendiului e în legătură cu cinci factori: data sau anotimpul, umiditatea lemnului, vântul, gradul de vizibilitate a fumurilor mici și posibilitățile de incendiare. Aceste cinci cauze, combinate între ele în diferite valori fiecare, ar da foarte multe grade de pericole de incendii. Pentru practică ele sunt grupate de Gisborne în șapte clase sau grade de pericole, care ar fi suficiente pentru regiunea amintită mai sus. Pentru fiecare clasă Gisborne dă o descriere probabilă a efectelor focului și deci o dată asupra intensității lui, precum și organizația necesară a combaterii.

Aceste clase se capătă grație unui nomograph, asemănător celor ce se utilizează în fotografie pentru determinarea timpului de poză, după ce fiecare factor ce intră în determinare a fost măsurat.

Stephenson găsește pentru regiunea Missisippilor U. S. A. ca factori importanți în determinarea focurilor pe următorii: timpul zilei în zi, timpul trecut dela ivirea focului până la descoperirea lui, umiditatea, iuțeala vântului și tipul materialului ars. Din analiza a sute de focuri, Stephenson găsește legătura între suprafața arsă și durata focului, legătură necesară la estimarea timpului trecut dela izbucnire. Apoi legătura între suprafață și felul materialului ce poate lua foc. Acest material e grupat de el în trei categorii: tipul ierbos

ce reprezintă, tipul extrem de inflamabilitate, tipul fără ierburi al regiunilor mlăștinoase și cu arbori care e cel mai rezistent la foc și un tip mediu. Analizează apoi legăturile între suprafețele arse și umiditate, iuțeala vântului, timpul zilei (ora) și perimetrul focului.

Cu datele aflate, Stephenson a construit un nomograph intru câțva asemănător celui descris de Gisborne. Cu acesta se poate obține direct cantitatea de oameni necesară într'un eventual incendiu, după ce s'a estimat cei cinci factori arătați mai sus și ceruți de nomograph.

O încercare de a găsi gradul pericolului de incendii, bazată pe măsurarea temperaturii, a orelor trecute dela ultima precipitație și a umidității reactive a făcut-o *Stickel* pentru regiunile înalte populate cu *Abies balsamea* și *Picea rubra* din regiunea Elk Lake, New-York. *Stickel* a construit un abac care cu ajutorul observațiilor făcute zilnic la anumită oră, se poate urmări gradul de pericol de incendiu, care poate varia la *Stickel* dela 1 la 6.

O interesantă aplicație a statisticii focurilor o face Gray urmărind variația temperaturii medii și în acelaș timp variația cheltuelilor făcute cu combaterea și variația pagubelor cauzate de incendii.

Gray constată că incendiile atamnă de mulți factori și e greu de găsit, valoarea influenței fiecăruia în incendiu. Astfel găsește că datele incendiilor nu corespund cu datele nici unui fenomen meteorologic în parte. Numai pe perioade lungi se observă o paralelizare între incendii și diferitele elemente ale climei, de exemplu umiditatea. Gray găsește însă o foarte bună paralelizare între temperatură și cheltueli. Cercetările lui, făcute pe datele a 27 ani, dau curbe reprezentând acumularea temperaturilor, cheltuelile de stingere și pagubele, curbe ce se suprapun în cea mai mare parte a lor. Constatarea este importantă din punct de vedere economic. Prin aplicația acestei metode se poate afla tendința de creștere sau descreștere a temperaturii și deci se pot prevedea nevoile de sumele necesare combaterilor.

După cum se vede din expunerea de mai sus, prevederea focurilor e bazată pe *analiza incendiilor din trecut*. Această constare este cheia direcției pe care trebuie s'o ia la noi problema incendiilor. Este un corolar faptul că niciodată nu vom putea ataca această problemă dacă nu vom avea o statistică a incendiilor, corespunzătoare

acestor cercetări. Fără a intra în amănunte, cred că o asemenea statistică trebuie să fie cu strictețe obligatorie (așa cum ar trebui de altfel să fie toate statisticele relative la fenomenele de protecție). Să fie apoi uniformă în toate datele ce le cuprinde pentru ca rezultatele să fie comparabile și pentru ca în toate regiunile să fie aplicabile diferitele metode de prevedere și să cuprindă datele absolut necesare asupra factorilor determinanți în cauzarea și descoperirea incendiilor: umiditatea, tăria vântului, suprafața în momentul descoperirii focului, etc.

Această organizare a luării datelor statistice e prima etapă a studiilor asupra focurilor. De abia după ce această etapă începe să procure date se poate trece la etapa organizării combaterii.

Literatură.

- Crocker, C. S.* : What rated fire danger means in region 1. Fire Control Notes Jan. 1937.
- Giesborne, H.* : The principles of measuring forest fire danger. Journal of forestry 1936, No. 8.
- „ Some general principles of rating fire danger. Fire Control Notes Jan. 1937.
- Gray, L.* : Air temperature in relation to fire cost and damage. J. of f. 1936, No. 8.
- Loveridge, E.* : A country-wide forest fire weather hazard index. J. of f. 1935, No. 4.
- Matthews, D.* : Experience with hazard indicator sticks. J. of f. 1935, No. 4.
- Shank, H.* : A measure of forest fire hazard in central Idaho. J. of f. 1935, No. 4.
- Stephenson, G.* : An application of fire statistics to fire control. J. of f. 1936, No. 11.
- Stickel, P.* : Weather and forest fire hazard with special reference to the upper altitudinal spruce-balsam fir region of Northern New-York. J. of f. 1934, No. 1.

MASURI NECESARE PENTRU PREVENIREA ȘI STINGEREA INCENDIILOR.

de Ing. V. Magdaș

Ne aflăm într'o epocă, în care după multe cheltuieli și trudă încordată din partea întregului nostru Corp silvic s'a ajuns la situația de a se fi replantat și refăcut masivele păduroase devastate de incendii. Mare parte din aceste masive au fost ochite și prefăcute de multe ori în cenușe în scopul obținerii de expropriari pe seama isla-

zurilor comunale, în scopul întinderii cutărei pășuni din vecinătatea pădurii, a lățirii vreunui gol de munte etc.

E fapt cunoscut, că incendiul poate izbucni ușor ori unde în pădure, din neglijență, pe timp de secetă. Pădurile pot fi incendiate însă și de către păstori. Este necesar prin urmare ca pădurile să fie bine păzite. În locurile mai expuse, pe lângă pădurarul cantonului să se dea în fiecare an pe timpul pășunatului câte un paznic, care să supravegheze și să apere plantațiunile în contra pășunatului și în contra incendiului, ce s'ar produce primăvara pe timpul ieșirii turmelor la pășune și toamna pe timpul „coborîtului oilor” dela munte, când păstorii fac focuri pe plaiuri și le lasă nestinse. La fel lasă focul nestins și *turiștii*, adică „nemții”, cari câtu-i vara mișună în toate părțile, prin munți după o „gură de aer”.

În privința apărării în contra incendiilor în general, nu sunt de ajuns numai paznicii anume puși, ci trebuie să se lucreze cu măsuri preventive din timp. Între acestea se numără *liniile somiere*, când acestea sunt în permanență curățate și cad perpendicular pe direcțiunea vânturilor dominante, cari ajută propagarea incendiului.

În cazuri concrete, populațiunea scoasă de autorități la stingerea incendiului se așează pe aceste linii, își improvizează mături din nuiele sau târși și bat flacăra pe loc până se stinge.

Aceasta în cazul *focului alergător* și nu a celui de coroană. În cazul acestui din urmă, linia somieră trebuie să largă de cel puțin 30—50 m. pentru ca să nu poată sări flacăra dela o coroană la alta. Pentru cazul focului de coroană, liniile somiere trebuie să lărgite din timp, operațiune ce durează cu lunile și nu se poate face în timpul stingerii incendiului.

Unde nu sunt linii somiere și există puncte probabile de propagarea incendiului, urmează să se facă din timp deschideri largi de 50 m. Ocolul Rusca-Monțană a executat o asemenea linie pe coama unui munte în lungime de 2,5 km. în 1934 pentru izolarea masivelor de molid pur ale Statului de către o pădure posesorală, în care s'au declarat dese incendii.

Un alt mijloc și cel mai sigur în contra propagării focului de coroană este constituirea de *arborete amestecate*, cari prin frunzișul verde al esențelor foioase împiedică înaintarea flacărilor dela un coronament la altul.

Tot în seria măsurilor preventive intră: întreținerea căilor de

comunicație, potecilor, punților și podețelor, ca în caz de incendiu, comunicația mai ales noaptea să se poată face cu ușurință. S'ar putea întreține cel puțin un *fir telefonic* pe axa longitudinală a unei brigăzi pentru anunțarea incendiului la vreme. O situație sub toată critica astăzi este, că majoritatea ocoalelor silvice nu au telefon și în cazuri date, se va resimți această greșală prin producerea pagubelor de milioane de pe urma incendiilor nelocalizate la timp, pentru o simplistă cruțare de 4000—5000 lei anual cu telefonul unui ocol.

Pentru nevoile locale, mai cu seamă la munte, mijloacele preventive de înlăturarea incendiului le credem suficiente pe cele enumerate mai sus, la cari se mai adaugă impericasa *necesitate de a se dobori absolut toți ciungii uscați*, rămași în picioare în parchetele exploatate, de oarece — am avut ocazia să constat în 1934 (10—13 Maiu) cu ocaziunea unui incendiu pe Valea Craiului, din ocolul Armeniș — în timpul vânturilor violente, acești ciunghi au rolul de purtători de flacără pe distanțe apreciabile. Astfel, după ce am localizat focul cu vre-o 300 de muncitori plus o companie de soldați dealungul unui pârâu, ne-am pomenit că pe coastă în spatele nostru la 150 m. au luat foc spre vârf câțiva ciunghi uscați și așa nu a putut fi localizat incendiul decât de-alungul altui pârâu, după ce au fost doborâți ciunghi din calea scânteilor cu firize aduse dela societatea exploatoare.

Cu această ocaziune am mai constatat că pentru asemenea evenimente nu există nici un fel de organizare:

Izbucnește incendiul, se trimite companii de soldați, toți cu arme... jandarmeria ridică de prin comune sute de oameni, o mixtură de populație de toate etățile și ambele sexe, unii desculți, cei mai mulți cu mâna goală și foarte puțini cu sape, securi, hârlețe sau greble.. Personalul silvic, brigadierul, cu 6—7 pădurari după el, se mișcă și el printre cei sosiți la spectacol în sus și în jos în fața incendiului, fără să știe, ce să înceapă.

Autoritățile administrative sunt și ele în plină activitate pe la telefoane, iar pădurile ard... Am întrebat, ce rost are armata cu puști fără unelte, mi s'a spus că va încadra populația să nu fugă... populația debarcată la capătul liniei forestiere dela un timp se plânge că îi este foame. D-l major i-a scos la repezeală ca la foc.. Ce are a face. Noaptea pe la orele 11 trebuie să se încoloneze toată lumea și să urce pe vale în sus 9 km. până la locul incendiului... lipsă de

punți... podețe, întuneric, jale pentru cei desculți, murmure, înjurături... iar incendiul sfârșe și progresează repede sub împingerea vântului...

Întâiu de toate șeful secolului să scoată cel puțin odată pe an întreg personalul silvic, sau pe brigăzi la o porțiune de pădure care i se pare că va putea fi incendiată și apoi cunoscând direcțiunea vântului dominant să le explice detaliat, pe care pârâu să se ia poziție, care ar fi linia probabilă de oprire, repartizând fiecăru-i pădurar și brigadier câte un sector bine determinat din această linie, din care să răspundă în cazul dat, unde să știe să conducă oamenii, ce-i vor sosi, cum să-i împartă pe echipe, de unelte și mijloace de stins. La alegerea acestei linii se cere o oarecare prudență mai ales la munte unde dacă s'a ales linia de apărare pe vre-un pârâu afundat între stânci sau când cordonul de lucrători are în spate o coastă abruptă, riscă să scoată oamenii de acolo pe targă, asfixiați, pânjoliți gata. Se întâmplă, (s'a întâmplat un caz) acolo unde sunt stânci de calcar, că acestea înfierbântându-se își măresc volumul, se dislocă și se rostogolesc peste vreun muncitor. Asupra acestui fapt încă urmează a se atrage atențiunea personalului. Prin urmare alegerea liniei de oprire se face în funcțiune de iuțeala de propagare a incendiului spre a se câștiga timpul suficient necesar lucrărilor de localizare, în funcțiune de posibilitatea de înșiruire a muncitorilor. De aceea sunt cazuri unde se jertfesc importante porțiuni de pădure lăsându-se pradă flăcărilor numai pentru a se putea alege o singură linie de oprire sigură, pe care să se poată lua toate măsurile de localizare pentru ca atunci când ajung acolo flăcările trebuie să fie gata și lucrările și toată lumea să fie în măsură să acționeze prompt cu toată siguranța de reușită.

Așa de pildă dealungul pârâului: cu maluri înierbate, sau dealungul unui drum sau pe muchea unui deal (mai preferabil este pârâul unde se găsește situat favorabil, având și apa la îndemână) se vor înșirui cei cu sapele și lopețile pentru curățirea unui brâu de apărare. O parte din muncitori vor confecționa măhuri improvizate din crenguțe cu frunze legate cu gujbe pentru baterea pe loc a flăcărilor. La focul alergător prin păduri mari cu pătură moartă, la facerea brăurilor de izolare, pe lângă sape și lopeți se vor întrebuiși și greblele. Pentru stingerea buturugilor cari propagă incendiul pe sub pământ prin rădăcini, se vor aduce găleți cu apă iar unde nu este

apă, găurile aprinse pe margini se vor infunda cu pământ. Se vor întrebuința joagăre (firize de doi) pentru tăierea ciungilor, țapine pentru rostogolirea ciungilor la vale, securi pentru curățirea crenșurilor și căzăturilor peste drumuri. Din oamenii cari au găleți, se va forma un releu — (lucru foarte important pe coastele munților) — la distanțe cât mai apropiate (10—20 m.) pentru purtarea apei din pârâu pe coastă la stingerea buturușilor. Trebuie accentuat că incendiul localizat, nu este stins. El trebuie să fie bine supravegheat încă timp de 2—3 zile și uneori și mai mult prin posturi, cari rămân acolo și cărora li se lasă și mijloacele necesare.

Din uneltele amintite, cel puțin câteva bucăți ar trebui să constituie un fel de stoc intagibil aflător în permanență la cantonul de pădurar ca: ferestrae de doi, bine ascuțite, 10 țapine, 10 securi, 10 găleți de pânză sau tinichea și un număr de sape și lopeți.

S'ar putea interveni la unitățile militare din zonele forestiere, ca unitățile trimise la stingerea incendiilor, să vină cu unelte terasiere mari și numai în mod excepțional cu câteva arme. Să aducă și găleți¹⁾, iar dacă nu au, Statul să-i înzestreze cu asemenea unelte. Și unitățile militare să ajute din oficiu, fără să mai ceară plata zilelor de lucru, de oarece rația zilnică de întreținere o au prevăzută în buget și este oarecum descalificant faptul, să vie să ceri Statului — care îndură pagube de milioane uneori și va avea de făcut cheltueli însemnate cu refacerea arboretului incendiat — o contribuție pentru o asistență, la care ar trebui să fie obligat moralmente să colaborezi din oficiu. Mai curând ar fi echitabil să se plătească ziua de lucru muncitorilor, cari nu-și au asigurat rația de hrană zilnică și își mai pierd și lucrul de acasă.

Primăriile să fie avertizate pentru asemenea ocaziuni să scoată oamenii cu unelte: găleți, sape, lopeți, târnăcoape și securi, dar între acestea să se găsească din toate uneltele amintite.

Să nu mai iasă desculți și să-și aducă populația hrană, la munte cel puțin pentru 2 zile, exclusiv călătoriile de dus și întors. Pe urmă să se schimbe cu locuitori din alte sate.

Măsurile schițate mai sus trebuiesc luate din vreme și adaptate

1) Am văzut soldați din Gorj de-o impresionantă hărnicie. Pe o coastă cu urcuș greu, cărau apă cu bidioanele ca să stingă niște buturuși. Dacă aceștia ar fi avut unelte și găleți!...

sau modificate după cerințele de aplicare tactică locală din fiecare ocol — aceasta cât mai curând posibil, de oarece acuși ieșe musca din ciot, colțul ierbii din pământ și turmele la pășune, când păstorul nu poate fi fără foc... iar incendiile. — foarte probabil — vor scoate iarăși limbi de pară ici-colo în cuprinsul pădurilor și atunci orice țipăt de alarmă în gazete: „Ard pădurile țării”, „Pădurile țării în flăcări”, etc.. nu constituie altceva decât câte un junghiu în inima silviculturului, pagube pentru Stat și răni în corpul pădurilor, cari nu se închid decât după decenii.

ASIGURARI FORESTIERE CONTRA INCENDIILOR PRIN SOCIETAȚI DE ASIGURARI

Ing. Ion Dragomir

Inspector la Banca Centrală Cooperativă.

Mărirea sau cel puțin conservarea pădurilor noastre precum și a oricărei averi forestiere (fabrici, depozite de bușteni, cherestea, etc.), nu e prea ușoră, dacă ținem cont că ele sunt expuse a se pierde datorită numeroaselor cauze, printre care cele mai importante sunt: risipa, furtul, agenții atmosferici, războaiele, focul și nepriceperea în general.

Contra tuturor se pot lua măsuri de protecție, dar cu toate acestea, calamități tot se produc cândva.

Nici furtul, nici agenții atmosferici (furtuni, inundații etc.) și nici chiar alte nenorociri nu distrug pădurile și produsele lor mai mult decât focul.

Incendii forestiere în România au fost numeroase și continuă să fie.

Vorbind de pădurile în picioare, Statul, ca cel mai mare proprietar, a avut de suferit mari daune, în special în pădurile de rășinoase și plantații, dar chiar și pădurile de foioase se aprind cu o iușeală deconcertantă, pe care e atât de greu să le mai stingi, odată ce s'a pomenit și întins flagelul.

Nu mai vorbim de fabricile și depozitele de cherestea, cari odată incendiate se distrug în întregime, rar și cu foarte mare greutate putându-se salva ceva.

Ce se poate face contra acestei nenorociri?

Mai întâiu putem s'o evităm, micșorând puțința izbucnirii in-

cendiilor, prin mijloacele tehnice și administrative cunoscute. Dacă totuși întâmplarea nenorocită s'a ivit, putem evita efectul distrugător salvând o parte din averea forestieră primejduită (pădure, fabrică, depozite de cherestea și bușteni, lemne de foc etc.), prin aplicarea diferitelor sisteme și mijloacele de care dispune proprietarul sau arendașul.

Un mijloc eficace pentru a se acoperi în mare parte riscurile (daunele), datorite incendiilor, este „asigurarea”¹⁾, cunoscută în toată lumea, deci și la noi în țară.

„Asigurarea” are de scop împărțirea unei pagube viitoare, individuale, nesigure, asupra unui număr mare de oameni asigurați, prin contribuția tuturor celor expuși primejdiei, și cari contribuie cu sume dinainte fixate, numite prime, primele acumulate servind la acoperirea daunelor²⁾.

Omul își asigură cantra incendiului, în special riscurile cele mai mari.

Lemnul, sub toate formele și fabricile de cherestea împreună cu anexele lor, prin faptul că prezintă o mare inflamabilitate, fiind expuse pe o scară întinsă calamității incendiului, au fost printre primele averi cari s'au asigurat la diferite societăți de asigurare contra incendiului.

Dar pentru a putea discuta această problemă să dăm unele noțiuni referitoare la asigurări :

Asigurarea este mijlocul prin care proprietarul unei averi lovite de un sinistru, va fi despăgubit de paguba suferită cu acest prilej. Prin acest mijloc, asigurații sunt puși la adăpost de o primejdie la care sunt, fără încetare, expuși.

Scopul asigurărilor este garantarea contra pagubelor produse de sinistre (incendii, inundații, etc.).

Mijloacele asigurării sunt : Adunarea unu fond comun, proporțional cu riscul fiecăruia și împărțirea pagubei suferită de unii, asupra tuturor.

Primele fixate în tarife, numite și prime clasificate, sunt aproape aceleași la toate societățile de asigurare și se socotesc în

1) Prin «asigurare» înțelegem contractarea cu scop de asigurare între proprietarul sau arendașul bunurilor și o societate de asigurare.

2) N. Ghiulea. Asigurări agricole. București 1932.

procente la mia de lei asigurată. Ele variază, în materie de asigurări forestiere, dela 1% la 70%. De ex. pentru o pădure de rășinoase în picioare se calculează o primă anuală de 7%, astfel că pădurea având o valoare de 3.000.000 lei se va plăti o primă de 21.000 lei.

Pentru concurență, societățile necartelate fac rabaturi cari variază dela 5% la 30%, ba chiar și mai mult.

Primele se plătesc după anumite norme și dispozițiuni. De ex.: la începutul anului, la încheierea contractului de asigurare sau la datele fixate în contract.

În cazul când asigurarea se face pe mai mulți ani (poliennială), de ex. pe 10 ani, ultimul an sau ultimii doi ani de asigurare, sunt scutiți de plata primelor.

Actul încheiat ca contract de asigurare între părți se numește poliță de asigurare, care cuprinde condițiunile generale și speciale de asigurare, obiectul asigurării, prima încasată, data de când și până când s'a contractat asigurarea etc.

Despăgubirea este suma ce se dă asiguratului lovit de sinistru pentru compensarea pagubei pe care a suferit-o în patrimoniul său asigurat.

După garantarea de risc pe care o urmărește în general, asigurările pot fi clasificate în două mari grupe :

I. *Asigurările private.*

1. Comerciale — societățile de asigurare cu prime fixe (capitaliste sau cooperatiste), sau mutuale;
2. Sociale — asociațiile mutuale.

II. *Asigurările publice.*

- 1' Administrate de Stat : a) cu scop fiscal și b) cu scop de politică socială ;
2. Controlate și subvenționate de Stat cu scop de politică socială.

Fiecare din aceste grupe poate organiza asigurări de persoane, asigurări de bunuri și asigurări de raporturi, deci și asigurări forestiere contra daunelor de incendiu.

Toate asigurările sunt întemeiate pe creditul care se dă asiguratorilor.

Urme despre ideia de asigurare găsim încă din antichitate, dar nu în înțelesul ce-i dăm azi. Atunci era vorba numai de trecerea unui

risc, adică a expunerii, la o pagubă posibilă dela o persoană asupra alteia, în schimbul unei remunerații.

Cele mai vechi asigurări s'au făcut de către Fenicieni, Egipțeni și Greci, față de riscurile maritime.

În secolul X și XI, în Germania, s'au organizat „Gildele”, care nu erau altceva decât niște societăți înființate de țărani, pentru a se ajuta reciproc, în cazul nenorocirilor rezultate din riscuri agricole.

Primele începuturi de asigurări în contra incendiilor le găsim, prin veacul al XVI-lea, la Paris și Londra, sub formă de mici asociațiuni locale și de ajutor reciproc. Azi societățile cele mai puternice de asigurări, din lume, se găsesc tot la Londra și Paris, având capitaluri și rezerve formidabile, cu sucursale și legături mondiale, mai ales în ceea ce privește reasigurările.

Cele mai importante asigurări forestiere, în ultimii ani, s'au făcut în Norvegia, Suedia și Finlanda, după care urmează Germania, Franța și Statele Unite.

Astfel în Finlanda unde pădurile ocupă 63% din suprafața solului, adică 20.205.000 ha., din care Statul are peste 5.000.000 ha., păduri, s'a înființat secția de asigurare forestieră a mutualei „Sampo”, împrumutând modul de organizare din Germania, subvenționată și controlată de Stat, și care asigură :

a) Arbori mici de cel mult 5 m. înălțime și 0,125 m. în diametru la 1,30;

b) Arbori în vârstă de exploatare și

c) Arbori doborâți și curmați, aflați la locul exploatării;

d) Bușteni depozitați în tasoane și depozite;

e) Lemne de foc stivuite la cioată și depozite;

f) Chereștea depozitată oriunde.

Asemenea asigură și păduri tinere sub 10 ani, pentru cheltuielile necesare replantării arboretelor distruse de incendiu.

Până la 31/XII 1935, soc. „Sampo”, avea peste 2.500 contracte de asigurări forestiere contra incendiilor.

Asigurările contra incendiilor fabricelor de chereștea, instalațiilor forestiere și lemnului de toate speciile și sub toate formele, au luat naștere în România, odată cu dezvoltarea industriei lemnului, adică de prin anii 1880—1885.

Ele s'au dezvoltat treptat, astfel că azi nu se poate concepe industrie forestieră neasigurată.

E drept că aceste asigurări au fost înțelese și s'au dezvoltat în raport cu starea de pregătire, de cultură, a industriașilor exploatare de păduri sau a proprietarilor de masive forestiere, ori această stare a mers și ea progresând până acuma, când aceste averi, în general, sunt administrate de conducători pregătiți, pe lângă pregătirea profesională având și studii economice, financiare, etc.

Azi aproape toți proprietarii fabricilor de cherestea și exploatare de păduri, în special societățile capitaliste și cooperatife, au înțeles importanța asigurărilor contra incendiilor, asigurându-și averile, considerând prima de asigurare mai mult decât un neiertat impozit și plătind-o cu cea mai mare precădere, de cele mai multe ori înainte de termenele fixate în polițele de asigurare. Așa se și explică faptul că Statul n'a venit cu vre-o lege prin care să oblige pe acești industriași sau exploatare de păduri să-și asigure averile contra incendiilor, așa cum a venit cu legea pentru asigurările muncitorești sau în ultimul timp cu legea asigurărilor agricole, deși ruinarea mai multora din aceste industrii sau bunuri nu e numai pagubă individuală, ci este o pagubă integrală, națională, resimțindu-se economia țării. Statul având interesul ca energiile individuale să nu devie inerte, fie prin descărajare, fie prin lipsa de mijloace de acțiune.

La început, la noi, asigurările forestiere contra incendiilor, s'au făcut fie direct la societățile de asigurări din străinătate, de preferință în Austria și în Germania, sau la anumite agenții sau sucursale ale acestor societăți, înființate în România, mai ales organizate în vederea asigurărilor pe viață și cu ramuri de asigurări contra incendiilor.

Azi în România fac asigurări forestiere contra incendiilor aproape toate cele peste 20 societăți capitaliste existente în țară, din care una cooperativă¹⁾, toate având la bază statute încadrate de legea pentru constituire și funcționarea întreprinderilor private de asigurare și reglementarea contractului de asigurare, cu ultima modificare din Aprilie 1932.

Când riscurile sunt excepțional de mari, societățile de asigurare sau „concernele”, reasigură în străinătate, la societățile puternice de asigurare, riscul contractat, pentru ca eventuala daună să

1) Soc. Coop. «Vulturul» pentru asigurări generale, cu sediul în București.

poată fi acoperită cu ușurință, fără a se apela într'o proporție prea mare la fondurile și rezervele proprii.

În general, asigurările forestiere contra incendiilor s'au făcut și se fac datorită în primul rând obligațiilor puse de către creditori față de asigurați.

Astfel, ca să dăm un exemplu, până în anul 1930, cooperativele forestiere, debitoare fostei Centrale a Cooperativelor, au fost obligate de aceasta să-și asigure, prin ea, contra incendiilor, întreaga lor avere, care garantează creditul acordat (fabrici, imobile, păduri în picioare, bușteni, lemne de foc, cherestea, etc.), la societatea „Agricola-Fonciara“, care la rândul său emitea polițe cu riscuri repartizate și pentru celelalte societăți asociate (cartelate), după proporția convenită de acest concern.. Această obligație reeșia de pe urma faptului că aceste cooperative garantau creditele acordate cu ipotecă pe imobile (fabrici și alte instalații) și gajuri pe materiale lemnoase fasonate în bușteni, cherestea, lemne de foc sau chiar păduri în picioare.

În anul 1930 organizându-se prima societate cooperativă de asigurări generale „Vulturul“, având ca rază de activitate întreaga țară, Banca Centrală Cooperativă continuă să asigure la această societate, averile cooperativele forestiere, debitoare ei.

Tot la această societate cooperativă de asigurări și-a asigurat și C. A. P. S.-ul un activ forestier în valoare de lei 85.240.000, compus din bușteni și cherestea, gajate Băncii Centrale Cooperative pentru Creditul de 55.000.000 lei, ce i s'a acordat prin reescompt la B. N. R., la 26 Iulie 1933, conf. Legii cooperației și Legii Warrantelor.

Societatea Coop. „Vulturul“ pentru asigurări generale, funcționând pe baza legii pentru organizarea cooperației, oferă membrilor și asiguraților săi, condițiuni avantajoase, în ceea ce privește prima de asigurare și scutiri de taxe și impozite, iar în caz de incendii, lichidări onorabile, ceea ce îi face pe mulți s'o prefere înaintea altor societăți capitaliste de asigurări.

Orice societate de asigurare, face prealabile cercetări asupra riscului propus de a fi asigurat și numai după aceea se decide asupra acceptării sau neacceptării asigurării.

Evident că cel mai serios client al acestor societăți ar fi Statul sau persoanele morale și juridice, proprietare de averi forestiere,

precum Eforia Spitalelor Civile, Domeniile Coroanei, Fondul Religionar, etc.

Până în anul 1930, Casa Pădurilor și-a asigurat fabricile și clădirile la diverse societăți de asigurare, plătind anual prime ce variau între 1.500.000—2.000.000 lei.

Desigur contra incendiilor pentru pădurile în picioare sau materialelor fasonate în regie, până la acea dată operațiile de regie fiind reduse, nu s'a ocupat.

Odată cu înființarea C. A. P. S.-ului, s'a părăsit vechiul sistem de asigurări, aplicându-se un regulament de autoasigurare, care are de scop alocarea anuală a fondurilor necesare acoperirii daunelor de incendiu la fabrici, clădiri și depozite de materiale lemnoase fasonate, soarta asigurărilor pădurilor în picioare fiind aceeași din trecut.

Dacă s'ar face o statistică exactă a daunelor pe care anual le suportă Statul, asupra averii administrată de C. A. P. S., în mod cert s'ar constata că fondul de asigurare e cu mult prea mic pentru a acoperi valoarea daunelor provocate de incendii forestiere și că în orice caz primele ce s'ar plăti anual pentru asigurarea riscurilor mai importante, n'ar întrece — cum zic unii — valoarea daunelor provocate în același interval de timp.

Problema asigurărilor forestiere contra incendiilor trebuie studiată mai profund și la noi, ca în alte țări, atât timp cât până azi ne lipsește deplina cunoaștere științifică a focului, mai ales în pădure, fapt pentru care mijloacele pentru revenirea și combaterea lui nu sunt întotdeauna sigure.

Până atunci, ca măsuri preventive, nu trebuiesc neglijate asigurările contra incendiilor forestiere prin societăți de asigurări.

INCENDIILE ÎN PADURI SUB VARIATELE ASPECTE ALE PROBLEMEI

de Ing. Cezar Cristea

„Omul prudent își face vara sanie și iarna car“; dicton ce poate justifica suficient faptul că la „problemele zilei“, — încă din primăvară, deci aparent prematur, — se atacă flagelul incendiilor în păduri. anticipăm, spre a nu aștepta răul să fie fapt consumat, ci pentru a cunoaște: simptomele, cauzele, efectele și remediile boalei.

Am mai scris ceva și vara trecută în „Curentul”, prin Iulie, despre: „Incendiile catastrofale în păduri! De asemeni, d-l Prof. D. Drâmbă în ziarul „Universul”, tot prin Iulie a scris două articole consecutive: „Aviația și apărarea pădurilor de incendiu”, — d-sa rezumând cele două funcții esențiale: semnalizarea și stingerea directă a focului, — pe care le putem aștepta și cere avionului modern, în continuu progres și pus tot mai mult la îndemâna omului, în slujba civilizației.

Rezultatele din Landele franceze, obținute de aviație și semnalate de aéro-club, pentru regiunea cu păduri de pini, lesne inflamabile, sunt concludente, — cu o rezervă însă: deocamdată sunt prea costisitoare dat fiind costul orei de zbor, și al produselor chimice ignifuge etc.: — așa de ex. se calcula: 15 avioane ar fi necesare pentru un incendiu pe front de 1500 m.; un avion tip bombardament cu sarcină utilă 2000 litri apă, poate uda o bandă lată de 100 m. și 80 m. lungime; dar pentru a nu-i jena flacărele și a nu expune motorul și operatorii, trebuie să se mențină la peste 200 m. înălțime și așa să fie pulverizată și înaintea focului. Obstacol constituie tocmai această greutate a lansării exacte a apei pe linia de foc și costul ridicat al: gazelor asfixiante, bombe și produse ignifuge.

În concluzie: avionul este excelent mijloc de observație și rapidă semnalizare; însă la stingerea directă nu prea e posibil tehniceste deocamdată, Oricum, Franța a pus problema; iar Sindicatul Central al proprietarilor forestieri, prin d-l Raba, președintele Uniunii forestiere, se interesează susținut de ea.

Dar tot în Franța, ceea ce noi am semnalat dealtfel în revistele noastre cu câțiva ani în urmă, s'a pus și problema: *Asigurării mutuale forestiere*, având asociații sindicale și consiliu forestier, cu comisiuni locale, sau pe districte, cu deplină libertate de acțiune, fondând sistemul de asigurare și protecție pe însuși concursul spontan și voluntar al proprietarilor interesați, firește cu ajutorul Statului și autorităților.

Intre flagelele ce distrug pădurile: insecte xylofage, torenți și avalanșe, inundații, — pășunatul merge mână în mână cu incendiile, cari în majoritatea cazurilor nu sunt decât o consecință a lor, a neglijenței păstorilor. La fel și în cazul neglijenței vânătorilor, excursioniștilor și petrecăreților, preținși iubitori ai naturii

și vieței în aer liber, cari uită jarul nestins în vetrele din cabane sau poeni, făcute ca vai de ele. Și astfel focul se propagă vertiginos alimentat de vânt, și pătura moartă a frunzelor sau rășina, — atât în pădurile de rășinoase, cât și cele de foioase. Mai intervine aici și plăcerea sadică, — de esență „neroniană“, a celor care dau foc și din curiozitate, sub instinctul și geniul răului, sau... din setea neogoită a țăranului de a mai distruge pădurea și face loc pentru pășunatul vitelor, cultură, etc., profitând de dărnicia naturii, care o reface la loc, dar foarte greu pe suprafețele arse de incendii.

Societățile *norvegiene* de asigurare mutuală contra incendiilor de păduri au înmulțit stațiile de supraveghere și semnalizare a incendiilor, având centrale telefonice și posturi de semnalizare chiar pe locuri depărtate și puțin accesibile, dar cunoscute ca proprii și expuse acestui flagel. La fel și în *Finlanda*.

Delegatul Norvegiei a semnalat faptul într'un congres de agricultură internațional, prezentând date statistice în grafice și fotografii extrem de interesante și convingătoare despre randamentul și utilitatea acestor asigurări mutuale forstiere.

Congresele noastre și moțiunea chiar din anul trecut au preconizat: un *credit forestier* ce va îngloba și chestia asigurării contra incendiilor: dacă nu, — se putea îngloba în *creditul agricol* — noua lege a departamentului nostru.

Cauzele incendiilor? La cele amintite, se mai pot adăuga: scânteile unei locomotive în apropierea căilor ferate; o simplă țigare aruncată din neglijență de trecător, și ceea ce poate părea paradoxal, — dar semnalat chiar la „Curiosități științifice“ — s'au semnalat cazuri când focul a luat naștere dintr'un simplu ciob de oglindă sau de sticlă, transformat în lupă, și deci focar convergent al razelor solare!

Eu am avut norocul sau neșansa de a sta ore și chiar zile întregi la localizarea și stingerea unui astfel de foc groaznic, pe când eram șef de ocol, conducând personal operațiunile. Sunt *fapte trăite aievea* și abia acum date în vileag; — oricum, răul nu a devenit catastrofal și grație eforturilor supra omenești ale locuitorilor satelor vecine, venind dela câțiva kilometri, cu biete unelte primitive, cele casnice și devotamentului personalului subaltern, — partida a fost câștigată. Focul era la mari altitudini, în ținutul Făgărașului. Dar tot pe acolo, mi s'a părut ciudat cum unii pretinși „inteligenții“, sportivi și vânători, — se cam îndeletniceau, — cu voe

și fără voe sau din greșală, cu arderea cabanelor, a caselor de adăpost situate dincolo de limita vegetației, distrugând valori și comori de frumusețe, moștenite dela ad-ții străine din trecut.

Trebue deci *insuși poporul educat* în acest sens; nu sunt suficiente nici avizele sau placartele „contra incendiilor”. Să inițiem sistematic o propagandă în acest sens, până va intra în firea și moravurile nației mai mult drag de arbore și respect de bunurile colectivității, ale mai multor generații.

Congresul Internațional dela Roma, prin 1926 (ca urmare a anchetei Institutului Internațional Agricol dela Roma), a editat un volum impresionant circa 500 pagini literatură, în speță. L-a semnalat faptul colegul nostru d-l *At. Haralamb*. Intre răspunsuri, firește, — *România... lipsă!*...

Congresul în lucrările sale analiza: cauze și efecte-pagube, mijloace: preventive și de combatere.

Iar *concluziile* erau că focul în păduri nu e un fenomen particular țărilor cu climat cald și uscat; e indiferent de specii și regimurile aplicate; gravitatea incendiilor este totuși funcție de: calitate, vârstă și speciile arboretului, de mediul sau stațiunea și lipsa apei, a mijloacelor de combatere și de transport.

Pagubele materiale nu rezultă numai din arderea arborilor în picioare (a căror vegetație e compromisă), a pueților și regenerării, a arborilor doborâți sau materialului fasonat și chiar stivuit adesea în parchete. Incendiile fac *solurile inapte de regenerare normală și naturală*, iar dacă se repetă produc modificări profunde structurale și de durată în condițiile *ecologice* locale, periclitând refacerea naturală cu esențe prețioase. Lipsește cunoașterea științifică a fenomenului și sistemele de semnalizare rapidă, acele de combatere efectivă și *asigurările*. Conclavurile — forurile — internaționale au propus: conferințe de experți tehnici și plan uniform de studiu în toate țările.

La noi problema e deschisă, și din păcate nu arareori ne e dat să înregistrăm fenomenul incendiilor, pustiind păduri din cele mai frumoase, la care contribuie, *repetăm accentuat*, lipsa de organizare în speță, dar *mai ales lipsa de suflet forestier al națiunii*... Spre acest țel avem de lucrat noi *silvicultorii* și sincerii prieteni ai pădurilor.

Waldbrände

Les incendies en forêts.

En Roumanie le problème des incendies en forêts est presque aussi aigu que dans les pays à climat méditerranéen, car elle a des étés brûlants où les fortes chaleurs amènent une évaporation presque complète des précipitations des mois de Juin et Juillet. D'autre part, il faut, ajouter que la Roumanie est un pays agricole dont les habitants s'occupent aussi de l'élevage. Le pâturage des moutons dans les alpages s'exerce sur une grande échelle et les forêts n'en échappent pas. Or les bergers — comme partout d'ailleurs — sont ceux qui provoquent le plus souvent les incendies.

C'est le motif pour lequel la rédaction de la revue a mis en discussion ce problème qui vient à l'ordre du jour, car la saison d'inalpage est arrivée. A ce propos, elle a reçu quatre articles, dont voilà les idées dominantes.

L'auteur du premier article montre les méthodes dont on dispose aujourd'hui pour la prévention des incendies en forêts. Il constate que chaque pays, pour élaborer des méthodes efficaces, doit s'appuyer toujours sur les conclusions qui se dégagent des statistiques sur les incendies enregistrés dans le pays respectif. Aussi il conclut que pour la prévention des pareils fléaux dans nos forêts s'impose qu'on fasse d'abord des études statistiques sur les causes qui les provoquent.

Le deuxième article s'attache surtout aux moyens à prendre pour la localisation et l'extinction des incendies déjà déclanchés.

Le troisième s'occupe de l'assurance des forêts, des installations et des matériaux, aussi que de la pratique des sociétés d'assurance.

Enfin le dernier discute la négligence comme la cause la plus fréquente des incendies.

TAXODIUM DISTICHUM

de Ing. GR. GR. MARINESCU

Taxodium distichum, este una dintre esențele exotice asupra cărora s'au îndreptat privirile noastre în ultimii ani, datorită creșterilor anuale mari și calității lemnului.

În țară, nu avem arborate de vârste înaintate, dar avem un număr suficient de arbori crescuți izolați, sau în pâlcuri, prin parcuri și grădini, de unde se pot trage unele concluzii.

În grădina publică a orașului *Caracal*, se găsește un grup de 7 exemplare, pe marginea lacului, plantați în anul 1906—1908, având astăzi înălțimi cuprinse între 12—15 metri, cu diametrul terier de 25—45 cm. cu trunchiuri drepte, fructificând anual, cu un procent mic de germinație. Părțile exterioare luminate ale grupului sunt încărcate cu crăci lacome, iar cele interioare s'au elagat natural. Ca subarboret, vegetează în bune condițiuni *Sambucus nigra*, *Craetagus* și ulmul.

Taxodium distichum, crescut în pepinierile din Ocolul *Caracal* începând cu anul 1933, n'a vegetat în bune condițiuni, îngălbenindu-i-se frunzele, deși nu i-a lipsit acoperișul și umezala. A suportat însă, bine, gerurile din timpul iernilor. Creșterile anuale înregistrate în primii ani au fost mici, ajungând, la vârsta de 4 ani, la o înălțime totală de 60 cm. Incercările făcute pe mici suprafețe în anii 1933—35 le găsim bine venite, urmând să servească ca stațiuni de experimentare. Credem însă că nu este indicată semănarea în pepinieră, a unor cantități mari de semințe, problema împăduririlor cu *Taxodium distichum*, neputându-se pune în Ocolul silvic *Caracal*.

Credința că *taxodium distichum* ar fi indicat la înobilirea zăvoaielor și estroavelor din acest ocol este greșită întrucât :

1) Solurile inundabile sunt contraindicate *Taxodiului*, această specie ne suportând să rămână mult timp cu rădăcinile orizontale în apă. Inundarea de o mai lungă durată a rădăcinii orizontale (cu funcțiune respiratorie) aduce uscarea arborelui prin asfixiere.

2) Solurile neinundabile nu sunt de asemenea indicate, esența cerând multă umezeală.

Taxodium distichum trebuie să se cultive pe marginea lacurilor sau pe soluri umede cu nivelul apei constant.

Ostroavele și zăvoaiile inundabile ale Dunării trebuie lăsate salciei și popului de Canada, cel puțin pentru moment, iar pe solurile neinundabile trebuie să se intensifice cultura stejarului cu speciile sale de amestec.

SALCĂMUL ROMÂNESC.

de Ing. GR. GR. MARINESCU

Nu este vorba de salcâmul care ar fi crescut spontan la noi, ci de salcâmul crescut izolat prin curțile sâtenilor din județul Romanai, cari l-au botezat astfel, spre a-l diferenția de salcâmul de nisipuri.

La prima vedere, această clasificare cu numiri deosebite, nu pare a-și avea rostul, însă după puține cercetări se va vedea marea deosebire între aceste două categorii de lemn, datorită solului pe care a crescut. Astfel, salcâmul denumit „românesc” este căutat în defavoarea salcâmului de pădure (nisipuri) pentru construcții, dat fiind că experiența a dovedit că salcâmul crescut izolat pe cernoziomuri, este cu mult mai trainic (având și o structură mai densă la aceeași vârstă) decât salcâmul crescut pe nisipuri. Analizând salcâmul dela pădurea *Ianca din Deal*, crescut pe nisipuri sburătoare, comparativ cu salcâmul crescut în comuna Comanca prin grădini (pe cernoziomuri), am găsit că salcâmul dela Comanca, deși are cu mult mai mult alburn la vârsta de 9 ani decât salcâmul crescut la Ianca la vârsta de 15 ani, totuși densitatea lemnului dela Comanca este mai mare, decât densitatea lemnului dela Ianca.

Dăm mai jos sub formă de tablou datele obținute :

Piesa examinată	1) Diam. total 2) fără coajă cm.	Diam. dura- men cm.	Diam. alburn cm.	Vârsta ani	Greu- tatea piesei gr.	Volum	Densita- tea
Salcâm din pădurea lanca	1) 15,7	14,1	1,6	15	840	1050	0,800
Idem	2) 9,2	7,8	1,4	15	240	300	0,800
Salcâm crescut izolat Comanca	1) 11,8	9,5	2,3	9	800	905	0,884
Idem	2) 8	6	2	9	220	250	0,880

Piesele examinate au fost uscate la aer, fără coaje și sunt provenite de la arbori crescuți în ambele cazuri din lăstar.

Din cele de mai sus reese constatarea că părerile sunt înpățite asupra calității lemnului de construcție de salcâm, trebuind să se recunoască calități excepționale numai pentru salcâmul provenit de pe cernoziomuri, singurul care va juca un rol important în construcții în contact cu pământul.

UN ATAC DE LIPARIS DISPAR

de Ing. GR. GR. MARINESCU

Liparis dispar a adus în toate timpurile mari stricăciuni, în special arboretelor de tipul cer-gârniță, sau pubescens, culminând în anii favorabili dezvoltării omidei, când iau forma unor adevărate calamități. Sunt cunoscute cazurile, când prin numărul lor mare, au periclitat chiar și circulația pe căile ferate (linia București-Giurgiu).

Un asemenea atac puternic s'a manifestat în vara anului 1933, în pădurile populate cu cer-gârniță și în cele cu Q. pubescens, din ocolul silvic Caracal, rămânând arboretele complet defoliate. După acest atac, era de așteptat ca omida să piară prin inaniție, ne mai având cu ce se hrăni. Totuși, depozitele de ouă depuse pe scoarța trunchilor au fost extrem de numeroase toamna.

Pentru combatere s'a început o acțiune foarte activă, în pădurile Frăsinet, Urzica, Braniște, Călugăreasca, Viișoara și Dealul Bobului pe o suprafață de circa 1600 ha. folosindu-se toate mijloacele posibile pentru adunarea ouălelor. Astfel, s'au adunat cu bani

plătindu-se 25 lei pentru un kgr. precum și sub formă de prestație, de către cei învoiți la pășune, sau alte folosințe.

Ouăle de *Liparis* dispar, deși de mărimea icrelor de crap și ușoare prin acoperișul pufos, totuși s'au strâns din toamna 1933 până în primăvara 1934 o cantitate total de 2030 kgr., din care 1680 kgr. cu bani și 350 kgr. prin prestație. Ouăle s'au înaintat la început la CAPS. pentru distrugere, dar mai târziu, când s'a observat că transportul lor reprezintă o cheltuială apreciabilă, dat fiind marea cantitate, s'a dispus distrugerea lor la ocol, în prezența inspectorului de control. Distrugerea s'a făcut prin aruncarea în gropi și acoperirea cu lapte de var, dat fiind că prin ardere se distruge foarte greu în lipsă de mașini sau cuptoare speciale.

Deși s'a adunat cantitatea de mai sus, examinând o păduce de unde se strânsese ouăle, am constatat că cu ocazia adunatului, când sunt răcâite de pe scoarța arborilor cu câte un bețișor sau briceag (strânse cu mâna provoacă iritații) nu sunt adunate absolut toate, mai rămânând un număr redus la cuib.

Acest fapt m'a determinat să cred că omizele vor reapare în număr cel puțin redus în vara următoare. M'am înșelat, căci atacul omizilor n'a mai avut loc în vara 1934 și nici în 1935 și 1936.

Probabil, ouăle rămase în cuiburi în număr redus, lipite pe coaja arborilor și în crăpături, au fost adunate de păsări, sau distruse de gerurile din timpul iernei, în lipsa pufului protector.

A fost prima lucrare de combatere în acest ocol, iar rezultatele au întrecut așteptările, dând satisfacții tuturor celor ce au activat și cari în trecut se resemnau privind la desfrunzirea arborilor la început de vară.

C R O N I C A

IN SLUJBA IDEII FORESTIERE.

Manifestările în favoarea pădurii au căpătat în vremurile din urmă o amploare neobișnuită. Sunt ele reflexul iureșului, și el, din ce în ce mai mare ce se dă în păduri? Poate, da.

Rândurile de mai jos sunt destinate în cea mai mare parte ultimilor manifestări de acest fel.

Ateneul Român.

În afară de seria celor trei lecții privind viața pădurii, ținute de d-l prof. M. Drăcea la Universitatea liberă a Ateneului Român, despre care am făcut mențiune într-o cronică precedentă, D-sa a mai ținut o conferință încadrată în ciclul anual organizat de aceeași instituție, tratând despre : Domeniul păduros al României. Conferința a avut loc în seara zilei de 14 Februarie a. c. fiind ascultată de un foarte numeros public. În cele de mai jos, ne permitem să împărtășim cititorilor un rezumat al ei.

Conferențiarul a început prin a face o prezentare a domeniului nostru forestier și al problemelor pe care le ridică, accentuând asupra complexității caracterului lor : biologic, tehnic, economic, social. Înainte de a intra în tratarea subiectului, D-sa a căutat să definească acel organism viu, de o minunată și extrem de delicată structură, operă îndelungată a naturii, care este pădurea. În ultima analiză, pădurea reprezintă o stare de echilibru, care dă omului putința să se desvolte. Intervenind și stricând acest echilibru, omul lucrează singur împotriva siguranței sale. Despădurirea merge mână 'n mână cu decadența popoarelor. În acest sens evocă tabloul hidos al pământului din țările mediteraneene, nescăpând să accentueze că și noi nu suntem departe de a ajunge să realizăm, la noi acasă, acest tablou cu adevărat apocaliptic.

Despădurirea este sărăcie, nesiguranță, discredit moral și material. Despădurirea este expresia cea mai clară a lipsei de prevedere a ființei omenești. Ceea ce deosebește un popor civilizată de altul necivilizat este tocmai măsura în care omul poate reacționa în contra acestei infirmități organice a sa. Popoarele se judecă între ele după respectul pe care-l au față de propriul lor pământ și ca atare față de pavăza cea mai sigură a acestuia : pădurea. Nu-și apără pământul și pădurea decât poporul care se simte solidar cu propriul său viitor și care vrea să trăiască.

Trecând la aspectele caracteristice ale pădurii și economiei silvice românești explică : ambianța naturală, bogăția florei, zonalitatea și omul.

Natura a fost darnică cu noi, oferindu-ne un cadru foarte diversificat, foarte complex și prielnic pădurii (relief, sol și climă). Rezultatul : o pădure viguroasă, diversă.

Bogăția florei ? Rășinoase prețioase și tot așa de prețioase foioase, cari, bine tratate, numai în pământul nostru virgin, de o rară fertilitate, se pot desvolta cu vigoarea lor în sensul recunoscut. Vegetație din centru, din Nord, din Sud și din Est, la noi se întâlnește. Absența unor specii din Centrul Europei, cum este pinul silvestru, se datorește fertilității solului.

Relieful țării permite stabilirea pe un spațiu restrâns a unei zonalități care foarte greu și rar se mai întâlnește.

Diversitatea și bogăția florei noastre forestiere dă gândirii și științei noastre silvice un caracter foarte complex. Silvicultura noastră nu cunoaște monotonia țărilor nordice. De aceea silvicultorul român trebuie să aibă o pregătire foarte largă, un orizont foarte întins pentru a înțelege toată complexitatea problemelor de silvicultură românească.

Însfârșit, conferențiarul se ocupă de factorul om care cu trecutul, nevoile, obiceiurile și năzuințele lui joacă un deosebit de mare rol în existența și starea pădurilor. Din punct de vedere al forțelor distrugătoare, omul este mai puternic decât toate celelalte forțe ale naturii luate la un loc. Din această cauză și centrul de gravitate al științelor silvice trebuie să se deplaseze asupra raporturilor lui cu pădurea. Arată apoi cum au evoluat lucrurile în această privință, aiurea și la noi. Când lumea nu era prea numeroasă, pădurea era mai tare ca omul. Azi lucrurile s'au inversat.

Poporul românesc s'a născut și dezvoltat în mijlocul pădurii. Totuși o înțelegere adâncă despre rosturile ei nu a putut căpăta. În alte țări, principii, cu spiritul lor conservator, au luat asupra-le pădurea. Deaceia acolo s'a putut crea o tradiție forestieră, lumea putând ține piept capitalismul, care a apărut mai târziu, într'un regim de completă libertate. La noi a fost cu totul altfel. Împrejurările istorice au făcut să gravităm multă vreme spre Sud-Estul Europei, unde popoarele care trăiau acolo nu aveau un suflet forestier. Sufletul lor era, din contră, protivnic, fiind numit de conferențiar — suflet mediteranean, balcanic, asiatic. Incurie și neprevvedere, sunt dominantele acestui suflet aforestier. Cu un astfel de suflet am pășit noi ca țară nouă, în vremurile de libertate și de prefaceri profunde ale Europei moderne. Dacă aveam un domeniu forestier aproape intact, aceasta se datora împrejurărilor neprielnice de scoaterea lemnului dela munte, lipsei unei industrii și unei vieți înfloritoare.

Dar nevoile de bani ale țării moderne, lărgirea pieței de consum a lemnului și mărirea prețului acestuia, noile căi de comunicație au pus pădurea quasi-virgină a României în fața capitalismului modern. Călcarea a fost violentă și pădurea a fost grav atacată cu toată rezistența tânărului și aproape izolatului corp silvic. S'au verificat astfel urmările rele ale lipsei unei temeinice conștiințe forestiere a întregului popor.

Reforma agrară și democrația au continuat apoi cu puteri înzecite lovitu-

rile de ciocan ale capitalismului. Restul pădurilor — foarte puține și proaste. — marile lucrări de împădurire, se ruinează și mai mult prin pășunat abuziv și incendii, cu călcarea legilor și fără sancțiuni.

Și așa. România Mare, când să se consolideze, începe o uriașă măcelărire a domeniului său forestier. Însfârșit, poporul putea vorbi pe limba lui. Însă toată pasărea pe limba ei pierde.

Toate acestea într-o vreme când în toate țările lumii — în țări chiar unde până ieri erau considerate ca lipsite total de înțelegere pentru pădure — se schițează o foarte puternică renaștere forestieră, ceea ce reliefează și mai mult gravele noastre păcate.

Dacă lucrurile evoluiază cum sunt angajate, mergem repede spre minarea patrimoniului nostru forestier, spre surparea pământului, spre minarea țării, spre discreditul ei moral și spre pierderea ei timpurie. Este demult venită vremea unei reacțiuni, violente și de mari proporții spre a stăvili răul spre a lăsa să se desvolte o silvicultură rațională.

Corpul silvic și puținii cari cred în pădure nu mai pot face ceea ce trebuie făcut, fără o largă înțelegere și susținere în opinia publică. Indreptarea este de ordin aproape exclusiv sufletească și ca atare de domeniul educației. Istoria a dovedit clar că o economie forestieră trainică nu se poate desvolta decât printr'un cult al pădurii. Toate religiile, toate marile mișcări sociale, nu au născut într-o clipă: ele sunt opera unei îndelungi efervescențe de gândire. Este de mult venit timpul desfășurării unei mari mișcări, care să trezească poporul și mai cu seamă pe conducătorii acestuia, asupra rostului și firii pădurii. O întoarcere a poporului român la adevăratele sale rosturi, nu se poate concepe fără pădure, care este izvorul bunei stări, izvorul sănătății, izvorul energiei și întăritorul sufletelor noastre.

Radio.

Am avut prilejul să ascultăm la radio într'un interval relativ scurt trei conferințe referindu-se direct la păduri, sau făcând numai aluzie la ele.

D-1 prof. M. Drăcea, în cadrul orei națiunii, a cuvântat despre: *Grija de pădurile țării*. În introducere, domnia-sa arată că pe cât sunt de utile pădurile, pe atât lumea își bate joc de ele. A arătat apoi faptele care au dus, până în zilele de azi, la diminuarea domeniului nostru forestier, cerând o grabnică intervenție pentru a se pune capăt acestei risipe în avutul public. În acest sens preconizează trei căi:

- a) O dreaptă aplicare a legilor forestiere;
- b) Infăptuiri în domeniul păduros: împăduriri de terenuri inculte, refaceri de masive degradate, interzicerea pășunatului, explicatări raționale și folosirea cu economie a lemnului;
- c) Creierea unei conștiințe forestiere.

Socotește că cea de a treia cale care este cea mai mare și mai urgentă problemă de rezolvat. Fără o conștiință forestieră, toate strădaniile noastre sunt și vor fi zadarnice. În sufletul nației este începutul și sfârșitul economiei forestiere. Să creem un suflu nou, favorabil pădurii. Mijloacele? Plimbări la

pădure, scrisul prin ziare și reviste, cinematograf, conferințe și educația în școli, începând cu elevul de clasele primare.

În încheiere, conferențiarul cere pentru pădurile țării noastre, protecția regală. În trecutul silviculturii de peste tot — spune conferențiarul — strălucește orbitor, un adevăr simplu și mare: puterea regilor este începutul și țâria silviculturii.

Ei cei dintâi, înțelegând că au să îngrijească nu numai de viața scurtă a unei generații, ci de tot viitorul poporului lor, ei, primii, trecând peste nevoia de o clipă, instaurează principiile fundamentale ale silviculturii: principiul veșniciei și al perfecțiunii tehnice. Pădurile trebuie să fie vecinice, ca și nevoile omenești, vecinice ca și dinastiile, indisolubil legate de neam și de pământ. Pădurea trebuie să fie frumoasă, măreață, impunătoare ca și Monarhul, a cărui vigoare și putere o simbolizează.

D-l prof. I. Simionescu a vorbit (23. III. a. c.) despre *surpările de teren*, arătând procesul alunecării și rostul arborilor în prevenirea și chiar stăvilierea acestor alunecări.

Al treilea conferențiar a fost d-l *Tr. Ionescu-Heroiu*, care a cuvântat ascultătorilor de la radio (6. IV. a. c.) despre *pădurea românească în preocupările echipelor regale*.

D-sa a făcut mai întâiu un tablou al aspectului dealurilor și munților desgoliți de podoaba lor naturală — pădurea, și despre lipsa de sensibilitate a poporului față de aceste parașini, care se arată ochiului la tot pasul.

În continuare, D-sa spune că Fundația regală Principele Carol a cuprins și pădurea în cadrul de preocupări ale echipelor regale, lemnul având în gospodăria sătească întrebuințări determinante.

În finalul cuvântării sale, d-l Herciu a vorbit despre acțiunea — modestă la început, dar cu tendințe de extindere — a inginerilor silvici în echipele regale și a accentuat asupra nădejdii ce se pune, pentru viitor, în activitatea Căminelor Culturale.

Din reviste și ziare.

Redăm numai ceea ce a putut să ne cadă în mână, și din acestea nu toate. Desigur că în domeniul de care ne preocupăm — acela al pădurii — se va fi scris mult mai mult și poate tot așa de demn de relevat. Cu regretul de a nu le fi putut avea la timp, trecem asupra-le.

Revista funcționarilor publici, în numărul prim din acest an, publică un articol al d-lui *Tr. Heroiu*, al cărui rost este să trezească în sufletele celor ce-l vor citi, interes pentru cauza pădurilor.

Revista Satul, în numerile pe Februarie și Martie, publică patru articole semnate de: d-na *Hazel*, d-nii *Martin Rădulescu*, *Anton Rădulescu* și *I. Cota*. În primul se vorbește de stejarul lui Ștefan cel Mare dela Vizantea în Vrancea. Cel de al doilea relevă cererea unor oameni din Mehedinți de a li se da puești pentru punerea în valoare a unui teren alunecat. În cel de al treilea se caută

a se arăta ce este pădurea. În ultimul se dau sfaturi de felul cum trebuie să se facă o sărărie pentru vânatul mare.

Nu de puține ori am relevat aci sprijinul pe care-l dă ziarul *Curentul*, pădurii românești, fie prin articolele și cuvântările foarte documentate ale directorului și redactorilor acestui cotidian, cât și prin coloanele pe care le pune, adesea, la dispoziția sprijinitoilor din afară ai pădurii. Noi silvicultorii nu putem decât să le fim recunoscători pentru acest sprijin prețios, în cauza pădurilor. De data aceasta vom remarca numărul 2—3 din articolele apărute în ultimul timp în acest ziar.

Mai întâi facem o deosebită mențiune pentru articolul d-lui *Pamfil Șeicarul*, directorul ziarului, care acum în pragul primăverii, infierează obiceiul barbar și înapoiat al pășunatului în păduri. Nu ne putem stăpâni de nu da o parte din acest articol deși el ar merita să fie redat în totul.

«A prins primăvara să svâcnească în muguri și pe alocurea pădurile au vagi tonuri de un verde crud. La Casa Pădurilor se petrece o luptă neștiută, o îndârjită rezistență împotriva unei ofensive a unor termite pe care a uitat să le studieze *Meterlinck* într'un capitol special din *La vie des termites*».

Termita este politicianul român, care nemulțumit de seria de rele ce s'a abătut asupra pădurilor țării sale, se încăpățânează an de an să completeze pustiirea printr'o pactoste tot așa de mare, care este pășunatul în păduri.

«Ca și când ar avea o vrășmășie împotriva codrilor, ca și când umbra proteguitoare a pădurilor le-ar apăra ca o aluzie personală, oamenii politici mai simt și plăcerea de a distruge și posibilitățile viitoare de refacere. De o săptămână la Casa Pădurilor conducătorii sunt inebuniți de tot felul de intervenții, cu același obiectiv: învoirea la pășunat în pădurile statului... Silvicultorii rezistă, ostenesc repetând aceleași rațiuni în ceea ce privește regenerarea pădurilor prin vâstările pe cari le distrug vitele învoite la pășunc: invoacă statistici, pomenesc pedepsirea Greciei prin distrugerea pădurilor, aduc date noi din Statele-Unite, amenințate an de an de inundații tot mai catastrofale ca urmare a pădurilor devastate».

Ne oprim aci, având certitudinea că și acest articol va fi o propovăduire în pustiu și că vitele vor intra în păduri, ca și în anii precedenți... «în mod excepțional». Căci, ce zor au politicienii noștri, dacă o avere — ori cât de imensă ar fi — se distruge. Destul că pot să-și mențină creditul. Și, Doamne, câtă nevoie au de el, acum în preajmă de alegeri comunale, județene și cinstite dacă nu și generale. «Electoralul — precizează d-l Șeicarul în articolul amintit — este forma imediatul cu o idioată nesocotire a viitorului; electoralul cultivă lipsa de efort, este ispita permanentă a nevolniciei; electoralul are o surdă aversitate față de ceea ce am putea numi corectivul intereselor permanente ale colectivității naționale, ce înglobează, înmănușiază într'o unitate vie, trecutul, prezentul și viitorul».

Mai remarcăm articolul d-lui *N. Roșu*, publicat în numărul din 21. III. al aceluiș jurnal, articol intitulat: «*Barbaria despăduririlor*», în care se face un

interesant comentariu pe marginea articolelor colegului V. Filip publicate în Curentul. «Dacă revenim asupra articolelor publicate de inginerul Filip — scrie d-l Roșu — o facem pentru a atrage atenția acelor mai sus decât el că pericolul despăduririi, departe de a fi un fenomen limitat, atrage după dânsul atâtea complicații în agricultură, în soliditatea terenurilor, în apărarea națională».

Tot în Curentul, dela 7 Aprilie, colegul Alex. Georgescu, șeful ocolului Babeni-Vâlcea, face o sinceră și caldă pledoarie în favoarea pădurilor.

Pe aceeaș pagină însă a ziarului, cititorul putea afla și informația că dela Ministerul Agriculturii a mai emanat o circulară în primăvara anului acesta — privitoare la pășunatul în păduri: Această de a doua circulară a fost determinată de inundațiile recente ale Dunării.

Să mai facem vreun comentariu?! Este zadarnic!

Schimbări de destinație.

În precedenta noastră cronică arătam că de multe ori sacrificiul cerut pădurilor în favoarea economiei creșterii vitelor a fost zadarnic, căci s'a căutat să se schimbe destinația terenurilor date. Un exemplu în acest sens ni-l oferă ziarul Buna-Vestire din 3 Martie care ne arată că locuitorii din comuna I. G. Duca în județul Buzău au adresat o plângere către M. S. Regele împotriva actualei conduceri a treburilor comunei care ar fi împărțit izlazul comunal unui număr de locuitori ai satului.

De la C. A. P. I. R.

Nu de mult, Confederația asociațiilor de profesioniști intelectuali din România și-a ținut adunarea sa generală anuală, cu care ocazie s'a arătat activitatea ei de până acum și s'au desbătut problemele ce și propune a rezolva pe viitor. Din darea de seamă a acestei Confederații se poate vedea că s'a desfășurat o acțiune demnă de toată lauda pentru susținerea și promovarea tuturor intereselor intelectualilor, folosindu-se toate căile cu putință.

Problema socială și etnică a profesioniștilor intelectuali, a preocupat în mod constant Confederația. În această ordine de preocupări se pregătește un Congres. Anul 1936 a fost un an de pregătire.

Strângerea și dezvoltarea solidarității între toate profesiunile intelectuale, în vederea protecției muncii intelectuale, este un alt punct din programul Confederației. În acest scop se preconizează crearea de filiale în toate județele. Deocamdată s'a început acțiunea de organizare în 3 județe.

O a treia problemă, care a prilejuit o stăruitoare activitate, a fost situația profesioniștilor intelectuali salariați de Stat, în legătură cu bugetul anului expirat — 1936/37.

Statutul funcționarilor publici, la rândul-i, a fost pe primul plan, căutând să se obțină importante modificări în structura lui, mai ales în părțile care

priviau corpurile tehnice, mult lovite de măsurile prevăzute de proiectul noului Statut.

Pentru încheere, adăogăm că această Confederație a căutat să fie prezentă și peste granițele țării ncastră, luând parte la Congresul Confederației internaționale a muncitorilor intelectuali, care a avut loc în anul trecut, în Noembrie, la Geneva.

At. H.

CONTRIBUȚIUNI BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră pe luna Februarie 1937.

- Ziarul «Curentul» din 1 Febr.: Ing. silv. V. G. Filip: Lemnul românesc supra-licitat pe piețele importatoare (din lipsa de stocuri, prețurile în continuă creștere).
- «Argus» din 1 Febr.: — Am oprit exportul de lemn pe piața grecească.
- Epoca din 2 Febr.: Silvia (C. Cr.): Inzestrarea mănăstirilor cu vetre de pădure.
- Universul din 2 Febr.: — Adunarea generală a AGIR-ului.
- Epoca din 3 Febr.: Arhim. Scriban: Judecată din pădure (IV).
- Curentul din 4 Febr.: Reorganizarea Min. Agr. și Domenii, necesitatea unei încadrări.
- Curentul din 4 Febr.: Surparea unor mari întinderi de pământ în jud. Gorj.
- Porunca Vreții din 5 Febr.: ss. Mygra: Fădurile Tutovei exploatare de jidani.
- Ncămul Românesc din 5 Febr.: Prof. N. Iorga: Pentru casa, dumbrava și codrul lui Eminescu.
- Universul din Febr.: Manifestația religioasă dela Iași: declarațiile d-ului Ministru V. Iamandi pentru inzestrarea mănăstirilor.
- Universul din 5 Febr.: Cmcunicarea Senatorului N. Patraulea privind neregulile din Dir. silvică Pitești.
- Prezentul din 5 Febr.: Export de mazăre și cherestea — pentru import de tractoare.
- Epoca din 5 Febr.: Arhim. Scriban: Temeiuri din pădure (V).
- Țara Noastră din 6 Febr.: M. P. Florescu: Problema pădurilor mănăstirești.
- Epoca din 6 Febr.: C. Cristea: Soc. «Progresul Silvic» în fața ncuilor rășluri pentru vetrele mănăstirești, (Teza silvică și un răspuns datorat).
- Curentul din 6 Febr.: Pol. Tutoveanu: Urmările despăduririlor, observații și propuneri.
- Curentul din 6 Febr.: Theo Maiorescu: În lumea vânătorilor: unde nu există ocrotire: între capre, lupi și copoi; se impune radicala organizare a vânătoarei.
- România Agricolă din 6 Febr.: Cezar Cristea: Inginerii văzuți de Mussolini și Shaw.

- România Agricolă* din 6 Febr.: Impădurirea terenurilor degradate.
- România Agricolă* din 6 Febr.: Ing. silv. V. Harnagea: Competența de judecată în materie silvică.
- Curentul* din 7 Febr.: Pol. Gh. Tutoveanu: Un program național de împăduriri (Proiectul de lege M. Agr. și Dom.).
- Universul* din 7 Febr.: Pășunatul vitelor în pădurile Statului.
- Epoca* din 7 Febr.: Ing. Iorgulescu: Regenerarea livezilor prin realtoiri și refacerea lor prin replantare.
- Prezentul* din 7 Febr.: Export de cherestea în America, Africa de Est și coloniile engleze.
- Curentul* din 7 Febr.: Pamfil Șeicatu: Undeva... prin Ciuc...
- Dimineața* din 8 Febr.: F. Brunca Fox: Prăbușirile dela Rădinești (Gorj).
- Dimineața* din 8 Febr.: C. Cr.: Evoluția metodelor de amenajament, cu aplicație la noi (Inaugurarea ciclului prin conferința d-lui Prof. V. Stinghe, la Cercul de studii forestiere).
- Dimineața* din 8 Febr.: Urmările scăderii exportului de cherestea prin Galați.
- Curentul* din 8 Febr.: Isaia Tolon: Nu 'ncap de bieții Moți!
- Curentul* din 8 Febr.: Legea de organizarea agriculturii în discuția Senatului.
- Dreptatea* din 9 Febr.: Fraudele și proasta administrare a pădurilor statului în Argeș și Muscel.
- Universul* din 10 Febr.: Inzestrarea cu păduri a unor mânăstiri.
- Universul* din 10 Febr.: Impăduririle și prăbușirile de terenuri.
- Curentul* din 10 Febr.: Ing. V. G. Filip: Politica internațională a lemnului (U. R. S. S. reduce exportul forestier, pe când noi depășim posibilitățile normale ale pădurilor de rășinoase).
- Prezentul* din 10 Febr.: T. Cristurcanu: Când natura se răzbună; (inundațiile și prăbușirile, în America și la noi, sunt consecința despăduririlor).
- Epoca* din 10 Febr.: Arhim. Scriban: Răspunsul din pădure (VI).
- Curentul* din 11 Febr.: Inaugurarea ciclului de conferințe: Evoluția amenajamentului de Prof. V. Stinghe.
- Epoca* din 9 Febr.: Idem Evoluția amenajamentului, aspectual actual.
- Viitorul* din 11 Febr.: V. Tudor: Asanarea regiunilor inundabile.
- Epoca* din 11 Febr.: Dr. Al. Manolescu: Intrebări fără răspuns (nenorocirea din Gorj — ce spune prof. Popescu Voitești).
- Frontul* din 12 Febr.: Gangsterul Littmann păgubește statul cu 6 milioane.
- Frontul* din 12 Febr.: Alte potlogării la Caps (15 milioane pe depozitele fantomă!).
- Tara Noastră* din 12 Febr.: Ing. M. P. Florescu: Comerțul și industria forestieră în Neamț acaparate de jidani.
- Universul* din 12 Febr.: Pășunatul vitelor în pădurile statului.
- Porunca Vremii* din 13 Febr.: H. T. Ionescu: In jurul mișcării personalului silvic și aditiv dela Fondul bisericesc.
- Curentul* din 13 Febr.: Theo Maiorescu: În lumea vânătorilor (racile și propuneri).

- Curentul* din 13 Febr.: Schimbări în personalul conducerii fondului bisericesc din Bucovina.
- Adevărul* din 13 Febr.: (ss) *Nems*: Anul vătătoresc.
- Curentul* din 14 Febr.: *Ing. V. G. Filip*: Cronica lemnului, Dirijarea exportului forestier — o necesitate socială și națională.
- Curentul* din 14 Febr.: *Dr. N. Roșu*: Mai întâi răspunderile, pentru distrugerea pădurilor Motilor.
- Curentul* din 14 Febr.: Exploatarea pășunilor comunale.
- Curentul* din 15 Febr.: *Dragoș Vrânceanu*: Consiliul superior al muzeelor (organizarea lor, lacune).
- Curentul* din 15 Febr.: Aprovizionarea cu lemne de foc a personalului C. F. R.
- Reacțiunea tehnică* din 16 Febr.: C. Cr. Recenzarea lucrării d-lui M. P. Spineni «Procesul M-rilor închinată».
- Reacțiunea tehnică* din 16 Febr.: *C. Cristea*: Date și cifre vrednice de reținut din economia noastră forestieră.
- Porunca Vremii* din 16 Febr.: *Tr. I. Herohu*: O mândrie a inginerilor silvici *Gh. Clime*.
- Țara Noastră* din 16 Febr.: *M. P. Florescu*: Problema pădurilor mănăstirești.
- Universul* din 17 Febr.: *Eman Hagi Moscu*: Inzestrarea mănăstirilor.
- Cronica Vremii* din 17 Febr.: *C. Cristea*: Răsluirea pădurilor Statului. Un arhimandrit apărătorul ei.
- Porunca Vremii* din 17 Febr.: Când Administrația Caps-ului doarme: spionii ungueri funcționari ai statului român.
- Frontul* din 18 Febr.: Pădurile din Bucovina și Basarabia devastate de samsari.
- Frontul* din 18 Febr.: Abuzul cu amenzile școlare și silvice la Parlament.
- Curentul* din 19 Febr.: *Pol. Gh. Tutovanu*: Necesitatea împăduririlor din regiunea câmpiei și antestepei române.
- Curentul* din 19 Febr.: Proiectul de lege pentru inzestrarea M-rilor depus și examinat de Senat.
- Curentul* din 19 Febr.: *C. C.*: Recenzie «Viața forestieră» și «Cuvânt forestier».
- Țara noastră* din 20 Febr.: *C. Cristea*: (Economia agricolă și forestieră). Două conferințe silvice ale d-lor d-ri ing. C. Georgescu și Grig. Eliescu.
- Epoca* din 20 Febr.: Evoluția fitopatologiei și evoluția ideilor entomologiei. (Conferințele Cercului de studii forestiere).
- Prezentul* din 20 Febr.: *George Tudorică*: Scufundarea de pământ dela Rădinești; despăduriri barbare, cu tot regimul silvic și legile țării.
- România Agricolă* din 20 Febr.: *C. Cr.*: Mândrii ale silvicultorilor — manifestări în domeniul artelor.
- România Agricolă* din 20 Febr.: *C. C.*: Inzestrarea Mănăstirilor cu păduri.
- România Agricolă* din 20 Febr.: Fondul bisericesc al Bucovinei a fost salvat.
- Credința* din 20 Febr.: *I. Jordan*: Inzestrare de mănăstiri.
- Ogorul* din 21 Febr.: *C. Cristea*: Impropritierea mănăstirilor cu terenuri împădurite.

- Epoca* din 23 Febr.: *C. Cr.*: «Viața Pădurii» (ciclul prelegerilor și conferința dela Ateneu ale d-ului Prof. M. Drăcea).
- Adevărul* din 24 Febr.: (ss) *Nems*: Cronica vânătoarească; datoria vânătorului în Februarie; braconierii; câinii; în terenurile muntoase.
- Tara Noastră* din 25 Febr.: *M. F. Florescu*: Alte afaceri grase în codră jud. Neamț.
- Argus* din 25 Febr.: Greutăți la exportul nostru de lemnărie în Ungaria.
- Buna Vestire* din 26 Febr.: Pădurile și inundațiile.
- Argus* din 27 Febr.: Ing. agr. *A. Tălășescu*: (Cronica agricolă): Ingrijirea pomilor, livezile; proba încolțirii în pepiniere; urmările despăduririlor.
- Ordinea* din 27 Febr.: Caps-ul trebuie să rezolve problema aprovizionării cu material lemnos necesar industriei forestiere.
- Prezentul* din 27 Febr.: *G. Tudorică*: Iar legiuri agricole?!
- Prezentul* din 28 Febr.: Rezultatul conferinței internaționale dela Londra a exportatorilor de lemne; prețurile produselor forestiere în continuă creștere.
- Ideia Națională* din 28 Febr.: *C. Cristea*: Să nu ne jucăm cu focul... în «vetrele M-rilor».

Martie 1937.

- Buna Vestire* din 2 Martie: Deschiderea celui de al XIII congres agricol.
- Curentul și Universul* din 2—5 Martie: Desbaterile congresului: probleme și moțiunea congres. agricol.
- Porunca Vremii* din 5 Martie: *V. Dov.*: Păduririle stramoșești lăsate pe mâna evreilor.
- Dreptatea* din 6 Martie: Cum a fost administrat fondul bisericesc al Bucovinei: interpelarea deputatului *G. Alvirescu*.
- Excelsior* din 6 Martie: Lichidarea exportului de produse forestiere.
- Epoca* din 7 Martie: *C. Cr.*: Cadastrul forestier (Conferința Ing. Gh. Agapie).
- Curentul* din 7 Martie: Mișcare în personalul silvic superior.
- Curentul* din 9 Martie: *Theo. Maioreșcu*: În lumea vânătorilor; sosesc sitarii, aspecte ale braconajului.
- Culisele* din 12 Martie: Soc. anon. «Seria», sau jaful din pădurile Statului.
- Buna Vestire* din 13 Martie: Exportul nostru forestier cu Anglia.
- Universul* din 13 Martie: Pădurile Făgărașului exploatare de streini.
- Buna Vestire* din 13 Martie: *N. Bogdan*: Agonia codrului românesc.
- Tara Noastră* din 13 Martie: (*C. Cr.*): Cadastrul forestier al României (confer. la cerc. studii forestiere de Ing. Agapie).
- Gazeta* (No. festiv) din 14 Martie: Raiul princiar dela Broșteni, sat model, fabrica de cherestea, expoziția permanentă a produselor domeniului, în Capitală.
- Epoca* din 14 Martie: *Arhim. Scribar*: Slujitorii pădurilor împotriva mănăstirilor.
- Universul* din 14 Martie: *C. Geo-ge Munteanu*: Inzestrarea Mănăstirilor. (Cuvinte pentru M-rea Clocociov-Slatina).

- Gazeta* din 14 Martie: *C. Gr.*: Activitatea depozitelor Caps pe anii 1930—1936.
- Excelsior* din 16 Martie: In preajma noii campanii de export.
- Prezentul* din 18 Martie: *T. M.*: Declinul debușeului grecesc pentru lemnul din România: concurența Rusiei, Austriei și Jugoslaviei; consecința clearing-ului defectuos.
- Țara Noastră* din 19 Martie: *M. P. Florescu*: Corupția iudeo-politicianistă se întinde: Cazul cooperativelor din Neamț-Galu.
- Prezentul* din 20 Martie: Lichidarea datoriilor administrației grănicerești; compensarea și datoriile către Caps.
- Curentul* din 20 Martie: Modificarea unor articole din legea corpului silvic.
- Curentul* din 20 Martie: *Dr. N. Roșu*: Barbaria despăduririlor.
- Curentul* din 21 Martie: *Theo Maiorescu*: O bogăție în decadentă: Vânătoarea; consecințele reformei agrare; dispar slăbăteciunile codrilor.
- Nationalul Nou* din 21 Martie: *A. G.*: Lichidarea Soc. «Lomaș» e o datorie.
- Buna Vestire* din 23 Martie: *Dragoș Protopopescu*: Panamaua lemnului, (Soc. «Lomaș» în Parlament).
- Prezentul* din 24 Martie: (ss) *T. Cristureanu*: Iar Fondul Religionar.
- România Agricolă* din 25 Martie: *C. Cristea*: Pădurile, golurile alpine și noua lege de organizare și îndrumarea agriculturii. Cărți și reviste silvice.
- Dreptatea* din 26 Martie: *Dr. Dragmeșter*: In atențiunea țării; mari «afaceri», panamaua dela Vișeu de sus.
- Curentul* din 25 Martie: Deschiderea congresului ing. și tehnicienilor cadastrali.
- Curentul* din 26 Martie: *Th. Maiorescu*: In lumea vânătorilor: povestea «centrelor de cultură pentru vânat», ravagiile inundațiilor: permisele de vânat și pescuit; pășunatul.
- Țara Noastră* din 27 Martie: *P. Izanu*: Pericolul pulverizării pădurilor României (Conferința Ing. cons. M. P. Florescu la Soc. Politehnică).
- Excelsior* din 27 Martie: Cronica lemnului, situația export de produse forestiere.
- Buna Vestire* din 27 Martie: *Sergiu Florescu*: Jale mare în Maramureș: 54 munți în mâinile jidovilor: cum se exploatează pădurile; care e datoria Statului și organelor respective.
- Curentul și Universul* din 28 Martie: Inchiderea congresului ing. tehnicieni cadastral: moțiunea (pășunatul și punctul de vedere silvic).
- Țara Noastră* din 28 Martie: *M. P. Florescu*: Încă o pagubă de 1.525.000 lei la pād. Statului din Bilbor (Ciuc).
- Prezentul* din 30 Martie: *T. Tudor*: O avere imensă, fondul religionar: pierderi de 300 milioane lei pînă contracte oneroase și onorarii scandaloase.
- Curierul silvic* pe Martie: *M. P. Florescu*: Delicte prin pășunatul în păduri.
C. Cristea: Fondul religionar din Bucovina.
- Curentul* din 24 Martie: *Pamfil Șeicaru*: Invoiri la pășunatul... electoral.

C. Cristea

M E R C U R I A L E

EXPORTUL FORESTIER INTERNAȚIONAL ÎN 1937

Acțiunea CIB-ului și a ETEC-ului

Recenta criză economică mondială a deslănțuit o depresiune foarte mare asupra piețelor internaționale ale lemnului. Țările exportatoare, pe care criza le-au găsit cu cantități de materiale în depozitele fabricelor lor, au crezut că, dacă vor arunca cantități mari de lemnărie pe piețele importatoare și la prețuri mai reduse, își vor putea menține cantitățile exportate atinse în perioada prosperității postbelice (1922—1929). În lupta pentru plasarea mărfurilor disponibile, țările exportatoare au abandonat câmpurile lor de desfacere și au pătruns pe piețele deținute de alte țări exportatoare. (Cazul U. R. S. S.-ului și Poloniei, care deși alimentează țările industriale din Apus, au ajuns cu mărfurile până în Egipt și Grecia). Experiența a dovedit că atunci când consumatorul nu are putere de cumpărare, eftenirea prețurilor nu aduce întotdeauna o majorare a cantităților cumpărate: concurența fără limită aduce nesiguranța tranzacțiilor și contribuie mai mult la specula și rezistența din partea cumpărătorilor. Țările exportatoare de lemnărie s'au convins că o oprire a căderii prețurilor și o stabilizare a piețelor nu se poate face decât prin acorduri internaționale ce n'au întârziat să fie făcute și traduse în fapt.

CIB-ul (Comité international du bois) înființat în anul 1932, care este un organism jumătate oficial și jumătate particular, a reușit să stabilească relații regulate cu toți factorii competenți în țările exportatoare cât și în țările importatoare și să prepare puțin câte puțin, terenul pentru rezultatele concrete și tangibile din anii următori.

În țările exportatoare de lemnărie, au luat ființă organizații de export cu scopul de a realiza :

- standardizarea calitativă,
- unificarea condițiilor și a contractelor de vânzare.
- prețuri minimale.

Aiături de acordurile regionale, CIB-ul s'a interesat mai mult pentru prepararea acordului general prin care să se limiteze exportățiunile lemnului de rășinoase tăiat și geluit, care reprezintă 90—92% din totalul exportului european de chrestea — rășinoase și foioase.

Și astfel, la 15 Noiembrie 1935, s'a încheiat la Copenhaga acordul cunoscut sub numele de E. T. E. C. (European Timber Exporter Convention) prin care se limitează într-o formă obligatorie exportările lemnului de rășinoase — tăiat și gelut — la cantitatea de 3.850.000 Std. 3 anual; s'au fixat și cotele cantităților de cherestea de rășinoase exportate în anii 1931—1935. Rezultatele acestui acord sunt dintre cele mai laudabile. În conferința dela 1 Octombrie 1936, ținută la Stockholm, țările semnatare ale acordului ETEC, constatând că înțelegerea dela Copenhaga este respectată integral, și că exportul fiecărei țări se face cu respectarea cotei repartizate, au menținut și pentru anul 1937 aceleași cote, deși cererile țărilor importatoare s'au mărit.

Dăm mai jos cantitățile de cherestea și scânduri de rășinoase, fără părți de lăzi și traverse, exportate de țările europene în anii 1934, 1935 și 1936, exprimate în standarzi cubici :

	Cota ETEC.	1934	1935	1936
Suedia	820.000	874.865	713.865	815.657
Finlanda	1.005.000	1.046.237	985.320	1.036.034
U. R. S. S.	950.000	1.019.406	1.088.168	1.003.449
Polonia	313.000	331.350	266.123	341.725
Cehoslovacia	96.000	97.959	68.037	63.345
Austria	275.000	246.894	265.782	220.343
Iugoslavia	168.009	171.019	155.977	90.916
România	262.500	270.200	267.932	260.290
Norvegia	—	29.253	32.323	27.445
Estonia	—	72.507	41.937	34.846
Letonia	—	149.088	115.713	116.937
Lituania	—	27.638	43.253	39.300
		4.336.329	4.035.435	4.050.283

Din cifrele de mai sus rezultă că au fost respectate atât contingentul global fixat de ETEC pentru 1936, cât și contingentele fiecărei țări participante la convenția dela Copenhaga.

Datorită acestui rezultat unic în analele comerțului internațional, țările exportatoare de lemnărie din Europa, depun toate eforturile pentru ca nici în anul 1937 să nu depășească cotele ce le-a fost fixate de ETEC, deși pot plasa cantități mult mai mari de lemnărie, datorită cererilor dublate ale piețelor importatoare. Controlul exportului de rășinoase este făcut de către sindicatele forestiere, ce funcționează în țările de mai sus, iar exportul forestier se face în baza permiselor de export (Polonia, Cehoslovacia etc.).

Limitarea exportului nostru forestier

Din situația internațională a lemnului, rezultă că cererile țărilor importatoare sunt mărite cu 10—30% în raport cu nevoile lor din anii 1934 și 1935 însă nu pot fi acoperite, pentru considerentul că țările exportatoare și-au limitat

exportul cantitativ la cotele fixate prin ETEC. Cifrele statistice ale CIB-ului, ne arată că și în anul 1937. — în general — exportul forestier european se menține la nivelul cantităților exportate în anul 1936.

După publicațiile acestei instituții, exportul european în luna Ianuarie 1935—1937, a fost următorul (în m³).

	1935	1936	1937
Lemne de foc	27.682	22.094	42.164
Lemnărie de rășinoase	1.079.075	1.201.587	1.126.582
„ „ foioase	76.139	76.621	89.474
	1.182.896	1.300.293	1.258.220

În luna Ianuarie 1937, s'a exportat mai puțin decât în anul 1936. În acest interval, exportul forestier al României a fost următorul (în metri cubi):

	1935	1936	1937
Lemne de foc	7.452	8.029	23.563
Lemnărie de rășinoase	49.911	52.899	98.898
„ „ foioase	8.899	6.797	11.986
	54.292	67.725	134.447

Exportul românesc de lemărie a fost dublat în luna Ianuarie 1937 față de cantitățile exportate în anul 1936. Această situație, se menține și în lunile Februarie și Martie a. c. dacă luăm în considerație activitatea portului Constanța, și transporturile cu vagoanele făcute prin Grigore Ghica Vodă și punctele de frontieră dela granița de Vest. S'ar părea că, așa cum s'a început exportul nostru forestier, să ajungem la sfârșitul acestui an cu un export dublat, față de anii anteriori, dar și cu secătuirea și mai mare a rezervelor pădurilor noastre. După statistica de vânzare a UGIR-ului, dela 1 Ianuarie și până astăzi, în afară de contractele încheiate înainte de 1 Ianuarie a. c., executate în parte, rezultă că s'au vândut în total 713.000 m³, cherestea de rășinoase, din care 50% pentru Anglia. Dacă ținem seama de faptul că putem exporta în acest an numai: 1.200.000 m³, cherestea de rășinoase, cota repartizată de ETEC, rezultă că am angajat în 2 jumătate luni cca. 60% din cantitatea de rășinoase ce o putem exporta în 12 luni.

Dacă la cantitatea de 713.000 m³, rășinoase angajate până astăzi, adăugăm cca. 275.000 m³, rămași de livrat din contractele încheiate în anul 1936, ajungem la concluzia că: Angajamentele totale pentru exportul de rășinoase, reprezintă cca. 85% din cantitatea totală de cherestea de rășinoase ce o putem exporta în anul curent. Cererile din afară sunt mari, suținute — cu toate că prețurile lemnului nostru continuă să crească.

Exportul nostru de cherestea de rășinoase trebuie limitat cu orice sacrificii la cantitatea de cca. 1.200.000 m³, deși și această cantitate este mai mare

decât cea reală, bazată pe capacitatea normală de producție a pădurilor noastre de rășinoase.

Asociația Industriei Forestiere din România, prin circulara din 28 Martie 1937, sezizând situația arătată de noi mai sus, invită pe exportatori de a nu mai face angajamente în Anglia, până la o revizuire a contractelor vizate până în prezent, pentru a se stabili o normă și o limită în vânzările către această țară.

Exportatorii de lemnărie sunt avertizați că nu se va putea exporta în cursul acestui an decât cantitatea limitată de cherestea de rășinoase prin acordul ETEC, și care trebuie respectat.

Și pentru a nu se depăși cota de 1.200.000 m³, cherestea de rășinoase, trebuiesc sacrificate multe interese.

Evenimentele ce se vor succeda, vor aduce rezolvarea problemei dirijării totale a exportului nostru de lemnărie, pe care am dezvoltat-o în cronicile acestei reviste.

Situația pieței internaționale a lemnului

În toamna și iarna anului 1936/37, conjunctura lemnului a câștigat tot mai mult în intensitate și pe toate piețele, cu excepția Austriei, care întârpină oarecari greutăți pentru a-și plasa stocurile de materiale. Cererile de lemnărie, legate de perspectivele unei bune consumațiuni, în contrast cu anul anterior, sunt susținute nu numai în Anglia, însă pe toate piețele și chiar în țările exportatoare. Se pare justificată această conjunctură, mai ales prin acțiunea ETEC-ului, (European Timber Exporters Convention) de a se limita cantitățile exportabile de lemn în raport cu producția normală a pădurilor fiecărei țări. Prețurile continuă să crească și sunt susținute.

Cele mai multe cereri de lemnărie vin din Anglia, care se găsește într-o conjunctură crescândă tot mai mare, întărită prin nevoile înarmărilor și prin așteptarea unui consum mai mare cât și prin psihoza cumpărăturilor datorită temerii că marfa nu va fi suficientă și că prețurile se vor urca și mai mult. Cereri foarte animate sunt în Germania, Belgia, Statele-Unite, Africa de Sud și Egipt, care au un consum intern foarte animat, determinat de conjunctura gospodăriilor interne. În Egipt, prin scumpirea bumbacului puterea de cumpărare a țaranului s'a mărit și se va manifesta în curând printr-o mărire a consumului de lemnărie.

Cererile interne foarte animate sunt înregistrate în țările nordice.

Suedia trece printr-o conjunctură economică destul de bună. Viața economică a Finlandei este în plină dezvoltare, caracterizată prin expansiunea industrială, creșterea capacității de concurență a industriei naționale — datorită modernizării ce s'au făcut —, creșterea activității pe piețele de credit, —, ce au provocat dezvoltarea tot mai mare a industriei lemnului. În U. R. S. S., cererile interne pentru refacerea construcțiilor este tot mai mare, și prin această

se reduce capacitatea de export. Polonia și Cehoslovacia, prin îmbunătățirea situației lor agricole au de acoperit nevoile consumului lor intern cât și nevoile industriilor care sunt în plină dezvoltare.

Canada, a cărei situație agricolă se îmbunătățește, scontează posibilitatea de a plasa lemnul — materia primă pentru construcții — în U. S. A. și Japonia.

Olanda, Ungaria, Franța, Italia, Palestina, cunoscând o conjunctură agricolă și comercială bună, necesită lemnărie în cantități destul de apreciable iar prețurile pe aceste piețe au tendința de a se majora.

Se observă că numai Austria și Norvegia au stat mai mult în expectativă, în ce privește îmbunătățirea piețelor lor, și că în ultimile luni cererile piețelor lor interne sunt tot mai mari.

Țările exportatoare de lemnărie se abțin de a plasa restul disponibilului de lemn exportabil, datorită tendinței de urcare a prețurilor. U. R. S. S., care are siguranța limitării cotelor exportabile stabilite de ETEC, duce o politică de a se reține dela vânzări pe toate piețele, Finlanda, care a făcut vânzări masive în iarnă, are depozitele desertate și așteaptă o nouă urcare a prețurilor. Polonia și Cehoslovacia, bazate pe experiența anului anterior, duc o politică reținută, nu aruncă disponibilul exportabil decât în cantități mici și la prețuri crescânde. În România, piața lemnului este foarte activă datorită cererilor numeroase din afară cât și situației favorabile din țară, provocată de conjunctura agriculturii și a industriei ce se găsesc în plină dezvoltare.

Recolta abundență din anul precedent, valorificată la prețuri superioare chiar prețurilor atinse înainte de criză, a influențat într-o măsură mare puterea de cumpărare a țaranului român, astfel încât se prevede ca piața internă a lemnului să fie în sezonul actual de primăvară mai mult decât activă. Sunt anunțate noi construcții (uzine, fabrici, blocașuri etc.) de stat și particulare, ce vor absorbi cantități masive de lemnărie.

Cererile din străinătate au sporit considerabil, și dată fiind lipsa de lemn de rășinoase pentru nevoile urgente, exportatorii din România se abțin dela vânzări mari, și cu termene lungi, și eventualele mici vânzări nu le fac decât la prețuri superioare celor minimale fixate de Asociația Industriilor Forestiere.

Exportul via terra, spre Ungaria, Germania și Anglia, continuă să fie foarte susținut și mai mare decât în anul precedent.

Deosebit de activ este exportul în bazinul Mediteranean, cu deosebire în Siria, Palestina și Egipt.

Schimbul cu Grecia este ca și inexistent, datorită întârzierii lichidării disponibilului de cca. 150 milioane lei blocați la Banca Națională a Greciei. Această întârziere este datorită faptului că în prezent Grecia își acoperă nevoile prin importul lemnului austriac și jugoslav, care sunt ceva mai efține decât lemnul românesc, însă cu mult inferioare din punct de vedere calitativ.

Cercurile noastre comerciale sunt optimiste în cece privește exportul în Grecia, fiindcă Grecii nu se pot dispensa de lemnul nostru.

Exportul de lemn în Italia nu a fost reluat, deși convenția este semnată. Piața Italiană cere din România, marfă de calitate bună și oferă prețuri mari.

însă B. N. R. nu garantează plata liretelor ce-ar intra în țară decât în măsura disponibilităților, ceea ce creiază o stare de nesiguranță și ca atare exportatorii români se abțin dela orice plasament în Italia.

Bulgaria poate absorbi cantități mari de lemnărie, în special cioplitură, șipcărie și scânduri pentru lăzi — de ouă, fructe, tutun, etc. —, însă nu se poate face export din lipsa unei convenții de schimb.

Activitatea industriei forestiere.

Resurecția economică din anul 1936 și cererile neobișnuit de mari din afară, au provocat o nouă dezvoltare a industriei lemnului. Fabricile închise în timpul crizei și-au reluat activitatea cu observația că nu mai pot tăia aceleași cantități de lemn ca înainte de criză din cauza reducerii considerabile a pădurilor de rășinoase. Datorită epuizării posibilităților normale ale pădurilor de rășinoase și stejar, industria forestieră internațională își îndreaptă privirile asupra rezervelor de fag, ce vor constitui mâine materia primă cu care se vor alimenta atâtea fabrici de placaj, etc.

Soc. Lomaș a construit deja o fabrică de cherestea cu 4 gateri în regiunea Baia-Mare și are în proiect fabricile dela Sovata (Mureș) și R. Sărat, în care să debiteze fag și stejar. La P. Neamț Domeniul Coroanei a proiectat construirea unei fabrici de placaj.

Alte fabrici mici pe Valea Trotușului și Mureșului, etc., sunt pe punctul de a fi puse în funcțiune, în scopul de a se debita exclusiv lemnul de fag.

Industria fagului are toate șansele să se desvolte, date fiind prețurile reduse fixate pentru sortimentul de fag, cât și debușeurile asigurate ale acestui articol, în special pe piața Orientului.

Prețurile sunt într-o continuă urcare

Compartimentul lemnului rotund.

În Bucovina, unde se are numai posibilitățile normale ale pădurilor, lemnul de rășinoase cunoaște astăzi o supralicitare continuă ajungând până la 600 Lei/m³, predat pe rampa fabricelor.

Pe Valea Bistriței prețul lemnului de rășinoase calculat în picioare, s'a urcat dela 80—100 Lei/m³, cât era în iarna 1935/36 la cca. 250—350 Lei/m³.

Lemnul rotund de rășinoase pentru fabrică se vinde predat ab schelă P. Neamț, cu prețul de 525—550 Lei/m³.

La Galați, se vinde lemnul de rășinoase predat în plute cu 600—700 Lei/m³, variind cu grosimea și calitatea lemnului.

Lemnul de Bilbor a atins prețul de 320—350 Lei/m³, în picioare.

Cca. 25.000 m³, lemn rotund de rășinoasă din regiunea Bilborului au fost vânduți la licitația ținută de CAPS la 25 Februarie a. c. cu prețul de 621 Lei/m³, lemn brut debitat și predat încărcat în vagon stația Toplița.

O vânzare identică s'a făcut între particulari, obținându-se 620 Lei/m³, lemn brut debitat în fabrica Bicazul din Bacău și predat ab vagon linia de

garaș Bacău, cu obligația cumpărătorului de a avansa sumele de bani necesare exploatarei și industrializării lemnului de rășinoase.

Stejarul pentru lucru, dela 40 cm. diametru la mijloc, este căutat în special de Soc. Litraș care a angajat comenzi mai mari de stejar pentru Anglia, direct sau prin Soc. Natschitz din Jugoslavia.

În regiunea Ploești-Băicoi, se obține pe stejarul cl. I-a, cca. 1200—1300 Lei/m³. loco pădure.

La granița de Vest spre Cehoslovacia, în regiunea Satu-Mare, se debitează cantități mari de stejar, ce sunt exportate în Cehoslovacia, Austria și Germania.

Din cauză că stejarul cl. I este în cantități insuficiente, se debitează în fabricile Lomașului mult lemn subțire de stejar (20—25 cm. diametru la mijloc) din care se fac frize de parchete de 25 mm. grosime.

Compartimentul cherestei de rășinoase.

A. Cotațiile pe piețele internaționale.

Contrar regulilor din anii anteriori, când prețurile înregistrau scăderi spre toamnă, în anul 1936 s'a înregistrat o urcare cu totul particulară a prețurilor, care s'au continuat în fiecare lună câștigând în intensitate și suprafață. La începutul anului 1937, prețurile au continuat să crească astfel încât astăzi sunt cu 50—80% mai mari decât prețurile cotate la sfârșitul anului 1935/36.

După cum am arătat în cronică din luna Februarie a. c., Anglia este astăzi adevăratul regulator al pieței lemnului din Europa.

Pentru a vedea evoluția prețului lemnului de rășinoase pe piața engleză, dăm mai jos aceste prețuri cotate în anii 1934—1937 calculate în Lire sterline per standarz cubici, și după proveniență (fără exportatoare) folosind buletinul informativ (Informationsdinst) al CIB-ului (No. 10 din 27 Februarie 1937).

	1934	1935	1935	1936	1936	1937	1937
	I—III	I—III	VIII	VIII	XI	II	III
Producția rusească (sortare de Leningrad cl. I-a) . . .	11.17.7	9. 2.6	9.17.6	11.17.6	13.10.0	15.10.0	17. 0.0
Producția Suedeză	11.10.0	10.12.6	9. 5.0	13.12.6	14.12.6	16. 0.0	16.10.0
„ Finlandeză	10.10.0	9.12.6	9. 0.0	13.10.0	14.10.0	15. 0.0	—
Marfă pentru geluit: Norvegiană, Suedeză, Poloneză . . .	12.00.0	11. 0.0	9.10.0	12.15.0	13.15.0	15.10.0	—
Capsul Polonez	—	—	—	11. 2.6	12.15.0	14.15.0	—
2,5X7" u/s	—	—	—	9.12.6	11.15.0	13.15.0	—
2,5X7" Va	—	—	—	—	—	—	—
Marfă de Danzig	—	—	8.10.0	9.10.0	12.10.0	13.15.0	—
7" u/s	—	—	7.10.8	8.10.0	11.15.0	12.15.0	—
7" Va	—	—	—	—	—	—	—
Marfă de Canada	—	—	8.10.9	11.10.0	12.10.0	13.10.0	—
„ Românească	—	—	—	—	—	—	14. 0.0

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă că nivelul cel mai scăzut al prețurilor a fost atins la sfârșitul lunii August 1935 după care a urmat urcarea neîntreruptă ce n'a atins încă nivelul cel mai ridicat.

Prețurile lemnului de rășinoase pe piețele din Franța, Belgia, Olanda și Germania sunt aproape la fel ca prețurile de mai sus date pentru piața engleză, mai ales că prezintă și aceleași varietăți.

B. Prețurile lemnului românesc.

Lemnul românesc ocupă astăzi una din cele mai bune poziții pe piața internațională iar producția fabricelor noastre de cherestea este acoperită până în August a. c.

În lunile Ianuarie și Februarie a. c. s'a angajat o cantitate de lemnărie ce reprezintă o treime din exportul nostru total din anul trecut.

Datorită cererilor externe mult superioare producției fabricelor noastre de cherestea, și sub influența conjuncturei favorabile din toate ramurile activității economice din România, prețurile lemnului de rășinoase continuă să crească.

Prețurile pentru cherestea de rășinoase destinată pentru Orient fixate de Asociația Industriilor Forestiere la 5 Ianuarie a. c. au fost revăzute la 9 Martie a. c. și majorate cu 5 sh./m³. (170 Lei⁸³).

Aceste prețuri calculate fob Galați sunt următoarele :

Cal. tip Alexandria în specificație (70% late și 30% înguste și morali)		M. ³ 1550 Lei
idem tip Siria		1475 "
înguste 10—17 cm.		1425 "
morali		1450 "

Prețurile sunt ferme și cu tendințe de majorare (100—150 Lei/m³). Încheerile din ultima săptămână, pentru Siria, Egipt și Palestina, au fost făcute la prețurile de mai sus. Totuși fabricanții, cer astăzi prețuri și mai mari, iar importatorii care cunosc foarte bine tendința generală, a pieții lemnului, sunt nevoiți să accepte aceste majorări.

Prețurile lemnului românesc pentru Ungaria au fost majorate deasemeni în mod treptat.

Dănuț mai jos variația prețurilor cherestelei de rășinoase pe piața ungară — paritate Buda-Pesta — în pengoe.

Marfă lată 19—30 cm.

	14.IX.1936	24.IX	17.XI	1.XII	1.II.1937
F. C.	57	59	62	63	68
T. B.	50	52	56	60	63
D.	50	52	54	56	60
rigle	55	57	58	63	64

Prețurile minimale pentru Ungaria fixate de UGR sunt depășite cu 2—3 pengoe/m³.

Sortarea cherestelei de rășinoase.

Sortarea calitativă a cherestelei de rășinoase din România esae o lucrare cu caracter conjunctural.

În general, piața lemnului cunoaște sortarea slabă și sortarea bună, după cum este certă sau oferită cheresteaua de rășinoase.

Rusia, Polonia, Finlanda, Suedia și țările baltice, unde exportul lemnului este exclusiv în mâinile exportatorilor băstinași, au deja standardizate clasele pentru sortarea cherestelei de rășinoase. Aceste clase suferă mici variații de 10—12% în sus sau în jos după conjunctura pieței internaționale.

În România însă unde exportul de lemn este deținut în parte de importatori, nu s'a putut realiza standardizarea cherestelei de rășinoase, decât după o activitate continuă de peste 3 ani desfășurată de Asociația Industriei Forestiere prin comisiile sale de control.

După urma acestui control au câștigat fabricanții de lemnărie care în majoritate vând produsele lor franco vagon stația de încărcare.

Unii importatori prin agenții lor și intermediarii (în special pentru Grecia) au cumpărat dela fabricanți mărfuri sortate la limita de sus pentru a le exporta în unele cazuri într'o clasă superioară.

Acțiunea întreprinsă de comisiile UGIR-ului a dus la standardizarea sortimentelor de rășinoase pentru bazinul Mediteranean.

Chiar astăzi, când fabricele mai «greșesc» și întâresc sortarea, sunt avizate imediat de Ugir pentru a revizui sortarea.

Exemplu : s'a încărcat săptămâna trecută o partidă de brad pentru Siria, pe s/s Oituz. Marfa a fost livrată de o mare întreprindere românească. La controlul calitativ s'a găsit scândri de cl. III-a deși astăzi nu se mai livrează pentru Siria decât cl. V-a și cl. VI-a.

Întreprinderea în cauză a și fost avizată pentru a lua măsurile respective dictate de împrejurări.

Sortarea cherestelei de rășinoase din urma înțelegerii din Februarie a. c. intervenită între marele societăți forstiere, este următoarea :

În general sortarea este slăbită cu 25% față de sortarea din 1935.

În Anglia se livrează :

select, tombantul original inclusiv cl. IV,

u/s cl. IV de export, în proporție 60—70% u/s și cl. IV engleză se înțelege cl. V românească.

Millburn cuprinde u/s și cl. IV amestecate.

Calitatea Alexandria pentru Egipt este formată din cl. IV și V-a.

Calitatea Siria pentru Palestina și Siria cuprinde cl. V-a și VI-a,

Calitatea Alexandria pentru Ciprus este o clasă IV pentru export sortată spre limita de sus.

Dacă sortarea este standardizată, se evită discuțiile inutile la încărcarea partidelor în vapoare, iar cumpărătorii nu vor mai manifesta exigențe calitative nejustificate.

Exportul european al lemnului în 1936

După datele statistice ale CIB-ului (Comité International du bois), exportul forestier european în anul 1936, în comparație cu anul 1935 a fost următorul (în metri cubi):

	1936	%	1935	%
Lemne de foc	416.487	1	603.042	2
„ rotund pt. gatere	3.042.505	8,5	3.295.686	9
„ de mine	4.236.617	12	4.228.804	11
„ ptr. hârtie	5.977.234	16,5	6.715.346	18
stâlpi de telegraf	675.444	2	909.514	2
traverse	665.485	2	643.793	2
cioplitură	671.849	2	615.454	2
doage	78.779	—	67.423	—
cherestea	18.524.984	50,5	18.392.572	49
scânduri geluite	1.310.580	3,5	1.147.412	3
pârți de lăzi	786.506	2	741.778	2
Total	36.059.470	100	37.420.824	100
indice de exportare	96,4		100	

Exportul european de lemnărie în 1936, a înregistrat deci o scădere de 3,6% față de cantitatea exportată în anul 1935.

Această diminuare am arătat mai sus, a fost determinată de faptul că, consumul intern al țărilor exportatoare a fost mai mare în anul expirat, influențând asupra stocurilor de lemnărie rezervate exportului internațional, care s'a redus considerabil.

Poziția României în exportul european al lemnului.

La exportul european al lemnului au luat parte țări exportatoare din Europa.

Pentru a fixa poziția României în comerțul european de lemnărie, dăm mai jos cantitățile de lemn exportate în anul 1935—1936 de fiecare țară în parte: (în metri cubi).

	1936	%	1935	%	clasificat
Norvegia	267.917	0.7	256.603	0.7	12
Suedia	4.434.276	12.3	4.425.348	10.8	3
Finlanda	8.620.121	23.9	8.308.914	22.2	2
Estonia	340.528	1.-	380.196	1.1	11
Letonia	1.224.417	3.3	1.145.667	3.0	8
U. R. S. S.	10.572.364	29.3	11.872.901	31.7	1
Lituania	347.628	1.0	275.647	0.7	10
Polonia	2.911.548	8.1	3.045.695	8.2	4
Cehoslovacia	2.322.562	6.4	2.595.126	7.0	5
Austria	2.260.014	6.3	2.445.305	6.5	6
Jugoslavia	861.470	2.4	1.433.443	3.8	9
România	1.893.625	5.3	1.603.756	4.3	7
Total	36.059.470	100	57.420.824	100	

Din tabloul de mai sus rezultă următoarele :

1. Exportul forestier al României reprezintă 5.3% din exportul total al lemnului european. România deține și în anul 1936 locul al 7-lea între 12 state europene exportatoare de lemnărie.

2. Și-au redus considerabil exportul forestier : U. R. S. S. (cu 18%), Jugoslavia (cu 40%), Austria, Polonia, Estonia și Cehoslovacia.

3. Și-au mărit exportul forestier : România, Lituania, Norvegia, Suedia și Finlanda.

Caracteristicile exportului forestier.

Dacă comparăm exportul forestier al României din punct de vedere al esențelor, cu exportul european, vom vedea că poziția României din acest punct de vedere este foarte bună.

Dăm în tabloul următor cantitățile de lemnărie pe natură de esențe, exportate în anii 1936 și 1935 de România și de toate țările exportatoare de lemnărie din Europa : (în metri cubi).

În baza acestui tablou stabilim următoarea corelație între exportul forestier european și cel românesc :

Felul materialelor	E u r o p a				R o m â n i a			
	1936	%	1935	%	1936	%	1935	%
Lemne de foc	416	1	603	2	201	11	199	12
Lemnărie de rășinoase	31414	95	35428	95	1472	78	1269	79
" de foioase	1229	4	1190	3	220	1	135	9
Total	36059	100	37421	100	1893	100	1603	100

1. În general România deține 5.4% din totalul exportului forestier european.

2. Baza exportului european o formează lemnăria de rășinoase.

3. Lemnăria de foioase (stejar, fag, tei, etc.) reprezintă exportul său total de lemnărie.

5. Din compartimentul lemnului de foioase, România participă cu 18% la exportul european.

6. Exportul de foioase al României este în creștere în fiecare an.

Din comparația făcută mai sus, rezultă în mod categoric că România deține un rol de mare importanță în exportul european al lemnului de foioase.

Datorită cererilor mari în compartimentul foioaselor poziția României se consolidează tot mai mult pe piața internațională a lemnului.

Comparând exportul forestier al României, cu exportul european din punct de vedere al naturii esențelor, ajungem la concluzii destul de importante pentru politica de mâine a exploatării raționale a pădurilor noastre.

Necesitatea exploatării raționale a tuturor pădurilor din România.

Exploatarea pădurilor noastre din ultimele 3 decenii s'a soldat cu :

— epuizarea rezervelor de stejar,

— decimarea pădurilor de rășinoase prin tăerea în fiecare an a 2—3 posibilități anuale.

— ocolirea pădurilor de fag care se pretează totuși la o industrializare remuneratorie.

Imperativele ce definesc politica lemnului nostru pentru 1937, trebuie să aibă la bază situația reală și precară a pădurilor noastre.

Aceste imperative sunt următoarele :

1. Să fie cruțate ultimele rezerve ale pădurilor de stejar, a căror frumusețe mai dăinuiește doar în descrierile cronicarilor.

2. Exploatarea pădurilor de rășinoase să se facă numai cu respectarea raportului susținut, adică să nu se taie anual decât posibilitatea reală a acestor păduri.

3. Fagul să constituie centrul exploatărilor noastre forestiere.

4. Să se desvolte industria lemnului contra-placaj de fag, tei, plop, mesteacăn etc. și care să fie introdus cât mai mult în masa consumatorilor din România, și să fie exportat în țările din Orient, unde este foarte căutat.

Prin dezvoltarea industriei lemnului de fag, se vor reduce exploatării excesive ale pădurilor de rășinoase.

Toate aceste imperative se transformă în realități numai în cazul când se va organiza dirijarea totală a exportului nostru forestier .

Vasile C. Filip

R E C E N Z I I

Prof. Dr. Ing. F. Kollmann.

Technologie des Holzes.

Technologia lemnului,
XVIII + 765 pag. 8°. 604 fg. 1 Tab.

Ed. Julius Springer, Berlin, 1936.

Prețul: broșat 65 Rm., legat 69 Rm.

Studiul lemnului a luat în ultimele două decenii o extraordinar de mare dezvoltare, căreia, în mare măsură, i se poate datora locul pe care și l-a recucerit lemnul printre cele mai valoroase materii prime. Diferitele puncte de vedere din care a fost studiat lemnul, adus la o specializare foarte înaintată și numărul publicațiilor a ajuns atât de mare încât cu greu mai poate cineva să se orienteze în acest studiu și să-l stăpânească. Din ce în ce s'a simțit mai mult nevoia unei sinteze a acestui material nou, a unei sistematizări și prezentări într-o formă mai accesibilă pentru ca specializarea prea îndepărtată să nu ducă la pierderea imaginii de ansamblu a studiului.

Această lipsă a unei cuprinzătoare tehnologii a lemnului, care să prezinte mai ales rezultatele cercetărilor din ultimii ani, atât de profund științifice, o împlinește cartea profesorului F. Kollmann.

Materia este împărțită în următoarele mari capitole :

I. Constituția lemnului.

II. Fizica lemnului.

III. Elasticitatea și rezistența lemnului.

IV. Chimia lemnului. -

V. Conservarea și uscarea lemnului.

VI. Prelucrarea lemnului.

VII. Curbarea și împreunarea lemnelor.

VIII. Îmbunătățirea lemnului.

IX. Utilizarea deșeurilor.

În primul capitol, după ce se face descrierea elementelor lemnului ce se pot distinge printr'un examen macroscopic (razele medulare, inelele anuale, duramentul, alburnul, culoarea, luciul, etc) și microscopic (vasele, traheidele, punctuațiile areolate, parenchymul și fibrele), autorul trece la noul și interesantul studiu al microstructurii lemnului. Posibilitatea ce o dau razele Röntgen de a cunoaște mai în amănunt constituția materiei din care este format lemnul, a dat la iveală noi baze de explicație pentru multe curiozități ale însușirilor lemnului, descoperind cu aceasta noi domenii în care trebuie intervenit, pentru a putea cât mai mult stăpâni acest material.

Tot în acest capitol sunt trecute în revistă defectele lemnului, insistându-se în special asupra descrierii și importanței lor.

Însușirile fizice ale lemnului fără de cunoașterea cărora este imposibilă o studiere mai completă și o mai rațională întrebuințare sunt amplu prezentate în capitolul II.

Greutatea specifică a lemnului și a substanței lemnoase, metodele și aparatele de măsură, legătura dintre greutatea specifică și umiditate, lățimea inelului anual, cantitatea lemnului târziu, variația greutății specifice după regiuni condițiunile de vegetație și situația probei chiar în același arbore sunt enunțuri de probleme mult desbătute aci și extrem de interesante.

Deasemenea toate problemele ce rezultă din relațiunea dintre apă și lemn, probleme care, nerezolvate, au făcut ca mult timp lemnul să fie ocolit ca materie primă în lucrări mai fine, sunt astăzi complet studiate. În cartea lui Kolmann ele sunt tratate sub următoarele titluri: relațiuni statice între lemn și apă (echilibrul higrometric), determinarea echilibrului higrometric și a momentului saturației fibrei, stările lemnului peste momentul saturației fibrei, fenomenul de hysteresis între echilibrul higrometric stabilit prin absorție și desorbție, metode și aparate pentru măsurarea umidității, legile umflării și constragerii lemnului, influența greutății specifice, a structurii și umidității asupra «jocului» lemnului, viteza și energia umflării lemnului, umflarea în diferite medii lichide, aparate de măsură pentru umflare, mișcarea apei în lemn, uscarea ca problemă de difuziune, procedee mai precise de calcularea uscării artificiale, teoria impregnării lemnului.

Importante pentru constructorii în lemn sunt subcapitolele privitoare la proprietățile calorice, electrice și acustice ale lemnului, de unde se pot înțelege însușirile care fac din lemn unul din cele mai bune materiale de izolare și deci modul cum trebuie utilizat lemnul în construcții de case, turnuri de antene, etc. Rezistența la frecare a lemnului față de lemn sau alte materiale, uscat sau uns cu di-

ferite substanțe, încheie acest mare capitol al proprietăților fizice.

Capitolul III este destinat problemelor de elasticitate și rezistența lemnului. Aceste probleme s'au bucurat de o deosebită atenție încă din primele zile ale cercetării lemnului în foarte multe țări. Rezultatul a fost o bogată literatură, însă foarte greu de urmărit și comparat, din cauza diversității metodelor de lucru, a unităților de măsură, a mărimilor probelor, etc. Autorul a învins aceste greutăți prezentându-ne o sinteză foarte clară a acestui material. Proprietățile elastice, rezistențele la compresiune, flambaj, întindere, încovoare, torsiune, forfecare, izbire, spintecare, precum și oboseala, duritatea și uzura lemnului, sunt amănunțit studiate în legătură cu factorii cari le-ar putea influența, ca: greutatea specifică, direcția fibrelor, mersul inelelor anuale, etc.

De o deosebită valoare sunt subcapitolele privitoare la rezistențele admisibile și metodele oficiale de încercarea lemnului în diferite țări.

Noțiunile de chimia lemnului, ce se dau în capitolul IV, nu constituiesc decât strictul necesar pentru înțelegerea valorii lemnului cca materie primă, în industria chimică.

Astfel, constituenții lemnului și proprietățile lor chimice (celuloza, higiena, ceara, rășinile, materiile azotoase, tanante și colorante) ca și metodele, aparatele de extragere și importanța lor din punct de vedere industrial, nu sunt decât pe scurt redată.

Studiul coroziunii lemnului din cauza acizilor, bazelor, soluțiilor de săruri, etc. este foarte interesant pentru că ne pune în evidență superioritatea lemnului față de alte materiale în mediile unde se găsesc aceste substanțe (fabrici, vase cu substanțe chimice, etc.).

Descompunerea lemnului este studiată de autor în legătură cu celt trei cauze care ar putea-o produce: căldura, bacteriile, ciupercile și animalele vătămătoare (insectele în special). Un subcapitol special îl ocupă problema influenței timpului tăierii arborilor asupra însușirilor lemnului.

Capitolul V este consacrat celor două dificile probleme din tehnologia lemnului: prezervarea și uscarea. Deși aceste chestiuni au fost în atenția omului din timpuri foarte vechi și deși s'a ajuns la realizări de o indiscutabilă valoare, ele continuă totuși să preocupe într-o foarte largă măsură pe cercetători și practicieni. Pregătirea lemnului, toate sistemele de prezervare și substanțele întrebuințate până azi, sunt descrise amănunțit în acest capitol.

Procesul uscării este urmărit dela lemnul verde până la depozitarea lemnului uscat. Uscarea naturală și toate sistemele de uscare artificială cu regulile și calculele lor sunt pe larg redată.

Aburirea lemnului formează un subcapitol special.

Capitolul VI tratează despre prelucrarea lemnului, insistând mai mult asupra procesului mecanic al lucrului diferitelor mașini (gaterc, fierăstrae cu panglică, circulare, mașini de rindeluit, de găurit, frezat, strungit, șlefuit, etc.).

În cap. VII și VIII se găsesc amănunțit expuse toate procedeele de prelucrare pentru multiplele întrebuințări ale lemnului. Curbarea, reunirea lemnelor prin: incleere, cue, șuruburi și pene; fabricarea placajelor și furnirelor, cu însușirile lor: fabricarea lemnului presat, bakelizat, încleat și presat; tehnica șlefuirii, vopsirii, lăcuirii, lustruirii, etc., sunt câteva titluri ale subcapitolelor atât de admirabil tratate în această carte.

Ultimul capitol cuprinde mijloacele de utilizare a lemnului de mici dimensiuni și a deșeurilor, prin: ardere, carbonizare, gazeificare, distilare, extracții, etc.

Trei tablouri anexe încheie cartea. Primul tablou conține, în cifre, proprietățile celor mai importante specii lemnoase.

Lipsurile din acest tablou pot arăta, într-o măsură, cât câmp încă necunoscut este în studiul lemnului.

Al doilea tablou prezintă valorile presiunii elastice a vaporilor și umiditatea relativă corespunzătoare, deasupra sărurilor, soluțiilor de săruri și amestecurilor de acid sulfuric și apă la temp. de 20° C, iar cel de al treilea servește la calcularea valorii durtității după Brinell.

Numai dintr'o simplă însușire a titlurilor capitolelor și subcapitolelor se poate vedea cât de amplă expunere s'a dat tehnologiei lemnului în această carte, și cât de variate probleme pot fi atacate, înarmat fiind cu rezultatul acestor cercetări.

Mulțimea figurilor „a curbelor, exemplelor numerice în strânsă legătură cu întrebările pe care le pune practica dau posibilitatea de a înțelege cu ușurință textul. Trei indexuri alfabetice, pentru autori, specii lemnoase și denumiri, înlesnesc consultarea acestui extraordinar de bogat material.

Cine vrea să cunoască vreo chestiune de tehnologia lemnului poate găsi în această carte un rezumat clar al celor ce s'au realizat până în 1936, iar mulțimea indicațiilor de literatură îi poate servi pentru a merge mai departe în amănunte.

Rezultat al unei munci extraordinare de adunare a acestui material. (scris în atâtea limbi și răspândit în atâtea publicații de specialitate) de selecționare, sistematizare și de logică și clară prezentare, cartea aceasta aduce unul din cele mai mari servicii acelor pe cari, într'o

formă oarecare, îi interesează lemnul. Autorului i se cuvine toată admirația și mulțumirile acestora.

N. Ghelmezii

Albert Hesse, Prof., Dr.

Statistik. Bd. IV. des Grundrisses der politischen Oekonomie. VII, 214 pag. 8°. Jena: G. Fischer, 1934.

Dacă ar fi vorba să judecăm lucrurile după starea lor de fapt am fi îndreptățiți să tragem concluzia că românul nu are înțelegerea trebuitoare pentru precizia statistică. Intuiția — de cele mai multe ori identică cu o impresie foarte superficială — a fost adesea sursa de inspirație în conducerea treburilor publice în Țara noastră. Așa se și explică faptul că prea adesea se dau, în scurt timp, asupra aceleiași probleme soluțiuni ridicol de opuse.

Pentru a rămâne în cercul nostru de preocupări, amintim cât de multe lipsuri au statisticele noastre forestiere de până acum și cât de departe suntem de cunoașterea stărilor reale din economia noastră forestieră, prin mijlocirea metodelor statistice. Nu ne-am legănat noi până bine de curând în iluzia «imenselor noastre bogății forestiere»? Și ce greșeli mari, adevărate atentate la viitorul economic al națiunii, s'au comis sub paravanul acestei credințe, lansate de cine știe ce poet, turist ocazional din tren sau șarlatan politic... La primele încercări de exprimare a stărilor economiei noastre forestiere sub forma cifrelor, situația ne-a apărut peste fire de îngrijorătoare. Și suntem încă foarte departe de cunoașterea reală a lucrurilor.

Intr'un caet precedent al Revistei noastre, am arătat la ce grad de perfecțiune a ajuns, sub acest raport față de noi,

o mică, săracă și foarte tânără țărișoară de pe malurile golfului Riga¹⁾.

Viata economică și socială modernă se complică vertiginos. Rolul conducătorilor ca și al factorilor activi din această viață, devine din ce în ce mai dificil și plin de responsabilitate. Cunoașterea cât mai deplină și tot deodată sub o cât mai simplă formă a stărilor și tendințelor respective, constituie punctul de plecare, absolut necesar al unei bune acțiuni. Pădurea și economia forestieră urmează, se înțelege cursul general al lucrurilor.

Nădăjduind că vom face un mic serviciu camarazilor de profesiune — și a-nume la câți mai mulți dintr'inșii — le atragem luarea aminte prin cele de față, asupra unei foarte bune lucrări de statistică.

Autorul său este o personalitate de primul rang în lumea științifică și publicistică germană. De aproape 20 de ani el este conducătorul publicațiunii «Grundriss zum Studium der politischen Oekonomie», inaugurată acum 40 de ani de Conrad. Această publicațiune se divide în patru părți: 1. Economie politică generală; 2. Politică economică; 3. Finanțe și 4. Statistică. Ultima se subimparte la rândul său în 3 volume distincte. Deși unitar gândite, ca împărțire a materiei, ca volume ele apar independent. Prima, de pildă, se găsește la ediția a 12-a, pe când cele trei părți ale statisticii se află la a 5-a, a 3-a și la a 4-a ediție.

Cartea de față, integrând cele trei subpărți amintite mai sus, inaugurează o nouă publicație. «Grundriss der politischen Oekonomie», concepută într'o for-

1) Amijas Spiestuve: «Statistique forestière de la Lettonie et activité du département des forêts du 1. IV. 1934 au 31. III. 1935. Recenzie în «Revista Pădurilor» 1936, pag. 1125.

mă mai restrânsă decât în publicația Conrad.

După cum o mărturisește autorul însuși, «Cartea aceasta nu este scrisă pentru statisticieni ci pentru cei ce fac uz de statistică». Considerațiunile de ordin practic au fost avute în vedere în primul rând. S'a stabilit o scară a preferințelor după însemnătatea practică a diferitelor chestiuni și după posibilitatea lor de aplicare. Astfel s'au lăsat la o parte subtilitățile de ordin matematic, în schimbul cercetărilor metodice, bazate pe logică și noțiuni, a vieții reale, așa cum se prezintă ea pentru statisticianul practic.

În afara introducerii (Natura și împărțirea statisticii; Literatura generală), materia este dispusă în 2 părți. I. Statistica generală și II. Statistica aplicată. Prima este subîmpărțită în 5 capitole: 1. Observarea stărilor și fenomenelor de masă; 2. Reprezentarea rezultatelor; 3. Valorificarea lor; 4. Evoluția statisticii; 5. Organizarea statisticii practice. Cea de a doua, în 2 capitole mai mari: 1. Statistica demografică și 2. Statistica economică și socială. În total, cartea conține 34 de articole, fiecare cu indicarea literaturii sale speciale se înțelege, aproape numai nemțească.

Pentru noi silvicultorii, are deosebită importanță partea I, de statistică generală (62 pag.). Fiecare silvicultor ce conlucrează la întocmirea unei statistici de specialitate ar trebui să fie lămurit asupra acestor elemente de bază și de valabilitate generală pentru orice gen de statistică. Rămân în afară de discuție cei ce organizează și conduc întocmirea unei statistici. Cultura acestora în specialitatea respectivă trebuie să depășească cu mult nivelul reprezentat de această carte.

Din statistica aplicată ne interesează în totalul său, capitolul al doilea (77

pag.) și în mod deosebit, articolele referitoare la statistica muncii, agricolă, a stabilimentelor industriale și a transporturilor.

Deși partea aplicată privește în deaproape condițiunile germane și deși elementele specific forestiere sunt foarte reduse — desigur, în proporția lor justă de rest — și silvicultorul își va lărgi extraordinar de mult perspectiva cunoștințelor sale, precizându-le totdeauna pentru nevoile sale, prin citirea acestei admirabile cărți.

Stilul său se distinge printr'o claritate și o grijă de simplificare a lucrurilor rar întâlnită. Buna sa înțelegere presupune totuși, o oarecare cultură economică și mai ales o stăpânire deplină a limbii și terminologiei germane.

Ilie C. Demetrescu

P. P. Daia și Alex. P. Daia.

Producerea păștrăvilor.

Biblioteca agricolă a ziarului «Universul» pune la dispoziția celor interesați o broșură de circa 50 pagini privind cunoștințele necesare în legătură cu producerea păștrăvilor.

Autorii sunt profesori la școala de pescărie, piscicultură și marină dela Giurgiu și cunoscuți ca specialiști în domeniul pisciculturii.

Lucrarea se referă numai la două din speciile de Salmanide:

1) *Trutta fario* — păștrăvul nostru, și 2) *Trutta iridea* — păștrăvul american cunoscut și sub numele de păștrăvul curcubeu.

Este destinată atât acelorora cari vor să-și producă peștișorii necesari repopulării apelor secătuite de pește de brăconieri sau prin pescuit abuziv, cât și ce-

lor ce vor să-i crească apoi în bazine anume construite.

După o descriere sumară a acestor doi pești, autorii se ocupă de instalarea clocitoarei, de cutiile de clocit, de apa și însușirile ei. În privința așezării cutiilor noi nu putem accepta sistemul așezării lor în trepte, pentru motive de igienă. Iată pentru ce. Dacă una din cutii, printr'o cauză oarecare, s'ar infecta, însemnează că apa, trecând și în alte cutii, va duce infecția și acolo, infectându-le. Deaceia, modalitatea care înlătură acest inconvenient este aceea care prevede ca fiecare cutie să primească apa direct, printr'un robinet dela o țevă care ar trece dealungul clocitoarei.

Autorii arată cum trebuiesc aleși reproducătorii, cum se cunosc, cum îi păs-

trăm și cum facem reproducția. Apoi se indică îngrijirile de dat ouălor și pueților până în momentul când aceștia trebuiesc trecuți în bazinele de creștere sau vărsați în pâraiele de repopulat.

În final se dau câteva indicațiuni de felul cum trebuiesc transportați peștișorii pentru a fi vărsați în pârae și cum se face această operație.

Broșura d-lor Daia, deși de proporții modeste, cuprinde o seamă de cunoștințe, clar expuse, pentru cei ce au la suflet astfel de preocupări. O recomandăm călduros, fiind utilă mai ales pentru brigadieri și pădurari și tot așa de accesibilă, prețul ei fiind numai de zece lei.

T. Crivăț

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 1, Ianuarie, 1937.

L. Fenaroli.

Il volto agricolo dell'Italia.

Aspectul agricol al Italiei.

Este titlul unei vaste lucrări a lui Sen. Arture Marescalchi, din care primul volum a apărut recent. Ea înfățișează variatele aspecte ale ariculturii italiene pentru fiecare provincie, precum și ale culturii silvice. Numeroase fotografii, dintre care câteva reproduse și în acest articol, fac ca această lucrare să fie foarte mult apreciată.

Inq. Generoso Patrone.

Contributo alla conoscenza della produzione legnosa del cetudo di castagno.

Contribuție la cunoașterea producției lemnoase a crângului de castan.

Autorul face un studiu asupra producției cantitative și calitative a lemnului de castan din pădurea domenală Vallombrosa, stabilind și valoarea diferitelor sortimente de lemn ce se pot obține.

Raffaël Cormio.

Dimostrazione sperimentale dell'asserito de «il legno non sta mai fermo».

Demonstrațiuni experimentale asupra afirmației că: «lemnul nu rămâne niciodată constant».

În acest articol sunt arătate interesante experiențe care dovedesc în ce măsură variază lemnul atât ca dimensiuni cât și ca greutate, în cursul anului, pentru diferite medii, în care a fost ținut sub observație.

Insemnări și note practice.

Viața forestieră din exterior.

Insemnări bibliografice.

Notițe și lecouri.

E. V.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1, Ianuarie, 1937.

Comte Goblet d'Alviella.

Le problème des carburants en Belgique.

Problema carburanților în Belgia.

Autorul arată importanța ce o prezintă această problemă pentru Belgia, atât din

punct de vedere economic cât și pentru apărarea națională, întrucât ea astăzi aduce din afară toată cantitatea de carburanți de care are nevoie.

În vederea înlocuirii acestor carburanți importați cu carburanți naționali studiază toate posibilitățile existente, între cari se găsesc cărbunii de pământ și lemnul.

A. Jacquemin.

Le traitement de l'Épicéa dans le Cantonnement de Vielsalm.

Tratamentul moliftului în Cantonul Vielsalm.

În continuare autorul se ocupă de selecțiunea moliftului și elagajul lui. În încheiere, se insistă asupra importanței amestecului cu fag în vederea obținerii celor mai bune arborete.

Frederic Orts.

Association des propriétaires forestiers de Belgique.

Asociațiunea proprietarilor forestierilor din Belgia.

La întrunirea proprietarilor forestieri, ce a avut loc la 25 Noembrie 1936, s'a pus în discuție inițiativa creerii unei asociațiuni cu scopul de a apăra interesele lor comune.

S'au cercetat modul în care se poate crea o asemenea asociație, obiectivele pe care le va avea de atins, etc. Comunicarea făcută cu acest prilej și care face obiectul acestui articol, oglindește perfect de bine starea de lucruri din Belgia privitoare la economia forestieră.

A propos d'une forme géante spontanée de Populus tremula.

Despre o formă de plop tremurător.

În urma lucrărilor profesorilor H. Nilsson-Ehle și Müntzing dela stațiunea de selecțiune din Svalöf (Suedia), s'a descoperit o nouă varietate de plop tremurător, caracterizată prin frunze mult mai mari și mai închise la culoare decât ale plopului tremurător obișnuit.

(Articolul este extras din «Hereditas». Decembrie, 1936).

La Processionnaire des pins.

Procesionea pinilor.

Studiul cuprinde: caractere și biologia insectei, pagubele provocate și răspândirea lor și mijloace de combatere (preventive și destructive).

(Reproducere după: Buletinul Nr. 20 al Comisiunii de studiu ai dușmanilor arborilor, lemnului tăiat și a lemnului puse în lucru).

Bibliografie.

Al II-lea congres național al lemnului din 13—14 Aprilie 1937.

Comitetul organizator adresează un apel către cei ce se interesează de chestiunile lemnului, de a participa la congres.

Cronica forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 23, 1 Decembrie 1936.

Dr. Edgar Krausen.

Zur Geschichte des Weilhart- und Henhartforesten im 15 und 16 Jahrhundert.

Relativ la istoria pădurilor Weihart și Hen-

hart în secolele 15 și 16.

Autorul ne arată pe bază de documente, că aceste păduri situate în partea superioară a Austriei, în regiunea râului Inn, erau în secolul 15 și 16 administrate după principii mult mai înaintate deși în acele timpuri defrișările barbare nu se sfârșiseră.

Antonio Nemeș.

Beitrag zur Kenntnis der Mangel- («Karencz-») Erscheinungen bei Kiefern-sämlingen.

Contribuție la cunoașterea carentei la plantulele de pin.

Sub denumirea de carență, se înțelege toate manifestările ce le arată plantele când, deși se găsesc în condiții bune de vegetație, li se ia unul din elementele hrănitoare. Tipic pentru lămurirea acestei noțiuni este cloroza, care se datorește lipsei de fier.

Făcând cercetări în legătură cu colorarea violetă a acelor de pin la plantule, autorul găsește că, aceasta se datorește subalimentației plantulelor cu acid fosforic.

Caietul 24 15 Decembrie 1936.

Hermann Richter.

Über Pappelsaaten.

Asupra seminței de plop.

Urmărind cultivarea plopului din sămânță, făcând încercări, autorul ajunge la concluziile următoare.

Grădina în care urmează să se crească puștii, trebuie să fie cât mai aproape de locuința personalului silvic, pentru a fi mai bine îngrijită.

Pentru buna dezvoltare a plantulelor este nevoie de îngrășământ de azot.

Sămânța să nu se acopere cu pământ.

Să se combată dușmanii în primele luni dela germinare.

Dr. Fr. Ernst.

Zweck und Wirkung der Hilfspflanzen in den nordostbayerischen Kiefern Krüppelbeständen.

Scopul și acțiunea speciilor ajutătoare în arboretele pipernicite de pin din nord-estul Bavariei.

Autorul cercetează acțiunea pe care o pot avea plantele ajutătoare ca: aninul alb, lupinul și genista. În acest articol, autorul face câteva considerațiuni asupra plantelor ajutătoare.

Urmează ca în alt articol să dea rezultatul obținut cu aceste plante, în arboretele de pin pipernicit din Bavaria.

Dr. Karl Eckstein.

Aus dem Leben des grossen braunen Rüsselkäfers, Hylobius abietis L.

Din viața lui *Hylobius abietis* L.

În urma cercetărilor, autorul stabilește următoarele:

Insecta mănâncă la pin și molift, cambiumul și ceea ce se mai găsește între el și epidermă. Epiderma, suberul și solzii scoarței nu le mănâncă niciodată. La lujerii de 2 și 3 ani se poate vedea rosătura tipică a insectei. Acele bătrâne nu sunt, decât la nevoie, mâncate. Excrementele sunt din bucăți neregulate în formă de cârnați și cilindrici.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 2, Februarie 1937.

Este dedicat în întregime lucrărilor congresului silvicitorilor americani, ținut la 14—16 Decembrie 1936. Cuprinde 138 pg. (a 2880 litere). Numeroasele referate prezentate și amplexarea discuțiilor nu permit o rezumare a chestiunilor discutate, întrucât ar fi să se facă abuz de paginile Rev. Pădurilor. De aceea vom enumera numai subiectele dezbătute, pentru a înfățișa cititorilor noștri natura preocupărilor colegilor americani.

H. H. Chapman.

O comparație între problemele silviculturii americane și britanice. (4½ pg.).

Raportul comitetului pentru achiziționarea terenurilor forestiere. (2½ pg.).

David T. Mason.

Actualități despre proprietatea forestieră particulară (3 pg.).

T. S. Goodyear.

Achiziția terenurilor forestiere și procedura (4 pg.).

E. A. Sherman.

Obiectivele politice ale achiziționării de păduri naționale (4 pg.).

C. J. Puck.

Definiția raportului susținut (1 pg.).

Emanuel Fritz.

Problemele raportului susținut în West (2 pg.).

A. E. Wackerman.

Silvicultura raportului susținut (1 pg.).

T. D. Woodbury.

Definiția raportului susținut (2 pg.).

W. F. Ramsdell.

O definiție practică a raportului susținut (2 pg.).

C. L. Billings.

Să integram proprietățile și particulare și de stat pentru raportul susținut (3 pg.).

Earl W. Tinker.

Să integram proprietățile particulare și de stat pentru raportul susținut (3 pg.).

Axel J. F. Brandstrom.

Rolul exploatării pe alese în promovarea raportului susținut cu specială referință pentru *Pinus ponderosa*.

Raportul comitetului pentru programul de învățământ (2½ pg.).

Raportul comitetului pentru protecția pădurii (4½ pg.).

H. J. Andrews.

Ce crește în pădurile de pe Coasta Pacificului în legătură cu rezervele și cererile naționale (6 pg.).

R. B. Wolf.

Ce va cere viitoarea industrie de celuloză de la pădurile de pe coasta Pacificului cu specială referință la concurența canadiană și din sud (2½ pg.).

George F. Cornwall.

Scopul silviculturii noastre trebuie să fie cantitatea sau calitatea? (3 pg.).

Raportul comitetului asupra eroziunii solului (4 pg.).

W. C. Lowdermilk.

Pădurile și conservarea solului (6 pg.).

John F. Preston.

Silvicultura în conservarea solului; noua oportunitate a silvicultorilor (5 pg.).

John D. Coffman.

Cât de mult și care anume ținuturi cu păduri trebuie destinate agrementului și esteticeii? (4½ pg.).

S. B. Show.

Să integram agrementul și estetica în amenajamentul forestier cu scopuri multiple (4 pg.).

Al doilea raport al comitetului pentru politica vânătorului (4 pg.).

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 3/937.

Sam. Aubert.

Le Noirmont.

Considerațiuni asupra stării de despădurire a muntelui purtând acest nume, situat în Jura elvețiană.

H. Badoux.

Les conditions forestières du Canada.

Condițiunile forestiere ale Canadei.

Canada posedă rezerve forestiere enorme, cari o fac să fie o țară exportatoare prin excelență. Ea are o suprafață de păduri de 250 milioane ha., reprezentând 26% din suprafața totală a țării. Pe cap de locuitor revine la 27,7 ha. Din total, 60% sunt încă inaccesibile. Aproape întreaga suprafață este proprietatea statului (93,4%).

Flora forestieră cuprinde circa 160 specii foioase și 31 conifere; 24 din conifere dau lemn de lucru și 32 foioase dau lemn dur foarte căutat. Primul loc este ocupat de *Picea canadensis* Mill., vin apoi după ea: *douglasul*, *Picea rubra* Dietr., *Pinul de Weymouth*, *Abies balsamea* Mill., *molidul de Sitka*, *Thya occidentalis* L., *Pinus resinosa* Ait. Foioasele joacă rol secundar: *Betula lutea* Michx., *teiul de America*, *arșarul de zahăr*, *fagul cu foi mari*, *ulmul alb*, *stejarul roșu*.

Unul din cele mai mari pericole ale pădurilor canadiene este focul. În 1919 au fost incendiate 3 milioane ha. pădure. Din această cauză lucrările contra incendiilor ocupă mult pe forestieri.

H. By.

Contribution à l'étude de l'influence du traitement sur la forme des arbres (10 pagini).

Contribuțiuni la studiul influenței tratamentului asupra formei arborilor.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 1. Ianuarie 1937.

L. Pardé.

Voyage de la société des Amis et Anciens élèves de l'École forestière en Belgique en 1936.

Volajul societății «Amicii și foștii elevi ai școlii de silvicultură în Belgia în 1936».

Descrierea excursiei de studii făcută de societate în Belgia în luna Mai 1936.

Leon Schaeffer.

Le mouvement forestier à l'étranger. La forêt permanente ou Dauerwald.

Miscarea forestieră în străinătate. Pădurea permanentă sau Dauerwald.

Principiile tratamentului «Dauerwald» și aplicarea lui în 1934 în pădurea Bärenthoren.

H. Plateau.

Reconnaitances dans la vallée de L'oued Iessaout.

Recunoașteri în valea l'oued Iessaout.

Studiu asupra pădurilor ce se găsesc în valea Iessaout din munții Atlas marocani.

A. Qudin.

Congrès de l'union internationale des instituts de recherches forestières.

Congresul uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere.

Descrierea lucrărilor ținute la congresul uniunii institutelor de cercetări ce a avut loc dela 25 August—9 Septembrie 1936 la Sopron-Ungaria.

No. 2. Februarie 1937.

L. Pardé.

Les conversions de taillis composés en futaie.

Conversiunea crângului compus în codru.

În Franța e un curent pentru conversiunea pădurilor de crâng compus în codru. Autorul arată avantajele acestei conversiuni și o studiază în cazul când pădurea e formată din foioase și când are un procent însemnat de rășinoase.

H. Perrin.

Impressions forestières d'Allemagne.

Impresii forestiere din Germania.

Impresiile culese de autor cu ocazia congresului societății forestiere germane (Deutscher Forstverein) ținut la Stettin, la care a fost invitat.

Plateau.

Reconnaisances dans la vallée de l'oued Iessaout.

Recunoașteri în valea Iessaout.

Urmare și sfârșit asupra descrierii vegetației din valea Iessaout din munții Atlas din Maroc.

A. Oudin.

Congres international de sylviculture.

Congresul internațional de silvicultură.

Scurtă privire asupra congresului de silvicultură ce a avut loc la Budapesta la 10—14 Septembrie 1936.

Paul Buffault.

Les forêts de l'Europe pendant le Moyen Age.

Pădurile Europei în Evul mediu.

Starea de împădurire a Europei în Evul mediu după unele manuscrise.

Gr. V.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.

Band IV, Heft 3/4 (Dez. 1936/Ian. 1937).

Prima pagină intitulată: *Waldbilder*

aus aller Welt (Tablouri de păduri din întreaga lume) este ornată cu fotografia unui arboret virgin din Carpații noștri (Negoiu).

Ernst Wiehe.

Der deutsche überseeische Holzhandel.

Importul de lemne de peste ape al Germaniei.

Acest gen de import, prin opoziție cu cel continental, conzistă din lemne tari. Se face istoricul acestui import, al cărui început merge înapoi până către sfârșitul secolului al 16-lea. Dintre ținuturile furnizoare contează Africa și America.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei forestiere și a lemnului din toată lumea.

În 100 pagini tipărite cu literă mică, ni se dau foarte multe și prețioase date din diferitele țări și ținuturi ale lumii. În ce privește țara noastră se reproduce un referat al D-lui Sabău, prezentat la Congresul Internațional de silvicultură dela Budapesta. Este ornat de redacție cu diferite vederi din pădurile noastre.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

A 51-a ADUNARE GENERALĂ ANUALĂ

În vederea adunării generale din anul acesta Societatea Progresul Silvic a trimis tuturor membrilor săi următoarea convocare :

Stimate și iubite coleg,

În conformitate cu art. 18 din Statutele Societății noastre, avem onoarea să aduce la cunoștință că *Adunarea Generală* din anul acesta s'a fixat a se ține în ziua de *16 Mai 1937*, la Sediul Societății, *Bulevardul Take Ionescu 31*, orele 11 dimineața.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membrii prevăzut de Statute, adunarea generală se va ține irevocabil în ziua de *30 Mai 1937*, ora 11 dim. în același loc, cu orice număr de membrii, fără o nouă convocare.

Programul este următorul :

ZIUA I-a, 30 MAI 1937

1. Cuvântarea Domnului Președinte al Societății.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a consiliului de Ad-ție și raportul cenzorilor pe 1936.
4. Aprobarea bilanțului și contului de Venituri și Cheltueli încheiat la 31 Decembrie 1936 și descărcarea Cons .de Ad-ție de gestiunea pe 1936.
5. Aprobarea Bugetului pe 1937.
6. Alegerea a 5 membri, conf. art. 24 din Statute, în locul D-ilor: *M. P. Florescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu și A. G. Nedelcovici*.
7. Alegerea pentru 1937 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.
8. Discutarea și aprobarea proiectului de modificare a Statutelor Societății.

ZIUA II-a, 31 MAI 1937

1. Continuarea discuțiilor asupra proiectului de modificare a Statutelor Societății.

ZIUA III-a, 1 IUNIE 1937

Discuțiuni asupra referatelor următoare:

1. Pășunatul și pădurile;
2. Necesitatea consolidării proprietății forestiere.

ZIUA IV-a, 2 IUNIE 1937

Excursiune în pădurile ocolului silvic Căscioarele.

*

Pentruca debaterile și discuțiunile adunării generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 10 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;
2. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (297 × 210 m.m.);
3. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;
4. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;
5. Publicarea lor în volum, dimpreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la secretariatul Societății;
6. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;
7. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme. Nimeni nu poate vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nimeni nu poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

*

În vederea stabilirii costului excursiunii, cum și a cantității tipăriturilor. Vă rugăm să binevoiți a ne comunica adeziunea D-voastră până cel mai târziu la 15 Mai.

La excursie pot lua parte și doamnele.

*

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la debaterile adunării generale din anul acesta, dându-ne astfel concursul D-voastră prețios la soluțiunea problemelor enunțate.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

PREȘEDINTE, (ss) Prof. M. D. Drăcea.

p. Secretar General, (ss) Ilie C. Demetrescu

În numărul pe Iunie al revistei noastre se va discuta la „problemele zilei” chestiunile în legătură cu comisiunile de amenajament și de ridicări în plan.

În această privință s'ar putea discuta opiniunile puse în discuție în ultimul timp, dacă aceste comisii trebuie să funcționeze, ca până'n anii precedenți, pe lângă Administrația Centrală, sau să fie emanațiuni ale Direcțiilor regionale, în funcție de necesitățile lor. În ce măsură aceste comisii, ori unde ar fi ele, pot fi comune — pentru amenajament și pentru ridicări în plan — cum să fie utilitate, salarizate, când trebuie să pornească pe teren, cu ce programe se pleacă la lucru, etc...

D-nii colegi sunt rugați să ne trimită din timp, articole scurte (3—4 pagini de coală) scrise citeț, de preferință dactilografiate și pe o singură pagină a hârtiei.

Prin decizia ministerială pusă pe referatul Icefului dela Jn. 279/937. s'a aprobat d-lui Ing. Th. P. Bălănică, din cadrul Icefului, un concediu de 2 ani pentru studii de perfecționare în străinătate, începând de la 1 Aprilie a. c. D-sa se va ocupa, în Germania, cu studiul problemelor staționale.

— D-l Ing. I. Z. Lupe absolvent al Secției silvice de la Școala Politehnică din București a fost numit preparator la catedra de Botanică generală și forestieră și phytopatologie forestieră dela Secția silvică a aceleiași școli.

— D-nii ingineri V. I. Văideanu și Th. Popov din Administrația centrală a Caps-

ului au fost puși în retragere din oficiu spre a-și aranja drepturile la pensie, pe ziua de 1 Iulie a. c.

Deasemenea a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și regula drepturile la pensie, pe data de 1 Iunie a. c., D-l Ing. Cons. silv. Dem. Anastasescu președintele Consiliului tehnic al pădurilor din Min. de Agricultură și Domeniul.

— D-l Ing. Cons. silvic Dem. Grozescu a fost numit membru în comitetul de organizarea muncii obștești.

Tot D-sa a fost însărcinat și cu coordonarea activității inginerilor silvici în cadrul echipelor de lucru la sate a Fundației Regale Princepele Carol.

Cercul de studii forestiere

ING. C. CHIRIȚA, DESPRE : ACTUALITAȚI ȘI TENDINȚE ÎN
CERCETAREA PRACTICĂ A SOLULUI FORESTIER ÎN ROMÂNIA

24. II. 1937.

Conferențiarul începe prin a arăta că în locul unei cercetări a evoluției științei sau problemelor în legătură cu solul, este de preferat a se urmări în ședința Cercului de studii starea actuală și tendințele de evoluție într-o problemă apropiată, de practică silvică : în cercetarea solului forestier pe teren de către silvicultor, pentru lucrările de amenajament, împăduriri, monografii forestiere, etc.

În amenajament, cercetarea solului forestier a fost la noi subestimată, de multe ori chiar neglijată, iar descrierile de sol dela Cap. «Elemente fizice» și dela descrierea parcelară au fost făcute prea deseori stereotip, fără a se ține seama de situația reală din pădure.

Cu această cercetare și descriere a solului, materialul descriptiv al amenajamentului în legătură cu stațiunea, deși voluminos de obicei, este inutilizabil de cele mai multe ori.

Se pune o alternativă : ori cercetarea solului în amenajament este inutilă — și atunci nu mai trebuie făcută de ochii lumii —, ori este necesară pentru orientarea gospodăriei silvice — și atunci o facem serios.

Conferențiarul, pornind dela constatarea că amenajamentul este astăzi lucrarea totalitară asupra fundării și mersului gospodăriei forestiere, crede că acest lucru nu se poate dispensa de cunoașterea solului — atât pentru fundarea prevederilor amenajiste, cât și pentru recomandațiunile generale de ordin silvicultural.

Dacă și din amenajament vor dispărea cercetările staționale, atunci astăzi nu mai avem niciărei imaginea factorilor de producție forestieră, starea actuală a pădurii și în viitor nu mai putem urmări în nici un mod evoluția pădurii prin aplicarea măsurilor prevăzute de amenajament sau de silvicultură proprie zisă.

O lege generală a culturii forestiere raționale este : conducerea gospodăriei astfel încât să se realizeze o utilizare optimă a forței productive a solului, cu condițiunea păstrării continue a acestei forțe și a ameliorării ei.

Dar respectarea acestei legi nu poate fi realizată fără cunoașterea solului însuși și a relațiilor de dependență dintre acestea și arboret. Necunoașterea acestor realități conduce de cele mai multe ori la prevederi sau la lipsă de prevederi, a căror consecință este eșecul parțial sau total al gospodăriei forestiere.

Conferențiarul dă o serie de exemple din țara noastră, care confirmă adevărul afirmațiilor de mai sus.

Aceiași insuficiență estimare a cercetării solului forestier se constată în proiectele de împăduriri și în diferite monografii de păduri.

Această insuficiență a cercetării solului forestier în practica noastră silvică se explică însă în întregime, prin tinerețea științei solului, prin organizarea trecută a învățământului prin starea de început a silviculturii noastre naționale și prin insuficiența mijloacelor de documentare dela îndemâna silvicultorilor noștri.

Totuși, în silvicultura noastră se constată o fermă tendință de orientare spre cunoașterea de aproape a solului forestier și utilizarea indicațiilor lui în practica silvică.

Aceste tendințe se manifestă în amenajament, lucrări de silvicultură și — cu deosebire — în multe din nouile lucrări de subinspector.

Pentru a grăbi și consolida cercetarea practică a solului forestier, trebuie puse la îndemna silvicultorilor mijloacele necesare cercetării și cunoașterii, care astăzi în mare parte lipsesc.

Conferențiarul arată că încă de acum 4 ani, a luat pentru laboratorul de soluri forestiere angajamentul de a contribui la realizarea acestor mijloace.

După scurgerea acestui timp, acest laborator se prezintă astăzi cu următoarele contribuții :

1. O lucrare de doctrină a Științei Solului, în manuscris.
2. O lucrare de cercetare practică a solului forestier, în manuscris.
3. O trusă muzeu-portativ, cu probe tipice din diferite tipuri și specii de soluri, forme de humus, structură, culoare, etc., cu ajutorul căreia se poate ajunge la recunoașterea justă a caracterului solului.
4. O trusă pentru măsurat aciditatea solului.
5. O sondă simplă pentru apreciat capacitatea solului.

Ca încheiere se prezintă o «fișă de cercetare stațională», recomandată a fi utilizată ca ghid în cercetările staționale forestiere.

La discuții au luat cuvântul D-l *Em. Protopopescu-Pache*, care a subliniat importanța lucrărilor laboratorului de soluri pentru practica silvică, și D-l *Prof. M. Drăcea*, care a arătat eforturile depuse, pe plan internațional, în acest domeniu, exprimându-și dorința de a se ajunge la criterii și procedee cât mai simple și uniforme de cercetare.

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES-VERBAL No. 3

Sedința de Luni 15 Februarie 1937.

Membrii prezenți D-ții : C. M. Bunescu, Al. Butoi M. D. Drăcea. I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. V. Lutescu, Gh. Minescu, Ath. Gh. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe.

Sedința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui M. D. Drăcea, președinte cu următoarea

Ordine de zi :

1. Contractul de inchiriere cu C. A. P. S.
2. Congresul Agricol.
3. Modificarea Statutelor Societății noastre.
4. Adunarea Generală a Societății noastre pe anul 1937.
5. Cererea revistei «Viața Forestieră».
6. Cereri de înscriere.
7. Cereri de ajutoare.
8. Diverse — Administrative.
9. Comunicări.

Inainte de a se intra in ordinea de zi :

D-l M. P. Florescu: propune un moment de reculegere, drept cinstire a memoriei celor doi legionari români, căzuți în Spania (Moța și Marin).

D-l C. P. Georgescu: referindu-se la conferința ținută la Ateneul Român, de D-l Profesor M. Drăcea, în seara precedentă, îl felicită că, D-sa ca persoană calificată, în fine, s'a hotărât să aducă la cunoștința opiniei publice, dela această mare tribună, o mică parte din doctrinele silviculturii ce trebuiesc cunoscute de toți cetățenii și aplicate în politica de Stat.

Dorește ca D-l Drăcea nu numai să continue dar să fie urmat și de alți colegi *dintre cei mai calificați*, căci numai așa se va putea pregăti acea conștiință silvică de care simțim atâta nevoie în lupta ce ducem.

D-l M. P. Florescu: propune tipărirea acelei conferințe pe cheltuiala Societății. ceeace *Consiliul* aprobă.

D-l M. D. Drăcea: arată că este preocupat în toate acțiunile D-sale de apărarea intereselor economiei noastre forestiere.

Intrându-se în ordinea de zi, se citește procesul verbal al ședinții din 8 Februarie 1937 și se aprobă.

D-l D. Grozescu: dă relațiuni asupra principiilor proiectului de lege pentru cedarea de păduri mănăstirilor ortodoxe.

Iau parte la discuțiuni D-nii: Drăcea, C. P. Georgescu, M. P. Florescu, V. N. Stinghe, N. N. Caragea, Butoi și Demetrescu.

D-l M. D. Drăcea: este delegat. după discuțiuni, să ia contact cu Administrația C. A. P. S. în privința reînnoirii contractului de închiriere a Casei noastre.

Referitor la participarea noastră la Congresul Agricol din acest an, *Consiliul* delegă pe D-nii M. Drăcea și I. C. Demetrescu să prezinte comunicări asupra problemelor: «Pășunatul în păduri» și «Consolidarea proprietății agricole».

D-l D. Grozescu: dă o serie de explicațiuni asupra evoluției problemei legii de organizarea agriculturii.

Iau parte la discuțiuni D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, A. Nedelcovici, V. Priboianu, Tr. Herciu, D. Sburlan și I. Demetrescu.

Se dă mandat aceleiași comisiuni (D. Grozescu, G. Năstăsescu, A. Ionescu) să se ocupe de apărarea intereselor pădurilor și corpului silvic în această chestiune. *Consiliul* reprezintă punctul de vedere că administrarea izlazurilor de la munte (goluri) și dealuri se cuvine a fi încredințată inginerilor silvici. În chestiunea plantațiilor noi din regiuni de câmpie, este de părere ca prevederile legilor silvice să se mărginească la perdelele de protecție, constituite sub conducerea autorităților și cu concursul Statului. Pentru desăvârșirea misiunii încredințate comisiunii de mai sus, se face apel și la concursul D-lor: I. Comanicu, C. M. Bunescu și Tr. Heroiu.

Se aprobă cedarea gratuită a sălii Societății pentru ținerea Adunării Generale a Societății Agronomilor în seara zilei de 1 Martie 1937.

Pentru discutarea proiectului de Statut al Societății, ca și pentru alegerea unui Casier se hotărăște ținerea unei ședințe extraordinare joi 18 Februarie 1937.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Tr. Heroiu*

PROCES-VERBAL Nr. 4

Ședința extraordinară de Joi 18 Februarie 1937.

Membrii prezenți D-nii: *M. D. Drăcea, M. P. Florescu, Tr. I. Heroiu, Ath. G. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu.*

La Ordinea de zi fiind:

1. Proiectul de modificare al Statutelor.
2. Alegerea unui Casier.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.
Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Traian Heroiu*.

PROCES-VERBAL Nr. 5.

Ședința de Luni 22 Februarie 1937.

Membri prezenti D-nii : *C. M. Bunescu, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Traian Heroiu, Andrei Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, M. Rădulescu, D. A. Șburlan, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu*.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui *V. N. Stinghe*, Vice-președinte, cu următoarea

Ordine de zi :

1. Modificarea Statutelor Societății noastre.
2. Alegerea unui Casier.
3. Congresul Agricol.
4. Adunarea Generală a Societății pe anul 1937.
5. Cereri de înscrieri de membri.
6. Cereri de ajutoare — subvenții.
7. Diverse — Administrative.
8. Comunicări.
8. In cadrul *Comunicărilor :*

Luându-se în discuție referatul D-lui Andrei Ionescu la diferendul Societății cu D-l Inginer Gh. Corani, *Consiliul aprobă :*

a) Să se achite suma de 10.000 lei, onorariul cuvenit D-lui avocat Gr. Babenco ;

b) să se introducă apel în termen util;

c) să se angajeze, în principiu, un alt avocat pentru susținerea intereselor Societății.

D-l Emanoil Costache aduce la cunoștința Consiliului rezultatul demersurilor făcute de D-l Consilier Grozescu, cu privire la modificarea legii de organizare a Corpului Silvic.

D-l C. P. Georgescu cere să se dea imputernicire D-lui Grozescu de a se ocupa și de acum înainte de chestiune, pe baza punctelor stabilite anterior.

În legătură cu aceasta se semnaleză Consiliului depunerea unei întâmpinări din partea unui grup de membri ai Societății spr a face demersurile necesare pentru modificări mai radicale ale legii.

Domnii : *M. P. Florescu, C. P. Georgescu, C. M. Bunescu*, iau atitudine împotriva încercărilor de a se renunța la atributul «silvic» al titlului nostru, cât și împotriva desființării examenului de subinspector silvic.

D-l C. P. Georgescu dă relațiuni asupra principiilor de bază și a împrejurărilor în cari a luat ființă actuala lege de organizare a Corpului Silvic. Pe

acea vreme, principiile respective erau dezideratul tuturor categoriilor de ingineri. Noi am fost singurii cari am reușit să le transpunem sub forma de lege. Normal ar fi ca să se ceară nu renunțarea la adjectivul de «silvic», ci diferențierea precisă și a celorlalte categorii de ingineri.

D-l Andrei Ionăscu, ca semnatar al întâmpinării în chestiune, pledează pentru renunțarea la atributul «silvic» de pe lângă titlul nostru în interesul unei desăvârșite unificări a inginerilor de diferite categorii în cadrul legii pentru organizarea și funcționarea Corpului Technic Român.

D-l Ath. G. Nedelcovici arată că nu este oportun a se lua în desbatere chestiunea unei radicale modificări a legii de organizare a Corpului Silvic, din mai multe motive. Deocamdată, vom fi mulțumiți dacă putem introduce punctele stabilite în ședințele anterioare.

Consiliul luând în considerare împrejurările date, hotărăște :

a) Să se dea împuternicire D-lui Grozescu ca să continue demersurile în sensul dezideratelor fixate:

b) Constituirea unei comisii din d-nii: C. M. Bunescu, Ath. Nedelcovici, M. Rădulescu și I. C. Demetrescu, spre a studia întâmpinarea de mai sus și a rețeri.

D-l Emanoil Costache, în numele D-lui Consilier Grozescu, aduce la cunoștința Consiliului că, Ministerul a acceptat modificarea proiectului de Cod Agrar, în sensul dezideratelor noastre.

Consiliul aprobă să se aducă mulțumiri D-lui Ministru V. Sassu. În acest scop, sunt rugați D-nii: Drăceaș Grozescu, Simionescu, Horia Lazăr, Bunescu a primi să formeze o delegație pentru una din zilele următoare. Dacă împrejurările vor fi favorabile se va automa și chestiunea cedării celor 17.000 ha către mănăstiri.

Intrându-se în ordinea de zi :

Se amână discuțiunile asupra modificării Statutelor Societății, raportorul comisiei respective fiind lipsă.

În privința funcțiunii de Casier al Societății, D-l C. Emanoil, mulțumește pentru cinstea ce i s'a făcut prin alegerea sa. Arată însă, că nu se află în situațiunea de a putea îndeplini acea funcțiune în mod mulțumitor, din lipsă de timp.

Consiliul ia act și procedează la o nouă alegere prin vot secret. Domnul *Marin Rădulescu* întrunind unanimitatea voturilor este proclamat casier.

D-se primește acest mandat.

În privința participării reprezentanților noștri la Congresul Agricol, membrii Consiliului (D-nii: C. P. Georgescu, Ath. Nedelcovici, etc.) stăruiesc ca să se ia toate garanțiile spre o cât mai îngrijită reprezentare, atât în ceea ce atinge comunicările, cât și asistența.

Adunarea Generală din acest an a Societății se va ține în zilele de 30 și 31 Mai și 1 Iunie. O comisiune formată din Secretarul General și cei doi Secretari va întocmi un proiect de organizare a Adunării, pe care îl vor supune Consiliului. În principiu, Adunare va fi urmată de o excursie de 1—2 zile.

Se aprobă cererea Societății Vânătorilor de a li se ceda sala de festivități a Societății, în mod gratuit, pentru ținerea Adunării Generale dela 22 Martie a. c.

Se aprobă, deasemenea, cererea Soc. «România Jună» contra plății de 6.000 lei pentru seara de 14 Februarie a. c.

Se aprobă primirea ca membri activi ai Societății, Domnii Ing. silvici: Ludovic Marcali, Const. Arghiriade, Iacob Nicolescu, Dimitrie Sp. Ștefănescu, Carol Jasz. Petre N. Vlădoiu, Teodor Georgescu, Nic. Cârstocea, Dumitru Munteanu, Jean P. Antonescu.

Se aprobă, deasemenea, primirea ca membru activ a D-lui Ioan I. Dumitrescu. Director CAPS, în condițiunile art. 7 al. 2 din Statute.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Tr. Heroiu*.

PROCES-VERBAL Nr. 6

Sedința de Luni 1 Martie 1937.

Membri prezenți D-nij: *C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, Ath. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eugen Vălceanu.*

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Bugetul Societății pe 1937.
2. Proiectul de modificarea Statutelor Societății.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Se amână citirea procesului verbal al ședinții trecute, D-l Secretar *I. C. Demetrescu* fiind ocupat cu referatul D-sale la Congresul Agricol.

Se intervertește ordinea de zi.

4. La «Comunicări».

D-l Președinte M. Drăcea: rezumă cuvântarea D-sale ținută din partea Societății la ședința festivă cîn 28 Februarie a. c. de deschidere a Congresului Agricol.

D-l Ath. G. Nedelcovici elogiază atitudinea D-lui Președinte la ședința festivă de deschidere a Congresului Agricol și propune publicarea în extenso a cuvântării în Revista Pădurilor cum și în alte publicațiuni.

D-l Tr. Heroiu rezumă comunicarea D-lui *I. C. Demetrescu*, ținută la Secția III-a a aceluiaș Congres, în dimineața zilei de 1 Martie, cu titlul: «Consolidarea proprietății agricole în legătură cu proprietatea forestieră».

D-1 M. Drăcea citește proiectul de moțiune, referitor la comunicarea D-sale «Pășunatul în păduri», ce va ține la Congresul Agricol în ziua de 2 Martie a. c.

La acest proiect iau cuvântul:

D-1 C. P. Georgescu, care este de părere că, pericolul pășunatului în păduri se va putea ameliora printr'o quasi-reglementare și o mărire progresivă a taxelor.

D-1 M. P. Florescu, este de părere a se introduce în moțiune ideia limitării numărului de vite față de capacitatea actuală sau viitoare de producție a terenurilor respective exclusiv pășunatului.

D-1 Horia Lazăr, crede că pășunatul în păduri care de obicei se cere în timpul inundațiilor, se mai poate combate și ameliora prin practica pășunatului grânelor, așa cum se obicinuește în America.

După alte discuțiuni la care iau parte D-nii N. N. Caragea, A. G. Nedelcovici, C. Emanoil, V. N. Priboianu, A. Ionescu, Marin Rădulescu, Cnsiliului aprobă proiectul de moțiune expus de D-1 M. Drăcea.

1. — Trecându-se la examinarea bugetului Societății Progresul Silvic pe anul 1937, se discută articol cu articol, la venituri și cheltueli.

Se aduc modificări următoarelor articole:

La Venituri: 8, 13, 15, 16, 20.

La Cheltueli: 3, 4, 11, 14, 26, 33; 38.

Cu aceste modificări, bugetul se votează,

Cu ocazia discuțiunii subvenției înscrise pentru «Viața Forestieră», D-1 Traian Heroiu face declarații din partea grupului de ingineri ce conduc noua publicație «Cuvânt Forestier» că nu vor solicita dela «Progresul Silvic» nici un fel de subvenție, cum nici măcar un adăpost în Casa Societății.

Ședința se ridică la ora 24.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința de Luni 8 Martie 1937.

Membri prezenți D-nii: N. N. Caragea, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, Tr. I. Heroiu, Ath. G. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Participarea la Congresul Agricol.
2. Bugetul pe anul 1937.

3. Proiectul de modificarea Statutelor.
4. Adunarea Generală pe 1937.
5. Diverse — Administrative.
6. Comunicări.

D-l Preșdinte M. Drăcea face o dare de seamă asupra Congresului Agricol ținut la 28 Februarie, 1 și 2 Martie a. c. atât în sens general, cât și în ceea ce privește participarea noastră, D-sa citește cuvântarea ce a ținut la deschiderea Congresului și spune punctele principale ale raportului ținut în cadrul secțiunii I-a: «Pășunatul în pădure».

D-l Ilie Demetrescu expune, deasemenea, un rezumat al raportului său general, ținut în cadrul secțiunii III-a: «Consolidarea proprietății agricole din punctul de vedere forestier».

Discutarea rezultatelor Congresului din punct de vedere silvic se va face într-o ședință specială a Consiliului.

D-l Preșdinte M. Drăcea face o dare de seamă asupra participării D-sale la Adunarea Generală Extraordinară a Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România ce a avut loc la 7 Martie a. c.

După aceste comunicări, se trece la examinarea în continuare a bugetului pe 1937.

Consiliul constată cu acest prilej că mulți dintre membri sunt în restanță cu plata taxelor statutare, din care cauză nu se pot realiza prevederile bugetare anuale: anulându-se din an în an restanțe importante suferă bunul mers al Societății. Într-o ședință viitoare se vor examina mijloacele de corectare a acestor stări.

Proiectul de buget, alcătuit astfel:

- a) ordinar cu 3.580.000 lei venituri și cheltuieli.
- b) extraordinar cu 598.000 lei venituri și cheltuieli.
- c) fonduri speciale cu 237.595 lei venituri și cheltuieli.

Total lei 4.415.595 lei la venituri și cheltuieli.

se aprobă a fi prezentat Adunării Generale conform prevederilor statutare.

Diversc.

a) Se aprobă restituirea accontului achitat de Societatea «România Jună» pentru închirierea sălii, în sumă de lei 3.000.

b) Se aprobă închirierea sălii de festivități:

1. D-ului Ing. D. A. Sburanș pentru celebrarea căsătoriei sale pe preț de regie: 1.500 lei.

2. Asociației Cercetașilor Cohorta I Galben, pentru un ceai dansant cu prețul tarifar.

3. Asociației Elevilor Școlii de Textile pentru un ceai dansant cu prețul tarifar,

4. C. A. P. I. R.-ului pentru Congresul Etnic-Social ce se va ține la 18 Aprilie a. c. pe preț de regie: 1.500 lei

Consiliul aprobă să se publice în Revista Pădurilor un rezumat asupra activității C. A. P. I. R.-ului pe 1936.

Consiliul ia act de moțiunea trimisă de Societatea Politehnică în chestiunea concentrării învățământului tehnic superior.

Consiliul ia act de ordinea de zi a Congresului anual al Confederației Intelectuale din *Paris*, trimisă prin C. A. P. I. R.

Consiliul ia act de alcătuirea Comitetului pe 1937 al Societății Elevilor Ingineri silvici de la Școala Politehnică «Regele Carol II».

Se ia în discuțiune intervenția Societății «A. V. I. S.» privitor la unele delictе de vânat comise de unii membri ai Corpului Silvic și după propunerea D-lui V. N. Pribolanu se hotărăște să se ceară lămuriri la cei vizați, după care *Consiliul* va aviza.

Privitor la intervenția D-lui Dr. Georgescu, pentru ca Societatea să ia atitudine împotriva trimiterii de conducători silvici la Școala de Ape și Păduri dela Nancy unde capătă titlul de inginer silvic în dauna Școlii noastre Politehnice. *Consiliul* hotărăște să se intervină la Ministerul Agriculturii și Domeniilor și la Școala Politehnică printr'un memoriu.

Consiliul aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1937 a D-lor Ingineri: *Hellmut Czoppelt, Andrei I. Bedros și Boris Al. Borovschi*.

Asupra cererii de ajutor a D-lui Inginer Cezar Cristea pentru a tipări o lucrare privitor la înzestrarea cu păduri a mănăstirilor, *Consiliul* apuciază serviciile aduse cauzei forestiere de D-l Cezar Cristea în această chestiune și îi aduce mulțumiri. Cât privește ajutorul solicitat, *Consiliul* va hotări după ce va apare lucrarea.

La propunerea D-lui Inginer Cezar Cristea de a se ruga CAPS-ul să doneze bibliotecii noastre albumele: «Colecția Presei Forestiere» cu tăieturi din presă, *Consiliul* hotărăște să se intervină în acest sens la CAPS.

La propunerea D-lui Ing. C. Cristea privitoare la crearea a diverse rubrici noi în «Revista Pădurilor», *Consiliul* trimite aceste propuneri la Comitetul de Redacție al Revistei, care va hotări.

Sedința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Tr. Heroiu*.

PROCES-VERBAL Nr. 8

Sedința de Luni 15 Martie 1937.

Sunt prezenți D-nii : *C. M. Bunescu, M. D. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. I. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Gh. Năstăsescu, V. N. Pribolanu*.

Sedința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, cu următoarea

Ordine de zi :

1. Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe anul 1937.

2. Premiul G. Crăciunescu.
3. Proiectul pentru modificarea Statutelor Societății.
4. Comunicări.

Comunicări.

D-l D. Grozescu: expune situația, până în momentul de față, a legii bugetare, prin care s'au câștigat însemnate avantajii pentru inginerii silvici. Este cazul să se accentueze marea înțelegere ce a arătat CAPS în această chestiune față de inginerii silvici de la celelalte instituții silvice.

D-l M. D. Drăcea: Din ce în ce se face dovada unei strânse colaborări. Subliniază greutatea cu care s'au obținut acele realizări și exprimă mulțumiri D-lor D. Grozescu, V. N. Stinghe și C. Alimănișteanu cari au susținut cu mult devotament cauzele corpului și silviculturii.

D-l C. C. Emaroi: propune ca pe lângă mulțumiri, celor cari au luptat, să se facă un expozeu amplu pentru ca să rămână scris pentru posteritate.

D-l Horia Lazăr: relevă concursul în această chestiune al D-lor Miniștri Tib. Moșoiu și M. Cancicov, precum și al D-lui C. Stoianovici.

D-l C. P. Georgescu: E bine că istoria să fie scrisă. Corpul nostru a trecut printr'o criză mare. Este un semn îmbucurător că ultimele evenimente dovedesc o redresare. Un prim aspect este solidaritatea, grație căreia s'au câștigat realizările semnalate.

Felicită pe cei cari au activat.

D-l M. D. Drăcea: propune un istoric pentru viitor, arătându-se toate intervențiile și rezultatele obținute

D-l Horia Lazăr: Arată că la Uniunea Camerelor de Agricultură s'a obținut ca să fie înscrise în bugetul lor sume destul de însemnate pentru lucrări de împăduriri, iar în 5 județe să facă plantațiuni și lucrări de consolidare. *Străduințele acestea, însă, nu sunt sprijinite de colegii din exterior, cari nu participă la lucrările Camerelor de Agricultură.*

D-l Gh. Năstăsescu: Semnalează confuzia între art. din legea de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor și legea de organizare a Corpului Silvic, pe baza căruia a venit un proces verbal de anchetă, făcut de către un agronom împotriva unui inginer silvic. Imixtiunea nu se poate evita decât pe bază de lege, în care sens s'a și intervenit la Domnul Ministru Moșoiu.

D-l C. P. Georgescu: arată necesitatea ca la Adunarea Generală a Uniunii Vânătorilor ce va avea loc la 22 Martie a. c. să fie prezenți cât mai mulți ingineri silvici membri ai Uniunii pentru a ne păstra locurile câștigate.

D-l M. D. Drăcea: anuță Consiliului încetarea din viață a regretatului coleg D. Mihăileanu, membru al Societății. Se păstrează un minut de reculegere. *Se trece la ordinea de zi.*

Se amână discuția raportului cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe 1936.

Se ia în discuție proiectul de modificarea Statutelor Societății.

D-l D. Grozescu: dă citire art. 1, 2, 3, 4 și 5.

Se modifică art. 4 alin. i și m, adăogându-se «în limita posibilităților bugetare».

Alin. o se modifică astfel: «să urmărească aplicarea dispozițiilor și legilor în vigoare, cum și a principiilor economiei forestiere, menite a apăra și promova interesele silviculturii».

Alin. p. se șterge cuvântul: «timpului» la urmă.

Alin. s se șterge complet.

Art. 5 alin. a. rândul 2, se adaoă după muzee, etc.

Alin. c. rândul 3, se adaoă după expoziții: etc.

Alin. d. rândul 5 în loc de intereselor: celor.

Alin. e. rândul 1 în loc de cărților: broșurilor.

Alin. f. rândul 1, se șterge cuvântul «lunar» după organul.

Alin. f. rândul 2, după cuvântul «nevoe» se adogă: și.

Alin. f. rândul 3, după cuvântul «studii» s adaoă sau.

Alin. g. rândul 3, se va adaoa la fine: care va funcționa pe baza unui regulament.

Ședința se ridică la orele 24, urmându-se discuția asupra Statutelor pentru ședința viitoare.

Președinte, (ss) *M. Drăcea*.

Secretar General, (ss) *Tr. Heroiu*.

PROCES-VERBAL Nr. 9

Ședința de Luni 22 Martie 1937.

Sunt prezenți D-nii : *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, N. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Floressu, Dem. Grozescu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe.*

Ședința se deschide la orele 21.30' sub președinția D-lui Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, cu următoarea

Ordine de zi :

1. Premiul Crăciunescu.
2. Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe 1936.
3. Proiectul pentru modificarea Statutelor Societății.
4. Comunicări.
5. Diverse.

Se citește procesul verbal al ședinții precedente și se aprobă.

4. — Comunicări.

D-l C. M. Bunescu: comunică membrilor că bugetul a trecut așa cum a fost întocmit.

D-l M. Drăcea: Mercuri 24 Martie cor. ține conferință *D-l Radu Florescu*, consilier de legație. Roagă să vină câți mai mulți ingineri silvici, ca să onorăm astfel pe conferențiar.

1. — *D-l Ilie C. Demetrescu:* citește regulamentul premiului G. Crăciunescu. S'a prezentat o singură lucrare cu motto: «Prezența pădurii pe un teren (oarecare) împiedică formarea torenților».

În această chestiune, *D-l Drăcea*, propune o comisie, formată din *D-nii:* V. N. Stinghe, Gh. Năstăsescu și D. Grozescu, comisie care își va alege un referent. Referatul se va depune Consiliului după care se va decide. Lucrarea se predă Domnului V. N. Stinghe.

Se trece apoi la expunerea rezultatelor demersurilor făcute de membrii Societății în chestiunea legii învățământului tehnic superior și al altor legi la ordinea zilei.

Asupra raportului cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe 1936, Consiliul hotărăște să se invite pentru ședința viitoare *D-nii* cenzori spre a da lămuriri.

D-l D. Grozescu: propune Consiliului a se ocupa și de chestia bursei Moșandrei, conform voinții testatorului.

Se iau în discuție Statutele Societății «Progresul Silvic».

Se citesc art. 5—8 și se aprobă cu modificări.

D-l M. D. Drăcea: informează Consiliul că va avea loc peste câteva zile Congresul Asociației Inginerilor Cadastrali și Hotarnici și roagă să participe câți mai mulți membri. *D-sa* va vorbi în numele Societății. Unii membri anunță că vor face comunicări.

Se iau apoi în discuție o serie de cereri de ajutoare :

Se respinge cererea de ajutor de studii a *D-lui* Ing. Gheorghe Pană.

Se respinge cererea de ajutor-subvenționare a Asoc. «Admir».

Se respinge cererea de ajutor de studii a *D-lui* Tanciu.

Se aprobă lei 3.000 revistei «Ocolul Silvic» în abonamente cari se vor fixa de Societate.

Se aprobă lei 5.000 *D-lui* Ing. Anton Rădulescu pentru tipărirea tezei sale de doctorat.

Se aprobă un ajutor de boală de lei 3.000 *D-lui* Traian Stan.

Idem de 4.000 lei *D-lui* Gh. Dumitrescu.

Se aprobă 25.000 lei din subvenția pe 1937 Soc. AVIS.

Privitor la cererea *D-lui* Ing. Cezar Cristea de a i se acorda un ajutor pentru tipărirea lucrării «Pădure și Amvon», se delegă *D-l* N. N. Caragea să refere, după care Consiliul va hotări.

Serbarea sădirii arborelui va avea loc în acest an pe valea Prahovei. Se aprobă suma de lei 6.000. *D-l* C. C. Emanoil și *D-l* Marin Rădulescu sunt delegați să ia contact cu administrațiile silvice pentru organizarea lucrărilor.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Tr. Heroiu.*

PROCES-VERBAL Nr. 10

Sedința de Luni 29 Martie 1937.

Membrii prezenți D-nii: *N. N. Caragea, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, Andrei Ionescu, M. Rădulescu.*

La ordinea de zi fiind următoarele chestiuni :

1. Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii Societății pe anul 1936.
2. Proiectul pentru modificarea Statutelor Societății.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

PROCES-VERBAL Nr. 11

Sedința de Luni 5 Aprilie 1937.

Membrii prezenți D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, At. Nedelcovici, G. Năstăsescu, V. N. Stinghe.*

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția D-lui Prof. *M. D. Drăcea*, președinte, cu următoarea

Ordine de zi :

1. Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii Societății pe anul 1936.
3. Proiectul pentru modificarea Statutelor Societății.
4. Diverse — Administrative.
2. Bursa Moșandrei.
5. Comunicări,

1. Lipsind Domnii cenzori cari au fost invitați la ședință se amână discuțiunea raportului de verificarea gestiunii.

2. Se continuă citirea și discutarea proiectului pentru modificarea Statutelor.

3. Asupra divergenței între Comitetul pentru administrarea fondului Moșandrei și Consiliul Societății, se numește o comisiune compusă din D-nii: *Nedelcovici și Bunescu*, cari împreună cu D-nii *Drăcea, Stinghe și Moșandrei*, să reexamineze chestiunea și să refereze Consiliului.

4. *Diverse.*

a) Se va interveni la C. A. P. S. pentru achitarea costului celor 225 abonamente la Revista Pădurilor pe 1937 și pentru diferența de 20.800 lei, rămase neachitate din 1936.

b) Se aprobă concluziunile referatului D-lui Consilier C. M. Bunescu, privitor la Casa de la Bistra.

c) Se aprobă să se cumpere pentru răspândire 400 numere a 10 lei din Revista «Satul» numărul pe Aprilie 1937, dedicat serbării sădirii arborilor.

d) Se aprobă un ajutor de 2.000 lei D-nei Eleonora Trifănescu văduvă de silvicultor,

e) Se aprobă D-lui Inginer Teodor P. Bălănică suma de 7.000 lei (șapte mii) ajutor pentru studii în străinătate.

f) Se aprobă cererea D-lui Prof. D. S. Drămbă de a ține o conferință sub auspiciile Societății noastre în cursul lunii Aprilie a. c. intitulată: «Influența pădurilor asupra climatului».

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu.

NECROLOG

---

†

IOAN MOȚOC

Inginer șef silvic

În ziua de 28 Martie a. c., după o lungă și grea suferință a încetat din viață inginerul șef silvic Ioan Moțoc.

S'a stins o viață închinată binelui obștesc și căutării adevărului etern.

Defunctul s'a născut în anul 1879 în comuna Târnova jud. Soroca, provenind dintr'o veche familie moldovenească, o ramură care se stabilise de curând în Basarabia.

Studiile de specialitate și le-a făcut în Școala Superioară din Petersburg, pe care a absolvit-o în anul 1907. Încă de pe atunci, stăpânit de revolta contra nedreptăților sociale și politice, și-a ales calea vieții de amic al ce-

lor umiliți. De aceea, chiar dela începutul carierei sale a avut de suportat consecințele conflictului cu realitățile politice de pe atunci.

În serviciul silvic al statului rus a putut intra, la început, numai în calitate de diurnist și a fost trimis să activeze în cele mai depărtate colțuri ale imperiului. În decursul celor 7 ani până la marele război, a lucrat mai întâi în Nordul Rusiei, unde a studiat comerțul lemnului, iar mai târziu a fost încadrat într'o comisie de amenajare și trimis în regiunea Verhneudinsk (Transbaicalia) unde, între altele, a studiat creșterea laricelui. Între timp a mai cutreerat țările scandinave și chiar regiunea arctică până la insula N. Zemlea. Cu un an înaintea declanșării războiului, a fost transferat în Sudul Rusiei, unde a studiat chestiunile în legătură cu exportul lemnului.

A folosit acest prilej ca să treacă granița spre a vizita Constanța, Galații și alte localități din țară. În timpul războiului, fiind mobilizat cu gradul de

sublocotenent, și luând parte la lupte, a fost rănit și decorat pentru vitejie. Revoluția și demobilizarea i-au redat în sfârșit libertatea să se stabilească în Basarabia.

În anul 1919 a intrat în serviciul Directoratului de Agricultură din Basarabia și, după ce a stat câteva luni în serviciul central, a fost numit șef al ocolului Chițcani, iar după opt luni, adică pe data de 1 Sept. 1919, a trecut în aceeași calitate la ocolul silvic Clișcăuți (Hotin pe atunci). Aci a trebuit să desfășoare o largă activitate pentru a repara distrugerile cauzate de război, anarhie și ocupația austriacă. Tot atât de acută era și chestiunea românizării serviciului. Iată-l instalat, la un loc cu cancelaria, în fosta baie dela reședința Ocolului — singura clădire care a rezistat bombardamentului. Dar nici greutățile serviciului și nici cele ale traiului nu l-au putut împiedeca să-și pună toate puterile și tot sufletul de naționalist înfocat în slujba Statului.

A găsit însă timp ca să răspundă și chemării vechiului ideal, contribuind pe toate căile la refacerea celor peste 4000 de gospodării țărănești, distruse în raza ocolului pe timpul războiului. Dealtfel întotdeauna acorda precădere cererilor pornite dela sătenii nevoiași.

După nouă ani de muncă rodnică la Ocolul Clișcăuți a fost trecut la Serviciul de Control, mai întâi (1 August 1928—1 Noembrie 1929) la Direcția M. Ciucului, iar apoi — în nordul Basarabiei (la Direcțiile Cernăuți și Chișinău).

În această funcțiune a rămas aproape până la moarte, deși starea sănătății îi impunea un serviciu mai liniștit căci în anul 1930 a contractat o pleurezie, care i-a redșteptat vechiul proces de tuberculoză. Ar fi putut, desigur, să obțină o altă însărcinare, mai puțin legată de riscurile deplasărilor.

Însfârșit ar fi putut să avanseze în serviciu, trecând examenul de sub-inspector, căci cu inteligența lui și cu excelențele cunoștințe profesionale nu putea avea nici o îndoială de reușită. Dar, întotdeauna a respins cu hotărâre sugestiile și propunerile de acest fel pe motivul, că nu poate trăi decât în mijlocul codrilor și numai în contact direct cu sătenii, iar cât privește gradele și situația în serviciu — nu-l interesează.

Absorbit de idealurile sale și poate, împiedecat de vagabondajul forțat din tinerețe, nu și-a întemeiat un cămin propriu, dar aceasta nu-l face să se închidă în interiorul său. Se însărcinează cu educația nepoților, ajută tineretul studios, împarte ultimul ban cu oricine i-a cerut un ajutor.

Duce o viață sobră, lipsită de orice desfătare și chiar de cel mai elementar confort și totuși, după o muncă de atâția ani, mcare om cu totul sărac.

Sever cu sine pretențios față de cei egali și cei mari, este îngăduitor față de cei mici.

Întotdeauna prezent la datorie, corect în serviciu și în viața sa particulară, bun la suflet și prietenos cu toată lumea, dar de multe ori neînțeles de cei din jur — poate din cauza manifestărilor determinate de crizele suferinței sale — așa a fost defunctul coleg I. Moțoc.

A murit înconjurat de acei căror le-a închinat viața, în satul său natal, unde a și fost înmormântat în ziua de 30 Martie în fața numeroasei asistențe.

Colegii din Direcțiile Cernăuți și Chișinău au venit să-i deie ultimul salut la locul de odihnă.

Să-i fie țărâna ușoară !

Ing. M. Ostianu.

†
SLAVESCU VICTOR

Răpus din senin de un acces de diabet, a trecut în lumea celor drepti cel mai tânăr dintre inginerii silvici ai Statului, Victor Slăvescu.

Născut în anul 1912, luna Maiu, ca fiu al părintelui Slăvescu din com. Mohu (jud. Sibiu) a avut din cea mai fragedă copilărie un exemplu de viață plină de abnegație și luptă spirituală în tatăl său, care a întreținut cu greu, prin puterea sacrificiului și a credinții 4 copii la școli înalte.

Victor Slăvescu a urmat și absolvit cu mare succes liceul Gh. Lazăr din Sibiu dânduși bacalaureatul în 1929. După terminarea liceului se înscrie la Școala Politehnică din București. Fire idealistă

este atras de silvicultură și îl vedem urmând secția silvică.

Pentru colegii cari l-au cunoscut, prietenia lui a fost o revelație a celor mai alese însușiri sufletești, modestia cea mai generoasă și discretă se îmbina frumos cu corectitudinea și cu cavalerismul cel mai desinteresat și vitejesc : a fost cu adevărat cel mai frumos caracter din seria sa.

Fire tăcută și aproape timidă, n'a alergat niciodată după ușoare succese șgomotoase, ci își aduna comori de frumusețe sufletească și spirituală fără afectare, și a fost întotdeauna iubit și admirat de colegii lui, pentru cari a fost, prin distincția persoanei sale, și prin frumusețea sa sufletească, un vestitor al unei alte lumi românești.

Intr'adevăr el a fost dintre puținii cari au simțit din plin misionarismul frumoasei noastre profesiuni și armonia dintre această misiune și lupta pentru cel mai ales naționalism românesc.

Abia de trei luni în serviciul statului la Inspectoratul silvic Sighișoara el muncește cu drag pentru pădure și țară și moartea l-a găsit la datorie rostindu-și o conferință despre rolul pădurii în România de mâine, în fața camara-

zilor întru luptă naționalistă din Sighișoara, câștigându-și printre colegii lui tineri și entuziaști un nimb de simbol și frumusețe antică...

Superiorii lui și întreg personalul Inspectoratului silvic din Sighișoara au simțit imediat că se află în fața unui caracter ales și rar și l-au înconjurat cu o dragoste de care el se simți fericit, lucru ce-l arăta des prietenilor lui.

L-au petrecut pe ultimul lui drum, rudele și cunoscuții, tot satul lui natal în care tatăl său a dus o viață de apostol, toți inginerii dela Inspectoratul Sighișoara, precum și dela ccoalele Sighișoara, Valea Sadului, Sibiu, Avrig și Târgu Secuiesc.

Au vorbit la înmormântare : P. S. S. Păr. Scorobeț din partea rudelor, D-l Ing. Insp. g-ral V. Broșteanu din partea Insp. silv. Sighișoara, Ing. N. M. Smărăndescu din partea colegilor și camarazilor legionari, Prof. Bodoș din partea legionarilor din Sighișoara.

Camarazii pentru cari el a fost cea mai înaltă pildă și cel mai scump prieten își iau rămas bun îndurerăți dela el : «Odihnește liniștit întru Domnul, căci noi nu vom uita îndrumarea vieții și morții tale !»

Ing. M. Prodanciuc.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 3 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dragomirești**, județul Muscel, proprietatea **Zoe G. Begheanu**, în suprafață de 2126 Ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Bodea și Valea Crângului**, județul Buzău, proprietatea **Ion Simionescu-Anastasiu**, în suprafață de 114 ha. 7160 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Budeasca**, județul Argeș, proprietatea **Marie Nathalie Budisteanu**, în suprafață totală de 79 ha. 6125 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

No. 67138/937.

a) Amenajamentul pădurii „**Pădurea Composesoratuului Urbăria I**”, județul Sălaj, proprietatea Composesoratuului din **Bălța**, în suprafață de 164 ha. 5200 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii „**Gălpai**”, județul Sălaj, proprietatea **Ana Bohățiel**, în suprafață păduroasă de 100 ha. 9300 mp. Regimul codru cu tăieri rase la seria I-a revoluția normală 80 ani și codru grădinarit cu exploatabilitate fizică la seria II-a.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „**Purcăreața Sticlăria**”, județul Muscel, proprietatea **Maria Dr. Teodorescu**, în suprafață de 76 ha. 0830 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „B a ș t i n a”, județul Roman, proprietatea Lt. G. M. Muteescu, în suprafață de 10 ha, 0295 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 67139/937.

---

a) Amenajamentul pădurii „V a l e a B o u l u j”, județul Câmpulung, proprietatea comunei Valea Boului, în suprafață totală de 1145 ha, 0300 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Z ä v o i u l S e ä i e n i”, județul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalului Civil, în suprafață de 95 ha, 8100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii „P ä d u r e a B i s e r i c e i G r. C a t. B ä i ț a”, județul Sălaj, proprietatea Bisericii Gr. Cat. Băița, în suprafață de 39 ha, 9490 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 67140/937.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii L ä c ä u ț u, județul Trei-scaune, proprietatea Dosi Ludovic și Gh. Balca, în suprafață de 313 hectare, 9100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru operațiuni culturale al pădurii B a h n u R i v n a, județul Storojinet, proprietatea moștenitorilor Calman Fischer, în suprafață de 210 hectare, 9312 mp. Executarea operațiunilor culturale prin extragerea esențelor moi în condițiunile fixate.

No. 74836/937.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii M ä n ä i l e a s a d e J o s, județul Gorj, proprietatea Obștei moșnenilor Berecști, în suprafață totală de 1716 ha, 3000 mp. din care se exploatează 25 ha, 5090 mp. rest netăiat. Regim și

b) Revizuirea amenajamentului pentru exploatare al pădurii R ä c h i t i ș, tratament cu tăieri rase, exploatarea într'un an.

Revizuirea amenajamentului pentru exploatarea pădurii R ä c h i t i ș, județul Ciuc, proprietatea orașului Miereurea Ciuc, în suprafață de 1208 ha, 4700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani începând din anul 1937/38.

c) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii S e c u, I o d și R u s u, județul Mureș, proprietatea familiei Elteto, în suprafață de 745 ha, 7400 mp. Regimul și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii C o a s t a V ä i i T u i c i i, V a l e a C a r a c a l - P o j o r ä t a și Z ä v o i u l D ä r m ä n e ș t i, județul Muscel, proprietatea Maria N. Nicolescu, în suprafață de 51 ha, 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani pentru exploatarea pădurii existente și împăduriri obligatorii în trupul „Coasta Văii Tuicii” pădure de protecție.

No. 74837/937.

---

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălusești, jud. Roman, propr. Manea N. Ifrim, în suprafață totală de 121 ha, 1611 mp. Regimul două serii de crâng simplu cu revoluția normală respectiv de 30 și 3 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălăușești, județul Roman, proprietatea Rubin N. Ifrim, în suprafață de 107 ha, 2612 mp. Regimul gimul două serii de crâng simplu cu revoluția normală de respectiv 30 ani și 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălăușești, județul Roman, proprietatea Ozias N. Ifrim, în suprafață totală de 109 ha, 0501 mp. Regimul două serii de crâng simplu cu revoluția normală de respectiv 30 ani și 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălusești, județul Roman, propr. Herman N. Ifrim, în suprafață de 82 ha, 5143 mp. Regimul: două serii de crâng simplu cu revoluția normală de respectiv 30 ani și 3 ani.

e) Amenajamentul pădurii Niroaia, jud. Mureș, proprietatea Schoenstein Luiza n. Lang, în suprafață de 15 ha, 8200 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 84064/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic Cugir, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață totală de 19218 ha, 5000 mp. grupate în Secția A cuprinzând 3 serii de codru cu tăieri rase, dintre cari 2 serii cu revoluția 100 ani, iar a 3-a cu revoluția normală 120 ani; Secția B cu o serie de codru cu tăieri succesive la 10 ani interval și revoluția normală 120 ani; Secția C cu 3 serii pădure de protecție tratate în codru grădinarit și explotabilitatea fizică.

b) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic N. G. Popovici, Serii I—IV, jud. Muscel, proprietatea Statului în suprafață totală de 4601 ha, 7500 mp. tratate în 3 serii de codru cu 3 tăieri succesive la 10 ani interval și revoluția normală 120 ani începând din 1935/36 precum și o serie de crâng cu câte 20 rezerve la ha, și revoluția normală 30 ani, considerată începută din anul 1923/24.

c) Amenajamentul pădurii Movileni Deal, Seria IV-a, județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 754 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Hecl-Ruja și Căprina, Seria IV-a, jud. Baia, proprietatea Statului, în suprafață de 450 ha, 9500 mp. Regim și tratament codru cu 3 tăieri succesive la 8 ani interval. Revoluția normală 96 ani. Revizuirea în anul 1942.

e) Amenajamentul pădurii Zagavia, Seria X, județul Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 253 ha. Regim și tratament crâng compus cu 120—180 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve.

No. 86945/937.

a) Amenajamentul pădurii Portari-Grumăzești, județul Vaslui, proprietatea moștenitorilor Nistor Cincu, în suprafață de 255 ha, 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bărsești, jud.ălcea, proprietatea Casei Școalelor, în suprafață de 137 ha, 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare a pădurii Dumbrava, jud. Gorj, pro-

prietatea Mihail Coiculescu, în suprafață de 11 ha, 6349 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

No. 89257/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urma ca arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) T. Moșolu.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.	Ionescu A.
Buloi Al.	Lazăr H.
Caragea N. N.	Lujescu Gh.
Emanoil C.	Minescu Gh.
Florescu M. P.	Năslăescu Gh.
Georgescu P. C.	Nedelcovici Ath.
Grozescu D.	Priboianu V.
	Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lci
„ „ „ particulari	300 „
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conducători și brigadierii	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapolază.

